

ብርቅርቅታ

ብርቅርቅታ

ከዳንኤላ ስቲል

ተርጉም በዓቢይ ደምሴ

© መብቱ በሕግ የተጠበቀ ነው
All Rights Reserved

የመጀመሪያ ዕትም - 1983
ሶስተኛ ዕትም - 1999

ዋና አካላዊ

ዓይናለም መጻሕፍት መደብር
አድራሻ:- ከብሔራዊ ቴአትር ጀርባ
ሰልክ 011 550 58 44/45
ሞባይል 091 162 49 10

የኮምፒውተር ለቀማና ገፅ ቅንብር
ትዕግስት ንብረቱ
ሰልክ 091-113 02 90

መግቢያ

እንደሚታወቀው ተርጓሚ እጅግ ሽኩቻ ከሆኑ የፈጠራ ሥራዎች መካከል አማርጦ ጥሩ የመለሰውን ለአንባቢ የማስቀመጥ ዕድል አለው። የተርጓሚ ጭንቀቱ የትኛውን ሥራ ልምረጥ ብሎ ከመዋተቱ እንጂ፣ ከተለያዩ ክምችት አእምሮ የፈለቁትን ስራዎች ወደ ፈለገው ቋንቋ ለመመለስ ችሎታው አስከፊ ቀደለት ድረስ ምርጫው ወለን የለውም።

ሰለዚህም ነው እኔም ቀደም ሲል 'ጃኩሲን' ና 'ሳልሳዊቷ ልጃገረድ' የተባሉትን የእግሊዛዊቷን የአጋታ ክሪስቲን ልቦለዶች እንደተረጉምሁኝ ሁሉ ወደ ሩቅ ምስራቅ ተሻግሮ የዘለዓለማዊውን ቻይናዊ ደራሲ የሱህ ሱንን 'ትዝታን በፀፀት' ወደ አማርኛ ለመመለስ የሞከርኩት።

ይህ የአሁኑ አራተኛ የትርጉም ሥራዬ ደግሞ ወደ አውሮፖና አሜሪካ አህጉሮች የሚወሰደን ነው። ዕውቋ ደራሲ ዳኒኤላ ስቲል 'ከላይደስከፕ' በሚል ርዕስ የፃፈችውን ልቦለድ 'ብርቅርቅታ' የሚል ስያሜ በመስጠት ወደ አማርኛ ተርጉሜዋለሁ። አተረጓጎሜም ቃል በቃል ሳይሆን የተዛምዶ ትርጉም ነው። እንዲህም ያደረግሁት ያለምክንያት አይደለም።

የዚህ የፈጠራ ሥራ ዋነኛ ጭብጥና ሥነ ፅሁፍ ለዛ እንደተጠበቀ እንዲሆን አስፈላጊውን ጥረት ሳደርግ በሌላ በኩል ግን ፅሁፍ ከሚተረጉምለት ሕብረተሰብ ባህል፣ ወግና ሥነልቦናዊ ግንዛቤ ጋር ፍፁም የማይጣጣሙ ወይም እንግዳ ይሆናሉ የምላቸውን አንዳንድ አመለካከቶች አስወግጃለሁ። በተረፈ ግን ደራሲዎ የጠቆመቻቸው ታሪካዊ፣ ጂኦግራፊያዊም ሆነ ሌሎችም ተጨባጭ ገፅታዎች ፈር እንዳይለቁ በቂ ጥንቃቄ አድርጌአለሁ። ስለሆነም፣ አንዳንድ ገለጻዎችና ምልልሶች የፅሁፉን ይዘት እንዳያጉድፉና ለፍሰቱ መጠበቅ ሲባል ቢዘለሉ ሆነ ተብሎ ለመደረጉ አንባቢያን ከወዲሁ እንዲያጤኑልኝ አላስባለሁ። ለማጠቃለል ይህ የትርጉም ሥራ 'አማርኛ አማርኛ' ብሎ እንዲነበብ ጥረት ከማድረግም ባሻገር እንዲያዝናናና እንዲያስተምር በጥንቃቄ የተደከመበት መሆኑን በተጨማሪ እገልጻለሁ።

ተርጓሚው

ሕይወት!

ሰልምልምታ ... ዝልፍልፍታ ... ጭልምልምታ ...
ፍልቅልቅታ ... ውልብልብታ ... ብርቅርቅታ ...
እውነትም ሕይወት ...

እንደማለዳ ፀሐይ - ብርሃን ስትፈነጥቅ
እንደባህር አልማዝ - ስትፍለቀለቅ
እንደላት ላንቃ - አብረቅርቃ
ከቀትር ፀሐይ - በርታ ደምቃ
ስትጀምር ማለት - ድንግዝግዝ
መባባት አይቀር - መተከዝ

ሕይወት ...

ፀፀት ትዝታን - ደርድራ
ምኞትን ከሀልም አዋቅራ
በብቸኝነት - ስታማቅቅ
ቀን ከሌት አትል - ስታስጨንቅ

ግን ሕይወት ...

ብርቅርቅታ ናትና ታበራለች - ቀን ጠብቃ
እንደጨለመች አትቀርም እንዳኩረፈች ተደብቃ
ውሎ ቢያድርም ታበራለች በሕብረ ቀለም አሽብርቃ፤

ሕይወት ..

ድቅስቅስታ ... ዝውርውርታ ... ጥብርብርታ ...
ጥንጥን በረቅ ... ብልጭልጭታ ... ብርቅርቅታ ...

ክፍል 1

ሶላንጅ

«እንደማጎተም በልብህ፤

እንደማጎተም በክንድህ አኑረኝ

ፍቅር እንደ ሞት የበረታች ናትና፤

ቅንፃትም እንደ ሲኦል የጨከነች ናትና።»

ምዕራፍ አንድ

ከሚወርደው ዶፍ ክብደት የተነሳ ቀኑ የቀን ጨለማ ሆኗል። በኔፕላስ ከተማ ዙሪያ ባሉት ተራሮች ላይም እያፏጨ የሚያልፈው ነፋስ የጆሮ ታምቡር ይበሳል። ውሽንፍሩም የዓይን ቆብ አያስገልጥም። ምክር የለበለውን የዝናብ ካፖርት ክሳድ ከጆሮው በላይ ድረስ ጎትቶ ብርድ ያቆረፈዳቸው እጆቹን ወደ ጠመንጃው ቃታ መለሰ። ያቺም የቆምባት የቀበሮ ጉድጓድ መለስተኛ ኩሬ ሆናለች። ሳም ምክር የሃያ አንድ ዓመት ወጣት አሜሪካዊ ሲሆን ወደ አውሮፓም ለመምጣት ምክንያት የሆነው ሁለተኛው የዓለም ጦርነት ነበረ።

ምክር ለመጀመሪያ ጊዜ በጦር ሜዳ ላይ የዋለው በለሜን አፍሪካ ነው። በዚያም ለነበረው የአሜሪካ ጦር የሜዲትራንያንን ባህር አቋርጦ ከዋናው የጣልያን ግዛት ለመድረስ ዓመት ከመንፈቅ ፈጅቶበታል። ጦሩም አሁን መሽጉ የነበረው ከኔፕላስ ከተማ በስተ ሰሜን ምስራቅ ነበር። ሳም ምክር የለሜን አፍሪካ ትዝታ በታወለው ቁጥር ያንገሸገሸዋል። ሐሩሩ ያሳብዳል። ሙቀቱ ዕርቃን ያስኬዳል። የበርሃው ነፋስ የሚያንገዋልለው የአሽዋ ሞገድ ግማሽ ዕውር የደርጋል። ቀኑን ሙሉ ዓይን እንደለበለበ እንዳለቀቀ ነበር የሚውለው። የዛሬ የኔፕላስ ከተማ አካባቢ ዶፍና ውሽንፍር ግን ከዚያ የባለ የሚሸነቁጥ ሆነበት። በምሽጉ ዙሪያ ያለማቋረጥ እያፏጨ የሚያልፈው ነፋስ ደም ለር ይጠዘጠዛል፤ አጥንት ሰርሰር ይገባል። የምክር ከንፈሮች በድን ሆነዋል። ጣቶቹም ደንዝዘዋል። ለብ ቢያቅጠጠጠውም ቆርጦ ያለቀመጣትን ቁራጭ ሲጋራ ከከንፈሩ ለማድረስ ክብሪት ጭሮ ለማቀጣጠል አልቻለም። ያን ጊዜም ነበረ የረገመውን ሰሜን አፍሪካን ማረኝ ወደ ማለቱ የተቃረበው።

ሳም ምክር በጄኔራል ክላርክ በሚመራው ክፍለ ጦር ውስጥ የ45ኛው እግረኛ ሽለቃ ባልደረባ ነበር። ክፍለ ጦሩ የሲሲሊን ደሴት በሐምሌ ወር በድል አድራጊነት ከያዘ በኋላ ከኔፕላስ ለመድረስ አራት ወራት ፈጅቶበታል። አሁን ደግሞ ወደ ሮም ከተማ በመግታት ላይ ነበር። ሆኖም ባላንጣው የጀርመን ጦር በቀላሉ የሚበገር ኃይል አልነበረም።

ብርቅርቅታ

ስለዚህ ስለያንዳንዱ ጋት መሬት አይከፍሉ መሥዋዕት መክፈል ነበረበት። ለርም የሚደረገው ጦርነት እጅግ አዝጋሚ፣ ሊበዛ የሚዘነገን ነበር። የሁለቱም ተፋላሚዎች ደም እንደውሃ ፈሰባቸዋል። በኔፕልስ አካባቢ ሽለቆና ተራሮች፣ ጋራና ሽንተረሮች ላይ በአልፍ የሚቆጠሩ ወጣቶች ረገፈውበታል።

ዎክር የደነዘዙ ጣቶቹን እፋ ውስጥ ከቶ ከሆዱ በሚወጣው ሞቃት አየር ነፍስ ሊዘራላችው ሞክረ። ከዚያም እጁን ወደ ኪሱ በመክተት ቁራጫን ሲጋራ አውጥቶ ከከንፈሩ ሰነት። የነበረው የመጨረሻው የክብሪት እንጨት ግን ውሃ ገብቶት ቶሎ አልጫልሮ በማለቱ እስከዚያ ከከንፈሩ ላይ ያደረጋት ቁራጭ ሲጋራ በዝናቡ በስብሳ ፍርክስክስ አሰጥ። ያን ጊዜም በንዴት «ሺት» ብሎ የክብሪት ቤቱን ከቅል ጥሙ ድረስ ካጠለቀው ኩራ ውስጥ ወረወረው።

ጃፓን የአሜሪካ ይዞታ የነበረችውን የፐርል ወደብ በአውሮፕላን በደበደበች ጊዜ አሜሪካም በጃፓን፣ በጀርመንና በጣሊያን ላይ ጦርነት ባወጀችበት ወቅት ዎክር የዝነኛው የሐርቫርድ ዩኒቨርሲቲ ተማሪ ነበር። ዎክርም የሚታየው ሁሉ እንደ ቀድሞዎቹ የሐርቫርድ ምሩቃን እርሱም ትምህርቱን ጨርሶ ወፍራም ደምወዝ የሚያስገኝ ሥራ ሲያማርጥ፣ የገጠርና የከተማ መኖሪያ ቤት ሲኖረው፣ ትዳርም መሰርቶ የልጆች አባት ሲሆን ነበር። ወላጆቹ በአስራ አምስት ዓመት እድሜው በአደጋ ሰለሞቱበት በሐርቫርድ ዩኒቨርሲቲ ትምህርቱን ለመከታተል ለሦስት ዓመታት ያህል በትርፍ ሰዓቱ በትያትር ቤት ውስጥ በተላላኪነት ጉርሻ እየተሰጠው ሰርቷል። ታላቅ እህቱ የነበረችው ኢሲንም ከራሷ ተርፏት ለርሱ የምትረዳው ሴት አልነበረችም። በወታደርነት በመመልመሉም ሲሰናበታት በሐደ ጊዜ ቡና ቤት ውስጥ ተቀጥራ ስትሰራ ነበር ያገኛት። ኢሲን በታናሽ ወንድሟ ወደ ጦር ሜዳ መላክ ቅንጣት ያህል ሐዘኔታ አልተሰማትም። እንደ እህት ከእንገቱ ተጠምጥማ አልቅሳ ልትሸኘው ቀርቶ በደህና ተመሰሰ የሚለውን የተሰመደ የበጎ ምኞት መግሰጫ እንኳን ነፍጋዋለች። ሴት አዳሪዋ ኢሲን ዎክርን የምትጠለበት ምክንያት ነበራት። ዎክር ከሕፃንነቱ ጀምሮ ብሩህ አእምሮ የነበረው ልጅ ነበር። በትምህርቱ የሦስት ዓመት ታላቁ የነበረችውን ኢሲንን ቀድሟት በመሔዱ በወላጆቿ የተጠላች፣ የአካባቢውም መዘባበቻ ሆና ነበረ። በዚያም ላይ ደግሞ ዎክር መልክ መልካም ተግባቢ ልጅ ሲሆን፣ እንደ ፀጉሯ መቅላት ደመ ፍሉ የነበረችው ኢሲን ግን ቀጭንና ያስ ዕድሜዋ የበሰለች፣ ተንኮለኛና ምላሰኛ ልጅ ነበረች። አሥራ ሦስት ዓመት እንደሞላትም ከአንድ ጎረምሳ

ብርቅርቅታ

ጋር ኮበሰለች። ከዚያን ወዲህ ብዙ ወንዶች አቀያይራለች። ዎክርም ሲሰናበታት በሄደ ጊዜ በሰድስት ዓመት ታናሿ የሚሆን የአስራ ስምንት ዓመት ጎረምሳ ቅምጥ ነበረች። ጎረምሳው ስራ አልነበረውም። ኢሲን ከቡና ቤት በሚከፈላት አነስተኛ ደመወዝና ሲቀናትም ከሌላ ወንድ ጋር በመውጣት በምታገኘው ገንዘብ ነበር የሚተዳደሩት። ሆኖም ኢሲንም ሆነች ያ ጎረምሳዋ የሚያደሩት ከሞቀ ቤት ነው። የምግብና የመጠጥ ችግር አልነበረባቸውም። በልብስ አልታረዙም። ዎክር ግን በሐርቫርድ ዩኒቨርሲቲ የመጨረሻ ዓመት ተማሪ ነበር። በወታደርነትም ተመልምሎ መጀመሪያ ወደ ሰሜን አፍሪካ ተላከ። ዓመት ከመንፈቅ በሰሜን አፍሪካ በረሃ ሲዋጋ ቆየ። ከዚያም እረፍት ሳያገኝ ወደ ሲሳ ብሎም ወደ ኔፕልስ መጣ። አሁን ደግሞ ወደ ሮም አቅጣጫ በሚወሰደው የጦር ሜዳ ላይ ይገኛል። ታዲያ ዎክር እንደልቡ የሚያጨሰው ሲጋራ እንኳን አላገኘም። ምናልባት ዕድለኛም ከሆነ ሮም ይደርስ ይሆናል። ሮምን መያዝ ማለት ደግሞ የጦርነት ማብቂያ ነው ማለት አልነበርም። ስለሆነም ከሮምስ በኋላ የሚጠብቀው ምን ዕድል ነበረ?

ዎክር በሐሳብ ማዕበል ውስጥ ጭልጥ ብሎ ሰጥሞአል። ዶፋ ግን አሁንም ጠመንጃ በያዙት እጆቹ ላይ እንደወረደ ነው። ውሽንፍሩም እንደልብ ግራና ቀኝ ሊያሳየው አልቻለም።

«እንካ ይቺን አጠሳት» ሲል እጉነ የነበረው ሌላው ወታደር አርዘር ፓተርሰን የያዛትን ቁራጭ ሲጋራ ለዎክር ሲሰጠው እጁን ዘረጋ። ዎክር በፍጥነት ተቀበለና ከከንፈሩ አድርሶ በማከታተል ሁለት ጊዜ ጢሱን ማግ ማግ ከማድረጉ አሳቱ እጣቱ ጋር ደርሶ ፈጀው። ቁራጫን ወደ አፋ ቶሎ መልሶ ቢሰብም ስስ የከንፈር ቆዳዎቹ በመቃጠላቸው እንትፍ አሰና ሲጋራዋን ከውሃው ውስጥ ጥሎ ራሱን በትዝብት ነቀነቀ።

«የማያልፍ ነገር የለም ሳም፣ ያሁኑም ችግር ያልፍ ይሆናል» አለው ፓተርሰን የዎክርን መተከዝ ተመልክቶ። ፓተርሰን በወታደርነት ሲመሰመል የሕግ ትምህርቱን ጨርሶ በጥብቅና ሙያ ላይ የተሰማራ የሐያ ሰባት ዓመት ጉልማሳ ነበረ። ወላጅ አባቱም በህፃንነቱ ስለሞተ ፓተርሰን ያደገው በእናት እጅ ተሞላቆ ነበረ። አሁን ላየው ግን ሽማግሌ ነበር የሚመስለው። ሳም ዎክር የሐርቫርድ ዩኒቨርሲቲን እንዲተው በተገደደበት ወቅት አካባቢ ፓተርሰንም በኒዮርክ ከተማ ከነበረው የጥብቅና ሥራው ላይ ተመሰመሰ። እንደ ሳም ዎክርም አርዘር ፓተርሰን በሰሜን አፍሪካ በረሃዎች ተዋግቷል። እንደ ዎክርም በሲሲሲ ደሴት ተራሮችና

ሽለቆዎች ውስጥ በኔፕልስ ጋራና ሸንተረሮች ላይ ረጅም የሥቃይ ወራት አላልፏል። በድሎት ላይገው ፓተርሰን ደግሞ ይህ ሁሉ ሊቋቋመው ከሚችሉው በላይ ቢሆንበትም የአጋጣሚ ጉዳይ ሆነና ሳም ወክርን የመሰለ ፅኑ ጓደኛ አጋጠመው። ምክር እንደ ፓተርሰን ረጅም ባይሆንም መካከለኛ ቁመትና ደልዳላ ሰውነት ያለው ወጣት ነበረ። ሳም ምክር ግን ሳቂታና ተጫዋች፣ በዕድሜው ወጣትና በተፈጥሯውም ደፋር፣ ተግባርና ቆራጥም ነበር።

ምክር የራሽን መያዣ ሻንጣውን ከፈተና እንድ የታሸገ ቆርቆሮ አውጥቶ በሳንጃው ከከፈተ በኋላ “ውድ ጓደኛዬ ፓተርሰን! ፈቃድህ ሆኖ ይህንን የገና ስጠታ ብትቀበለኝ?” አለና ጉንበስ በማለት አበረከተለት።

“ባጣም አመሰግናለሁ። ሆኖም በውስጡ ያለው የተርኪ ስጋና መረቅ ነው ወይንስ የአደንጓሬ ሾርባ?” አለው ፓተርሰን እየተቀበለ።

“ስትቀምሰው ትለዋለህ፣ ግን እንዳትጨርሰው” አለና ምክር ሁለቱም ጥቂት ተሳሳቁ። ከዚያም በሰላሙ ወቅት ሰላሳሰፏቸው የገና በዓሎች እንሥተው ሊጫወቱ ቆዩ። ድግሱ ከተበላ ከተጠጣ በኋላ የሚጠብቃቸው የምቀ አልጋ በሐሳባቸው ታወሳቸው። በተለይ ፓተርሰን በእንደዚህ ያለ ዓመት በዓል ቀን ቀርቶ በሌላውም ጊዜ ቢሆን ብቻውን መተኛት የሚወድ ሰው አልነበረም። ለፓተርሰን ዓይነ ህሊና ሽክ ብለው ይለብሱ የነበሩት የኒዮርክ የቢሮ ሰራተኛ ልጃገረዶች ታዩት፣ ስለነርሱም ብዙ ብዙ አወራ። በመጨረሻም “ተወኝ እባክህ ጠግቤአለሁ አሁን ነው የበላሁት” አለ።

“ቅመሰው እንጂ! ይህን የመለሰ ጣፋጭ ምግብ በጣሊያን አገር ውስጥ እናገኛለን ብዬ አልገመትኩም ነበር” እያለ ምክር በማውራት ላይ እንዳለ በአጠገባቸው የሚያልፈው ሁለቱም ሰምቶ ኖሮ

“ስለምንድነው የምታወራው ምክር?” አለና ባለበት ቆሞ ሁለቱንም ተራ በተራ ሲያያቸው ቆዩ። ሳም ምክር ታዛዥና ደፋር ወታደር ነበረ። የሌሎቹን ጓደኞቹን ህይወት ለማዳን ከአንድም ሁለት ጊዜ ራሱን ሰአደጋ አጋልጧል። በመሆኑም ሁለቱም በይፋ ባያሳዩውም ይወደው ነበር። ከማፍቀሩም የተነሳ ሰምክር ደህንነት አጥብቆ ያስባል። ፓተርሰን ግን የምክር ተቃራኒ ነበረ። ወኔ የሰሸ ነው። በዕውቀት ግን የሚሰተካከሰው አልነበረም። “እና ምግቡ አልተሰማማችሁም ማለት ነው?”

“ተሰማምቶናል ሁለቱም” አለና ምክር የቆርቆሮውን ምግብ ወደርሱ እያቀረበ “እንዲያውም እዚህ የሚሰጠን ምግብ ተወዳዳሪ አይገኝለትም። እስቲ እርስዎም ይቅመሱት” አለው።

ሁለቱምም እንደመናደድ ብሎ “ወደዚህ የመጣችሁት ለግብዣ ተጠርታችሁ አይደለም” አለ ምክር ያስጠጋሰትን የቆርቆሮ ምግብ በእጁ እየገፋ።

ምክርም “እ! ይቅርታ... የጥሪውን መልዕክት በትክክል ባሰማጤ ነው” አለና ሳቀ። ሁለቱምም የመጣበትን ሳቅ አፍና በጉናቸው አሰፈ። ስለ ማዕረጉም ሆነ ስለ ቁጡነቱ እንደ ፓተርሰን ያሉት ወታደሮች ይፈሩት እንደሆነ እንጂ ምክር ግን ደፍሮ ይቃሰደው ነበረ። ሁለቱምም ቢሆን ይህን የምክርን ቦርቧራነት አይጠላውም። አልፏቸው ከሌደም በኋላ እንገቱን ዘወር በማድረግ “በነገው ዕለት ልንንቀሳቀስ ነው። ማለቴ... ይህን የጋሰ ማህበራዊ ግንኙነታችሁን ለማቋረጥ ፈቃደኛ ብትሆኑ” ብሏቸው ጥሏቸው ሔደ።

ፓተርሰን ወደ ሁለቱም እያየ ድምፁን ዝቅ በማድረግ “ምን እንደሚሻለኝ አላውቅም። ይህ ሰውዬ ጠምዶ ነው የያዘኝ” አለ።

“አይምስልህ ፓተርሰን! ሰውየው ጨዋታ ወዳድ ሰው ነው” አለ ምክር ልማደኛ እጁን ወደ ኪሱ እየሰደደ። ምናልባት ሌላ የተረሳች ቆራጭ ሲጋራ ባገኝ ሲል ነበር። ግን ምንም አላገኘም። ፓተርሰን ግን ከየት እንዳገኘው አይታወቅም እንደ ሙሉ ሲጋራ አወጣና እያይዞ ለምክር ሰጠው።

“ያምላክ ያለህ! ከየት አገኘህ እባክህ?” ሲል ምክር ጠየቀው።

“ያ ዛሬ ከጣልካው ጀርመን ኪስ ውስጥ አንተ ሬሳውን አልፈህ ወደፊት ስትሮጥ እኔ ኪሱን እበረብር ነበረ። እና ይቼን አንድ ሲጋራ ብቻ አገኘሁ” አለው ፓተርሰን።

ምክርና ፓተርሰን ሲጋራዎን እየተቀበሉ ካጨሱ በኋላ ከጉድጓድ ወጥተው ጉን ለጉን ተኙ። ሲጋራም ዝናቡ እርባቶ ስለነበረ ጦሩ መንቀሳቀስ ጀመረ። የሚቀጥለውን ምሽት ያሳለፉት ከአንድ ከፈራረሰ ከአሁን ማከማቻ አዳራሽ ውስጥ ነበር። ከሁለት ቀናት ጉዞም በኋላ ከአፍ እስከ ገደፉ ሞልቶ ይጋሽብ ከነበረው ከቮልቱርና ወንዝ ደረሱ። ያንን ወንዝ በቀላሉ ማቋረጥ አልተቻለም። ከክፍለ ጦሩም እባላት አበራ ሁለት የሚያህሱ ሰዎች

ብርቅርቅታ

በወንዙ እየተወሰዱ ህይወታቸውን አጥተዋል። ፓተርሰንንም ቢሆን ለጥቂት ያዳነው ምክር ነበረ። ከዚያም በፊት ቢሆን ፓተርሰንን ከሞት አደጋ አስጥሎታል። ከላዩ ቆሞ በሳንጃ ሆዱን ሲዘረግፈው የነበረውን የጀርመን ወታደር ምክር በጥይት መትቶ ጥሎለታል። ስለዚህም ፓተርሰንና ምክር እንደ ታላቅና ታናሽ ወንድም ነበረ የሚተያዩት።

የአሜሪካ ጦር በአንዳንድ አቅጣጫ ወደፊት ቢገፋም በዚያኑ መጠን አልፎ አልፎም ሽንፈት ደርሶበታል። በኔቱናና አንዚዎ የመሸገውን የጀርመን ጦር መሥመር ለመሰበር ተደጋግሞ ተሞክሮ ባለመላካቱ የነበረው አማራጭ በተራራማዋ በካሲኖ መንደር በኩል ማጥቃት ብቻ ሆነ። ለዚህም ተግባር የተመረጠው እነምክር የነበሩበት ክፍለ ጦር ነበር። ጦርነቱም ገና ከመጀመሩ ፓተርሰን ቆሰለ። በግንባር ይዋጋ የነበረው ምክር የጓደኛውን ካን- መለየት እንዳጤነ ወደ ጎሳው ተመለሰ። የፓተርሰን ደረት በደም ተጨመላልቆ ዓይኖቹም ተከድነው አዩ። ምክርም የሞተ መሰሎት ከደረቱ ላይ ተደፍቶ የልብ ትርታውን ሊያዳምጥ ትንፋሹ እንዳለ አረጋገጠ። ከዚያም ተሸክሞት በደጀን ወደ ነበረው የሕክምና ቡድን ካደረሰው በኋላ ወደ ጦር ግንባሩ ተመለሰ።

የካሲኖን መንደር ለመያዝ ብዙ ሳምንታት የፈጀ ውጊያ ተካሄዷል። መንደሯም እንዳልነበረች ሆናለች። በመጨረሻውም ቀን ፍልሚያው በመንደሯ ላይ ያላቋረጠ የመድፍ ውርጂብኝ ስለ ዘነበባት፣ ለሰዓታት ጥቅጥቅ ያለ ጨለማ አላብሷት ለዓይን ተሰውራ ነበር። የመንደሯ እምብርት የነበረው ግዙፉ የካሲኖ ገዳም የዐመድ ክምር መሆኑ የታየውም ጭሎ አየገፈፈ ሲሄድ ነው። ከካሲኖ ጦርነት በኋላ የጀርመኖች ቅስም ተሰበረ። አልፎ አልፎ ከነበሩት መለስተኛ ግጭቶች በለተቀር ከእንግዲህ ወደ ሮም የሚወሰደው ጉዳና ክፍት ሆነ።

በኔፕልስና በሮም መካከል በተካሄዱት ጦርነቶች አልፍ አሰላፍ ወታደሮች ከሁለቱም ወገን ተሰውተዋል። በካሲኖ ጦርነት ላይ የሞቱት ብቻ ከሃምሳ ሺህ በላይ ነበሩ። ፓተርሰን የቆለበው ክክንዱ ላይ ስለነበረ እነምክር ሮም ከመግባታቸው በፊት ከጦሩ ጋር ተደባለቀ። ሳያቋርጥ ዘሚዘንበው ዶፍ ውስጥ እንደ ህፃን በእንብርክኩ እየተንፏቀቀ የተዋጋው የአሜሪካ ጦር ከሰባት ወራት በኋላ ከሮም ከተማ ገባ። በቪኒስ አደባባይ ላይ በተደረገውም ወታደራዊ ሰልፍ ምክርና ፓተርሰን ጉን ለጉን ተሰልፈው ነበረ። የከተማውም ህዝብ በነቂስ ወጥቶ ሰድል አድራጊው ጦር ያለውን የጋለ ፍቅር በጭብጨባና በዝማሬ ገለፀ። ጦሩ የሚያልፍባቸው ጉዳናዎችም

ብርቅርቅታ

በአበባ ተሸፍነው ነበረ። ዘፈኑና ጭፈራው፣ ሳቅና ፈንጠዝያው በሮም ከተማ ውስጥ ታይቶም ተሰምቶም አይታወቅም። ያንን የመሰለ አቀባበል ያልጠበቀው ምክር ልዩ ደስታ ተለማው። ከደስታውም ብዛት የተነሳ እንባው በጉንጮቹ ላይ ፈሰሰ።

በሮም ውስጥ ለሶስት ሳምንታት ያህል ቆዩ። በተለይም ምሽቶቹ የሳቅ፣ የጫዋታ፣ የዘፈን፣ የፍቅር ምሽቶች ነበሩ። ፓተርሰን ሮምን ከጦርነቱ በፊት ጉብኝቶ ስለነበረ፣ ምክርን እያዞረ አንድ በአንድ አሳይቶታል። ቀን ቀን ታሪካዊ ቦታዎችን፣ ማታ ማታ በከተማው ውስጥ አሉ የሚባሉትን የምሽት ክበቦች ሲያስሉ ከረመ። በሰሜን አፍሪካ በረሃ እንዳልተደበደቡና ለወራት በቀበሮ ጉድጓድ ውስጥ ያልከረሙትን ያህል አሁን በሮማ ሆቴሎች ውስጥ ተምነሽነሽ። የጦርነቱ ጠባሳ ከከተማዋ ላይ ሙሉ በሙሉ ተገፏል ለማለት ባይቻልም የሮም ኮረዳዎች የከተማዋን የምሽት ህይወት እንደ ቀድሞው ነፍስ ዘሩበት። የምክር ወሲባዊ ፍላጎት ቁጥብ ቢሆንም ፓተርሰን ግን እንደ ኒውዮርኩ ሲዝናና ከረመ።

እንደነገ ከሮም ሊንቀሳቀሱ ሲሉ ማምሻውን የጉዟቸው አቅጣጫ ታወቀ። ብዙዎቹም ፈርተውት እንደነበረ ሳይሆን ከፓሪስ በስተደቡብ ምስራቅ ከስፈረው ከጄኔራል ብራድሊ ጦር ጋር እንዲደባለቁ መታዘዛቸው ተለማ። የፓሪስን ከተማ ከጀርመን ይዞታ ለር ነፃ ለማወጣት ዘመቻው ቀጠለ። በነሐሴም ወር ማብቂያ ላይ ፓሪስ በቃል ኪዳን መንግስታት ጦር ኃይሎች ነፃ ወጣች። የፓሪስ ከተማ ህዝብ ግን እንደ ሮም ከተማ ነዋሪዎች ነፃ አውጪውን የጦር ኃይል በጭፈራና በጭብጨባ አልተቀበለውም። ከብረት በጠነከረው የጀርመኖች ክንድ ለአራት ዓመታት ያህል ሲቀጠቀጥ የቆየው የፓሪስ ነዋሪ ሕዝብ ወኔው ተኩላሽቶ ሐሞቱም ፈሶ ነበረ። ጀርመኖችም በእርግጥ ተሸንፈው እጃቸውን በሰላም ይሰጣሉ የሚል ግምትም በነዋሪው ሕዝብ ዘንድ አልታለመም። ፓሪስን ለመከላከል ጀርመኖች ያደረጉት ዝግጅት ከፍተኛ ነበረ። በመሆኑም ለሕዝብም የሚታየው ከተማዋ ከዛሬ ነገ ከለማይ በአውሮፕላን፣ ከምድር በመድፍና በአዳፍኔ ስትደበደብ፣ ውብና ታሪካዊ ሕንፃዎቿ ተደርምለው ስፋሬ ጉዳናዎቿ ታርሰው ፓሪስ በእሳት ስትጋይ፣ ልጃቿም የእሳት ራት ሆነው ሲቀሩ ነበረ። ግን እንደተፈራው ሳይሆን ቀረና ፓሪስ በሰላም ተያዘች። ሕዝቡም ውሎ ባደረ መጠን የመኖር ተለፋው እየሰመሰመ ሔደ።

ፓሪስ በተያዘች በአራተኛው ቀን የቃል ኪዳን መንግስታት ጦር ታላቅ ወታደራዊ ሰልፍ አሳዩ። እንደ በፊቱ ሳይሆን በዚያን ቀን የከተማው

ብርቅርቅታ

ሕዝብ ከየቤቱ ወጣ። የፓሪስን አውራ ጉዳዮች አጣበባቸው። ስልፈኛ ውም የሚያልፍባቸውን መንገዶች ልዩ መጻዕቅ ባላቸው አበባዎች ሸፈናቸው። የሕዝቡ ሆታና ጭብጨባም የከተማዎን እየረ ስነጠቀው። ምክር በወታደራዊ ሰልፍ ላይ ሆኖ በዚያን ቀን ስህ-ስተኛ ጊዜ አለቀሰ። ስዚያም ስለበቃው አምላኩ በሆዱ ምስጋና አቀረበ። የከተሞች ንግስት የምትባለው ፓሪስ ነፃ ከወጣች ከእንግዲህ የተቀረው ጦርነት ለምክር ያን ያህልም ትርጉም የሚሰጠው አልነበረም። የታየው ነገር ቢኖር ጦርነቱ በቅርብ ቀናት ውስጥ ተፈፅሞ እርሱም ወደ አሜሪካ ሲመለስና የሐርቫርድ ዩኒቨርሲቲ ትምህርቱን ሲያጠናቅቅ፣ ከዚያም እንደርሱው የሐርቫርድ ምሩቅ የሆነችውን አንዷን ልጃገረድ አግብቶ የሞቀ ትዳር ሲመሰርት ነበረ።

ከሰዓት በኋላ የዕረፍት ጊዜያቸው ስለነበረ፣ፓተርሰንና ምክር በኖትረዳም ካቴድራል የሚካሄደውን የቅዳሴ ሥነ ሥርዓት ሲከታተሉ ቆዩ። ከዚያም በዱኦርኩል ጉዳዩ የሚገኙትን ሰቆች እያዩ ቀስ ብለው ቁልቁል ወረዱ። ከመንገዱም ጫፍ ላይ ከነበረች አንዲት ትንሽ መናፈሻ ቤት ጉራ ብለው ቡና አዘዙ። እንደ ማንኛውም ጊዜ ሁሉ አሁንም የቀረበላቸው ሰኳር የሌለው መራራ ቡና ነበረ። የቤቱ ባለቤት የነበረችው ሴት ወይዘሮ ግን ስመስተንግዲቸው ሳህን ሙሉ ጣፋጭ ብለኩቶች አቀረበችላቸው። ብሰኩታቸውንም እየበሉ ወደ ሀገራቸው ስለሚመለሱበት ጊዜ መቃረብና ሰለወደፊቱ ዕድላቸውም ብዙ ተወያዩ። ስመሔድም ሲነሱ የቡናውን ዋጋ ለመክፈል ሞክረው ነበረ። ግን ሴትየዋ አልቀበልም አላች። ፓተርሰን በመጠኑም ፈረንሳይኛ ይናገር ስለነበረ ምስጋናውን ገሰፀላት። ምክር ግን ተጠግቶ ጉንጫን ሳማት። እርሷም ደስ ብሏት ሳቀች። የምግብ አጥረት በነበረበት በዚያን ወቅት የሴትየዋ ልግስና ቀላል አልነበረም።

ልክ ከበራፉ እንደ ወጡም ምክር ብራቅ እንደመታው ሰው ባለበት ድርቅ ብሎ ቀረ። ዓይኖቹም በአጠገባቸው ባሰፈችው ልጃገረድ ላይ እንደተተከሉ ነበሩ። የምክርን መሰዋወጥ ያልተገነዘበው ፓተርሰን እንሒድ እንጂ ሲል በከንዱ ጉሽም አደረገው። ምክር ግን ከቆመበት አልተንቀሳቀሰም። በመንፈሱም የተሰረዘበት አንድ ስሜት በመኖሩ በዓይኖች ልጅቱን ተከተላት። ጉንጉን የተሰራው ወርቃማ ፀጉሯ በብራኪሞቿ መካከል አልፎ ወርዷል። የለበሰችው ሰማያዊ እጅጌ ጉርድ ቀሚሰ ያረጀ ቢሆንም ሽንቃጣ ቅርጿን ውጦ አላስቀረውም። ልጅቱም በዙሪያዋ ላለው ነገር ሁሉ ደንታ ሰላልነበራት የምትራመደው በተቃሩ አንገት አጣጣል

ብርቅርቅታ

የፊት ሰፊቷን እያየች እንጂ ዓይኖቿ ግራና ቀኙን አይቀላውጡም። የፓሪስ ነፃ መወጣት አለመውጣት የፓሪስ መንገዶች በጀርመኖችም ሆነ በቃል ኪዳን መንግስታት ወታደሮች መያዝ ሰርሷ ልዩነት ያለው አትመስልም። የምክር ዓይኖቹ ሰበር እያሉ ወደ ዳሌዋና ባቶቿ ተመሰክቱ። ከዚያም በአፋ የሞላውን ምራቁን ገርገጭ አድርጎ ሞጠና ልጅቱን ሊከተላት እግሮቹን አንቀሳቀሰ።

“ወዴት ልትሔድ ነው ሳም? ምን ነካህ?” አሰና ፖተርሰን ከኋላው ደርሶ ከንዱን ይዞ ሊያስቆመው ሞክረ።

ምክር ግን ከንዱን አስለቅቆ ልጅቱን ተከተላት። አሁንም ዓይኖቹ ከበስተኋላዋ በሚያየው ወርቃማ ፀጉርና ሽንቅጥ ቅርጿ ላይ እንደ ተተክሉ ናቸው። ግራ የተጋባው ፓተርሰንም በተራው ጓደኛውን ተከተለ። ከእግረኞች ማቋረጫው ጋ ስትደርስ ቆም አሰችና በግራና በቀኝ የሚበሩትን መኪናዎች አሳልፋ አቋረጠች። በሰዩን ወንዝ ላይ የነበረውን ድልድይ ከተሸገረች በኋላም ወደ ሞንትቬል አውራ ጉዳዩ ታጥፋ በዚያው ባረማመዷ መንገዷን ቀጠለች ።

“ምን ነካህ ምክር! አበድክ እንዴ! ወዴት ነው የምትሄደው?” አለው ከጉኑ ጉኑ ይራመድ የነበረው ፓተርሰን።

ምክር ቆሞ ፓተርሰንን አየት አደረገውና ቶሎ ሲል ከዓይኖቹ እንዳትሰወርበት ስለፈራ ወደ ልጅቷ ተመለሰ። ለፓተርሰንም መልስ ሳይሰጠው የእርምጃውን ፍጥነት ጨመረ። ፓተርሰንም ልጅቱን ያያት በዚያን ጊዜ ነበረ። እንደ አጋጣሚ ገልመጥ ብላ ስለነበረ መልኳን ሰማጤን ዕድል አገኘ። ውበቷ ዓለማዊ አይመሰልም ነበረ። ቁንጅናዋንም ልዩና ፍፁም የሚያደርገው ደግሞ እንድ የተለየ ፀጋ ነበራት። አረን ጓዴዎቹ ትላልቅ ዓይኖቿ የብርሃን ጨረር የሚወረውሩ ይመስሉ ነበሩ። ለሰከንድ ፍንካችም ቢሆን እነኛ ዓይኖች በምክር ላይ ማረፋቸውን ፓተርሰን ተመልክቷል። “ክብርህን ጠብቅ!” የሚል ማስጠንቀቂያ የሚያስተላልፉ ነበሩ።

ምክር ፈረንሳይኛ ለመናገር ባለመቻሉ ለመጀመሪያ ጊዜ ራሱን የረገመው በዚያን ቀን ነው። የልጅቱም ግልምጫ እንደ እሳት የሚሰበ ልብ ነበረ። ያም ሆኖ ልጅቱን የመከታተል ስሜቱ ይበልጥ ጠነከረ። ወደ ፊት ሰፊቱም እያየ “ይቺን የመለሰች ልጅ አይተህ ታውቃለህ?” አለው ፓተርሰን። መልስም ሳይጠብቅ “ባዓለም ውስጥ ተወዳዳሪ

ብርቅርቅታ

የማይገኝላት ውብ ናት። ሲል ምክር በተጨማሪ ተናገረ። በእርግጥም ያቺ ልጅ እንደ ሌሎቹ የፓሪስ ልጃገረዶች ፖሪስን ነፃ ባወጡት የቃል ኪዳን መንግስታት ወታደሮች ላይ ከመንገድ ዳር ቆማ አበባ የምትበትን ዓይነት አልነበረችም። እንደ ሌሎቹም ከወታደሮቹ አንገት ተጠምጥማ ደስታዋን የምትገልፅ ልጅ አይደለችም። ሀላጊነት ፀዳል የሚያገባርቅ፣ ቀንበጥ ገላ ያላትና ጹቅ የምትማርክ ልጅ ነበረች። በጀርመን አገዛዝ ሥር ያሳለፈቻቸው እንኛ አራት የግፍ ዓመታት እንኳን እንደ ሌሎቹ ቅስጫን አልሰበሩትም። እንደ ሌሎችም አንገቷን አላሰደፏትም። በመሆኑም በማንም ሆነ በማንም የምትደፈር ዓይነት ልጅ አልነበረችም።

እንዳልከው በጣም ቆንጆ ናት። ግን አስተያየቷ ስላላማረኝ ብንመለስ ይሻል ይመስልህል። ሲል ፓተርሰን አላሳለሰ ተናገረ። 'እንመለስ!' አለና ምክር ጮኸበት 'ይልቁኑስ በምታውቀው ቋንቋ የሆነ ነገር አናግራት'

'እኔስ አላበድኩም ጌታዬ! ይልቁኑ በጤና ወደ መጣንበት ብንመለስ ይሻላል' ሲል ፓተርሰን ልጅቱ ከአንድ ሰቅ ገባች። ምክርም ከበራፋ አጠገብ ሄደና ቆመ።

'አረ ተው እንሒድ ምክር። ምንም ጥቅም ላናገኝ ለምን ጊዜያችንን በከንቱ እናባከናለን?' ሲል ፓተርሰን ተሰማመጠው።

ምክር ግን ለምን ቡና አንጋብዛትም? የሚል መልስ ነበረ የሰጠው። ልጅቱ በወረቀት የተጠቀሰለ ዳቦ ይዛ ወጣች። ዘወር ስትልም እነ ምክርን አየቻቸው። እርሷን እንደሚከታተሏት ይበልጥ ተጠራጠረች። ሆኖም ዝም አሳችና መንገዷን ቀጠለች። እነ ምክርም ተከታተሏት። ከሌላም ሰቅ ስትደርስ አሁንም ገባች። ምክርም ከበራፋ አጠገብ እንደ ለፊቱ ቆመ። ፓተርሰንም እንሂድ አያሰ እንደ ጨቀጨቀው ነበረ።

ለሁለተኛ ጊዜ ከሰቅ ስትወጣ ያንኑ የቀድሞውን ጥቅል ዳቦ ብቻ ነበር የያዘችው። ስለነምክር ከትትል እርግጠኛ ለመሆን ስትል ብቻ ነበረ ወደ ሰቅ የገባችው። ቀጥታ ምክር ወደ ቆመበትም በንዴት ተንደርድራ በፈረንሳይኛ አንድ ነገር ተናገረችውና ሄደች።

ምንድነው ያለችው? ስደባችን እንዴ? ሲል ምክር ፓተርሰንን ጠየቀው። ፓተርሰን ልጅቱ ያለችውን መልሶ ለመናገር ዕፍረት ስለተሰማው ዝም አለ። ምክር ደግሞ ስላነጋገረችው ብቻ የልብ ልብ ተሰማውና ፈጠን ፈጠን እያለ ተከተላት። ፓተርሰን ከምክር ጋር ከተዋወቁበት ዕለት ጀምሮ

ብርቅርቅታ

እንደዛን ቀን ቂላ ቂልና ሐሳብ ግትር ሆኖበት አያውቅም። ስለ ሌቶችም ቢሆን ሁሉም ከልምዳቸው አኳያ የተጫወቷቸው ብዙ ነገሮች ነበሩ። ፓተርሰንም በዓይኑ እንዳየው ምክር ለሌት በቀላሉ የሚሸነፍ ወጣት አልነበረም። በሮም ከተማ ባሳለፉቸው ቀናት ውስጥ ፓተርሰን ከአንዲት ሴት ወደ ሌላ ሲል ምክር ግን ቁጥብ ሆኖ ነበረ የከረመው። ዛሬስ ምክር በዚች ልጅ ላይ ሙዝዝ ያለው ለምንድን ይሆን ሲል ፓተርሰን ተገረመ። ምናልባት ቢፈራና ከትትሱንም ቢያቋርጥ ሲል ልጅቱ የተናገረችውን ሊተረጎምላት መረጠ።

'ሰማ ምክር! የልጅቱ አመለካከት እንዳየኸው ነው። እንድንከተላት ፈፅሞ አትፈልግም። ከእንግዲህ ደግሞ ብንከተላት ቀጥታ ከጦር አዛዦችን ድረስ ሄዳ ከስ እንደምታቀርብብን ነው የዛተችው። የቀልጃንም እንዳልሆነ ከሁኔታዋ ሳትረዳው የቀረህ አይመስለኝም' አለው ፓተርሰን።

'ለምን እኛም ጄነራሎች ነን አትላትም። ደግሞም አሁን በተናገርከው እኔ ምክር የምፈራና ወደጋላ የምመለስ አይደለሁም። ተከታትዬ መድረሻዋን ማወቅ አለብኝ' አለና ምክር መራመዱን ቀጠለ። አጠገቧም ደርሶ እጁን ያዝ ለማድረግ ሲል በጋይል ተሸከርከራ ዞራ 'ከአጠገቤ ሒድ ነው የምልህ! ባለጌ!' ብላ በእንግሊዘኛ ስድባው መንገዷን ቀጠለች። እንደ ንዴቷ ከሆነ ምክርን ከአሁን አሁን በጥሬ አላሳችው ሲል ፓተርሰን ፈርቶ ነበረ። ሆኖም አላደረገችውም። ምክር ግን እንደዚያ ብትሰድበውም ከአጠገቧ ለመለየት አልፈለገም። በዚያን ጊዜ ልጅቱ ቆም አለችና፤ 'አትከተለኝ ማለት ምን ማለት እንደሆነ አይገባህም? ደደብ ነህ?' አሳችው አሁንም በእንግሊዘኛ።

'ደደብስ አይደለሁም። ብቻ አንቺን ለማነጋገር በመፈለጌ ነው። እኔ ሳም ምክር እባላለሁ። ንደኛዬ ደግሞ አርዘር ፓተርሰን ይባላል። እባክሽን ያንቺንም ስም ንገራኝ?' ሲል ልብ የሚሰልብ ፈገግታ አሳያት። የልጅቱ ፊት በንዴት መቀያየሩን ምክር ተመልክቷል። በእነጋገሩም ስሜቷን እንደ ጉዳው ገብቶታል። ምክንያቱንም ስለሚያውቀው አንጀቱ ተላውሶበት የሚያደርገው ጠፋው።

'በከንቱ አትልፋ' አለችና በእጇ ጭምር አለናብታው ልትሄድ ስትል ምክር ከፊቷ ቀደማትና ተጋረጠባት። 'ምን አለበት ብንተዋወቅ' ሲል ደገመና በመለማመጥ ጠየቃት።

'አይቻልም አልኩህ!' አለችው ጮክ ብላ።

ብርቅርቅታ

‘መቻል አለበት’ አላት አሁንም ምክር።

‘ሜርድ! ሷላ! ሴ ኮምፕሪ?’ አሰችው በፈረንሳይኛ።

‘ሜርድ?’ አሰና ምክር ወደ ንደኛው ወደ ፓተርሰን ዞር በማለት ምን ማለቷ ነው አባክህ? ሲል ጠየቀው።

‘ምናምንቲ ነህ ነው የምትልህ’ አለው ፓተርሰን ነገሩን ቀለል በማድረግ። ምክርም እንደ በፊቱ ዓይነት ፈገግታውን አያሳያት ‘ወይኔ ፈረንሳይኛ አውቁ ቢሆን ኖር? ስለ ክርስቶስ ፓተርሰን እባክሽ አብረን ቡና እንኳን እንጠጣ በልልኝ’ አለው በቀላሉ የምትሸነፍ ልጅ መስሎት።

ፓተርሰን በሚያውቃት መጠነኛ ፈረንሳይኛ የምክርን ጥያቄ አቀረበላት።

‘ለምን?’ ስትል ልጅቱ ጠየቀች።

‘ዓደኛዬ ሊጋብዝሽ ስለፈለገ ነው’ አላት ፓተርሰን አሁንም በፈረንሳይኛ።

‘ዓደኛህ ሩህሩህ ሰውዬ ይመስላል። ስለሆነም መጋባቱ የሚፈልጉ ብዙ ሴቶች በፓሪስ ውስጥ ስለሚገኙ እነርሱን መፈለጉ ይቀሰዋል’ አሰችና ከፊቷ በቆመው ምክር ጉን አልፋ ሄደች። በመናደዷም ፈጠን ብላ ትራመድ እንጂ አሁንም አንገቷን ለበር ሳታደርግ እንደ በፊቱ ኩራ ብላ ነበረ የምትሔደው። ምክርም ጫማዎቿን ያየው በዚያን ጊዜ ነው። ጫማዎም እንደ ሰማያዊ ቀሚሷ ወደ ማለቁ የተቃረበ ነበረ።

‘ምንድን ነው ያለችህ?’ አሰና ምክር ፓተርሰንን ጠየቀው።

‘ያሰችው እንኳን ሙሉ ለሙሉ አልገባኝም። ግን ከእኛ ጋር ለመታየት እንደማትፈልግና ጊዜያችንንም በከንቱ እንዳናባክን ምክሯን ለገሳን ነው የሔደችው’ አለ ፓተርሰን ትንሽ ውሸት አክል አደረገበትና።

በዚያንም ወቅት ልጅቱ ወደ ግራንድ ዲግሪ ጉዳና ታጥፋ ጥቂት ከሔደች በኋላ ከአንድ በር አጠገብ ለትደርስ ቆመች። በቀኝ እጇ ይዛው የነበረውን የዳቦ ጥቅል ከግራ ብብቷ ሥር አደረገችና እንደ ቀሚሷና ጫማዋ ያረጀውን የሳንቲም መያዣ በርሳዋን ከፈተች። ቁልፍም ካወጣች በኋላ በፊት ለፊቷ የነበረውን በር ከፍታ ከገባች በኋላ በሀይል ዘጋችውና

ብርቅርቅታ

ከበለተውስጥ ቆሰፈችው። ምክር ድልን እንደ ተቀዳጀ ዓይነት በፊቱ ላይ የደሰታ ሰሜት ተነበበ። እንደ መሳቅም ከጆል አደረገው። ‘ምን ተገኘና ነው ደሰታው?’ ሲል ፓተርሰን በፈዝ ጠየቀው።

‘አድራሻዎን ማወቃችንም አንድ ነገር ነው። አይመስልህም እንዴ?’ አለው ምክር የምሩን።

‘እና አድራሻዎን አወቅክና ምን ለመሆን ነው?’ አለው ፓተርሰን ምክርን ያለውትሮው በመታዘብ።

‘ተመልሳ እስከምትወጣ እጠብቃታለሁ።’

‘ባትወጣለ?’ አለው ፓተርሰን።

‘መውጣቷ የማይቀር ነው። ጥርጥርም የለውም’ ሲል ምክር መለሰለት።

‘አንድ ሰዓት፣ ሶስት ሰዓት፣ አምስት ሰዓት... ልትቆይ ትችላለች።’

‘የቆየችውን ያህል ትቆይ። እኔ ግን እጠብቃታለሁ።’

‘እና እዚህ ቆመህ ልትውል ነዋ? አብደሃል ማለት ነው?’ አለው አሁንም ፓተርሰን። የልጅቱን ቁንጅና ፓተርሰንም ቢሆን አምኖበታል። ሆኖም ፓሪስ ውስጥ ሌሎች ቆነጃጅት ነበሩ። ስለዚህ ፓተርሰን በፓሪስ ውስጥ የሚቆይባቸውን ጥቂት ቀናት ያለምክንያት ለማባከን አልፈለገም። ቆንጆ ፍለጋ መሔድ ነበረበት። ‘ይቅርታ ምክር እኔ ከዚህ ግርግዳ ተደግፌ ቆሜ ለመዋል አልፈልገም። እናም መሔዴ ነው’ አለው።

‘ሒድ ፓተርሰን ቅድም! ቡና ከጠጣንበት መናፈሻ ሥፍራ እንገናኛለን’ አለው ምክር።

‘አንተ ግን እዚህ ልትቆይ ነው?’

‘ልክ ነህ። እዚህ መቆየቱ ነው’ አሰና ሲጋራ አያይዞ ከግርግዳው ተደገፈ። ፓተርሰንም ሰጥቂት ጊዜ ራሱን በትዝብት አወዛወዘና ምንም ሳይናገረው ከጉኑ ሔዶ ቆመ። ዝም ዝም ተባባሉም፣ ደቂቃዎች መብረር ጀመሩ። ከአንድ ሰዓት ያህልም በኋላ በራፋ ተከፍቶ ልጅቱ ብቅ አለች። ወዲያውኑም እነ ምክርን ስላየቻቸው ወደ ውስጥ ፈጥና ገባች። ግን ብዙም ሳትቆይ ሐሳቧን ለውጣ ነበርና ተመልሳ ወጣች። የተጉነጉነውን

ብርቅርቅታ

ፀጉራን አሁን ለቃው ነበረ። ከበሬቱም ይልቅ ውበቷ ጨምሯል። በእጆቿም ጥቂት መፃሕፍት ይዛለች። እንደተኩሳተረችም በአጠገባቸው ልታልፍ ስትል ምክር ቀስ ብሎ እጇን ነካ አደረገው። ዘወር ብላ በእነኛ አረንጓዴ ዓይኖቿ አየት አደረገችው። የዚያን ጊዜው አመለካከቷ ብቻውን ለፊ መልዕክት የሚያስተላልፍ ነበረ። ያላለፈችው መራራ ኑሮ በእነኛ ዓይኖቿ ውስጥ ተመዝግቦ የሚነበብ ይመስላል። ከዚያም ሌላ ደግሞ የምክር ፍላጎት ምን እንደሆነ ማወቁንና እርሱም እሺ እንደማትለው አፍ አውጥታ ብትነግረው አንኳን ተስፋ የማይቆርጥ ችክ ሰው መሆኑን መረዳቷን ከዚያ ከአስተያየቷ ለመገንዘብ ይቻል ነበረ።

ጥላቸው ከመሐዲ በፊት ምክር እየተቻከለ 'አባክሽ ፈቃድሽ ይሁንና ምግብ እንኳን ልጋብዝሽ?' ሊል ለመናት። ፓተርሰን እስከሚተረጉምላት ድረስ ጊዜም የሚወስድ መስሎት በእጆቹ የመመገብ ምልክት አሳያት። የተናገራት ዓይን ዓይኖቿን በርህራሔ እያየ ነበረ። ሊጉዳት ወይም ሊያባልጋት አለመፈለጉንም በአስተያየቱ ሊያረጋግጥላት ሞክረ። ምክር የፈለገው ሰጥቂት ደቂቃዎች ከፊት ለፊቱ ተቀምጧ ሊያያት ብቻ ነበረ። ስሁለተኛ ጊዜ ደፍሮ እንኳን እጇን እንደማይነካው በሆዱ ወስኖአል። 'እሺ በይኛ?' አላት እንደ ሀፃን ልጅ ዓይኖቹን አያቁለጨለጨ።

'አልችልም' አለችው ዓይኖቿን ለበር ሳታደርግ። ምክር በመቀየም ምትክ ፈገግ አለና፤ 'አባክሽን የኔ ወይዘሪት፣ ሁለተኛ አላስቸግርሽም። ለዛሬ ብቻ ግብጥዬን ተቀበይልኻ' አላት አሁንም በዓይኖቹ ጭምር እየተለማመጠ።

- 'አልችልም አልኩህ! አልችልም!' አለች ለሰለስ ባለ አነጋገር።
- 'ለምን?' አለ ምክር ተስፋ ባለመቁረጥ።
- 'ለምን? ለምን?' አለች አሁንም ረጋ ብላ። 'ለመጋበዝ ስለማልፈልግ ብቻ ነው' አለች በፈረንሳይኛ።

ምክር ያለችው ስላልገባው ወደ ፓተርሰን ዞር አለ። ፓተርሰንም 'ለመጋበዝ ስለማልፈልግ ነው ትልሃሰች' አለው።

የምክር ፊት ቀጭም እንደለማት አለና 'ግን ለምን? እይው እኔና ፓተርሰን ጨዋ ለዎች ነን። እኔ የፈለኩት ምግብ እንድጋበዝሽ ብቻ ነው። አምስት ደቂቃ ... እባክሽ?' አላት ሊያለቅስ እንደ ተቃረቦ ሰው የዓይን ቆዳቸን ገርቦብ አድርጎ።

ብርቅርቅታ

ዝም ብላ ስታየው ቆየችና ራሷን አወዛወዘች። 'ማንም ለውጋብዘኝ አያውቅም። ከአንድም አሜሪካዊ ሆነ ጀርመናዊ ጋር ሆቴል ቤት ሄጄ አላውቅም' አለችው። እንደዚህ ተናግራው ብትሄድ ኖሮ የምክር ዓይኖች ያቀረሩትን ዕንባ በዘረገፉትም ነበር። ግን አሁንም ቆማ ታየው ስለነበረ ዕንባውን እንደምንም እየታገለ 'ሰሜን አፍሪካ ... ጣሊያን ... አሁን ደግሞ ፈረንሳይ። ቀን ጦርነት ... ማታ ጦርነት ...' እያለ ሲንገላቱ መኖራቸውን በውጊያ ምልክቶች ካሳያት በኋላ 'አባክሽ ቡና ብቻ ልግሃልሽ ... አምስት ደቂቃ ... እሺ?' አላት።

ያን ጊዜም በርህራሄ አመለካከት አየችው። ምክር እሺ የምትለው መስሎት ፊቱ ፈካ እንደ ማለት አለ። ልጅቱ ግን አሁንም ራሷን አወዛወዘችና 'ሰለማልችል አዝናለሁ' ብላ ጥላው ፈጠን ፈጠን እያለች ተራምዳ ሄደች። አሁን ግን ምክር አልተከተላትም። ቢከተላትም ዋጋ እንደማይኖረው ያውቃል። ያገኘው አንድ ተስፋ ጭላንጭል ብቻ ነበር። በአነጋገራቸው ወቅት ወደ ጣቶቿ አየት አድርጎ ቀለበት አለማድረጓን ልብ ብሏል። አላገባችም ነበር ማለት ነው። ደግሞ ለዚህ በይበልጥ የሚመለከረው ለጋ ፊቷ ነበረ። በዚህ ለመፅናናት በቅቷል። ስለዚህ አሁንም ግርግጫውን እንደተደገፈ እስክትመለስ ሊጠብቃት ፈለገ።

'አንሂድ እንጂ ምክር! ከእንግዲህ ምን ታደርጋለህ? ቁርጥ ያለ መልስ ሰጥታህ ነው የሄደችው!' አለና ፓተርሰን መራመድ ጀመረ። 'የተናገረችውን ለምቻለሁ ግን ሃሳቧን ልትቀይር ትችላለች' አለ ምክር ተስፋ ባለመቁረጥ።

ፓተርሰን ቆም አለና፤ 'አዎን! ሃሳቧን ልትቀይር ትችል ይሆናል። እንደ ቅድመ-ም በሰላም አታናግረን ይሆን ይሆናል። እንጋብዝሽ ስንል ብዙ ጊዜ ለምነናት እምቢ ብላለች። ከእንግዲህ ወዲያ ብናስቸግራት ምናልባት አባቷንና ጉረምሶች ወንድሞቿን ጠርታ ጥርሳችንን ልታስረግፈው ትችላለች። ባለውለታ አድርገው የሚቆጥሩ የፈረንሳይ ቆነጃቹት እያሉ በአንዲት ሴት የተነሳ የምንደበደብበት ምክንያት አይታየኝም' አለው አምርሮ።

ምክር ከቆመበት ነቅነቅ ሳይል፤ ፓተርሰን ከተዋወቅንበት ጊዜ ጀምሮ ለሴት በቀላሉ የማልንበረከክ ሰው መሆኑን ታውቃለህ። ይቺ ልጅ ግን ልዩ ሆነችብኝ። እንደዚች ልጅ ያለች አንድም ሴት አይቺ አላውቅም' ሊል ከልቡ ተናገረ።

አሺ፤ እንዳልከው ልዩ ፍጥረት ናት ልበልልህ። ሆኖም ያለ ፍላጎቷ እስገድደህ ምን ልታደርግ ነው ምክር? ከዕድሜህ በላይ አመዛዛኝ ሰው ትመስለኝ ነበር። ግን ዛሬ ምን እንደነካህ አላውቅም። እኔ ግን ልሄድ መሆኑን እንድታወቀው አለና ፓተርሰን ጥሎት ሊሄድ ሲል ምክር ሃሳቡን ቀየረና ተከተለው። በየሄዱበትና በየደረሰበት ሁሉ ለምክር የምትታዩው ያቺ ልጅ ብቻ ናት። ከፊቱ ድቅን ትልበታለች። ከአረንጓዴ ዓይኖቿ ውስጥ ያነበበው የሀዘን አመለካከቷ ልቡን አሰጪንቆታል። የአለበበሷም መጉሳቆል ሆድ ሆዱን በልቶታል። አሺ የማለቷ ነገር አጠራጣሪ ሆነበት እንጂ፤ ያቺን ልጅ ለማስደሰት የተጠየቀውን መስዋዕት ለመክፈል ፈቃደኛ ነበር።

እራት ከበሉ በኋላ ፓተርሰን ከሶስት ልጃገረዶች ጋር በመዳራት ላይ እንዳለ ምክር ጣለውና ተሾልኮ ወጣ። ከዚያም በዱአርኩል ጉዳና አድርጎ በሰዓሩን ወንዝ ላይ ወደ ተሰራው ድልድይ አመራ። ድልድዩንም ተሻግሮ ወደ ሞንትቤል አውራ ጎዳና ታጠፈ። ብዙ ከተጓዘ በኋላ ከግራንድ ዲግሪ መንገድ ደረሰ። ወደ ልጅቱም ቤት አቅጣጫ አሳብሮ ሄደ። ከበራፍም ቆመና ጥቂት ሲያስብ ቆየ። ከዚያም ከፊት ለፊቱ ወደ ነበረው ቡና ቤት ገባና ከልጅቱ በር ትይዩ የነበረ ወንበር መርጦ ተቀምጦ በ-ና አዘዘ። ያንንም መራራ በ-ና መጠጣት ጀመረ። ዓይኖቹ ግን በዚያች ልጅ ቤት በር ላይ እንደተሰኩ ነበር።

በሩ ከአሁን አሁን ተከፍቶ ልጅቱ ትወጣለች ብሎ ሲጠብቅ ሲጠብቅ ቆየ። በራፉ ግን፤ እንዴም አልተከፈተም። ምክርም ከተቀመጠበት አልተንቀሳቀሰም። በመጨረሻ ላይ ልጅቱ ቀን ከሄደችበት አቅጣጫ ስትመስስ አየ። በእጇም መግባት እንደያዘች ነበረች። ደረጃዎቹን ወጥታ ከበራፍ እንደደረሰች የሳንቲም መያዣዋን በርሻ ከፍታ ቀልፍ ትፈልግ ጀመር። በዚያን ጊዜም ምክር ጥቂት ሳንቲምች አውጥቶ ከጠረጴዛው ላይ ካኖረ በኋላ እየተቻከለ ወጣ። ርጠናም መንገዱን አቋረጠ። ልጅቱም የሩጫ ኩቱ በመስማቷ ተደናግጧ በወር አለች። ከምክርም ጋር ዓይን ለዓይን ተጋጨ። ወደኋላ ለማፈገፈግ እንደ መክጃል ብላ ነበር። ሆኖም፤ መፍራት እንደማይኖርባት ደግሞ ወዲያውኑ ተሰማትና ባለችበት በልበ መላካት ቆመች። ዛሬ ነጻ በወጣችው ፓሪስ ሳይሆን በጀርመን ይዞታ ስር በነበረችበትም ወቅት ቢሆን ያቺ ልጅ የፍርሃት መንፈስ አሳይታ አታውቅም። እና አሁንም ምክርን ባየችው ጊዜ አመለካከቷ የመደንገጥ ሳይሆን የመለልቸት ነበረ።

ለምክር አድራጎቱ ሁሉ የህጻን መስሎ ተሰማው። ልጅቱንም በማስቸገሩ ተፀፀተ። ሆኖም፤ አንድ ጊዜ አድርጎታልና ከእንግዲህ ወደኋላ መመለስ አልቻለም። ድፍረትም በመጨመር፤ “ወይዘሪት እንደምን አምሽተሻል?” ሲል ሰላምታ ሰጣት።

እናት ህጻን ልጇ ሲባል ሰታየው እራሷን በማወዛወዝ እንደምትገስጸው ሁሉ ያችም ልጅ በትዝብት እራሷን አወዛወዘችና፤ “ፑርካ ሹመ ፐርሴዩቪ?” አለችው ። ምክር ምን ማለቷ እንደሆነ አያውቅም። ዝም ብሎ ብቻ ያያታል። አስተርጓሚውም ፓተርሰን ከጎኑ አልነበረለትም። የተናገረችው እንዳልገባው ተረዳችና እርሷም በመጠነም ቢሆን በምታውቀው እንግሊዘኛ፤ “ለምንድ ነው እንደዚህ የምታደርገው? ለምን ትከታተላኛለህ?” ስትል ጠየቀችው።

“ሳነጋግርሽ በመፈለጌ ብቻ ነው” አለ ምክር ድምጹን ልሰልስ አድርጎ። ከእጅጌ ጉርድ ለማያዊ ቀሚሷ ውስጥ የወጡትን ክንዶቿን ሊነካቸውም ፈለገ። ሹራብ ሰላልደረቦች እንደሚበርዳት ያውቃል። ክንዶቿን በእጆቹ ባሻቸውና ባሞቃቸው ደስታው ነበረ።

ወደ መንገዱ ግራና ቀኝ በእጆቿ እያመለከተች በፓሪስ ውስጥ ብዙ ልጃገረዶች አሉ። ከአሜሪካኖች... ከጀርመኖች ጋር ለመዳራት የሚፈልጉ፤ ሞልተዋል አለችው።

“አንቺስ? ከፈረንሳይ ጋር ካልሆነ በስተቀር አትነጋገሪም ማለት ነው?” አላት ምክር እየተከዘ።

እርሷ ግን ፈገግ አለችና፤ “ፈረንሳይ... ጀርመን... አሜሪካን ሁሉም ያው ናቸው። ማንንም ለማነጋገር አልፈልገም” አለችው። እንግዳ ባይሆን ኖሮ በጀርመኖች ይዞታ ወቅት ፈረንሳዮች በፈረንሳዮች ላይ የፈጸሙትን የክህደት ስራ ሁሉ በገለጸችለት በወደደችም ነበረ።

“ሌላ የምለምንሽ ምንም ነገር አይኖርም። ሁለተኛም ካላነጋገርሽኝ ብዬ አላስቸግርሽም። ለእኔ መጽናኛ እንዲሆን አንድ ነገር ብቻ እንድትነግሪኝ እማፀንሻለሁ። የኔ ስም ሳም ምክር ነው። የአንቺን ስም ደግሞ እባክሽ ነገሪኝ?” አላት ምክር ዓይን ዓይኖቿን እያየ።

ዝም ብላ ለረጅም ጊዜ ስታስብ ቆየች። ስሟን መናገር አልፈ ለገችም። ሆኖም ምክር ዳግመኛ እንደማያስቸግራት ቃል ገብቷል።

ብርቅርቅታ

በተጨማሪም ከፓሪስ በቅርብ ቀናት ውስጥ ሊሔድ ይችላል። ለሰዚህ ሰሚን ብቻ በመንገር የምትገላገል ከሆነ ብንገረውስ? ቀላል ነው» ስትፅ ትከሻዋን ለበቅ አደረገችና፤ «ሶላንጅ በርትራንድ» አለችው። ምክር እንድት ጨብጠው እጁን ዘረጋ። የእርሷ እጅ ግን አልተነቃነቃም።

«ሒዳ፤ ሰሜን ነግራሃለሁ። ኩንግዲህ ምን ቀረህ?» አለችው በቀላላ የተገላገለችው መሰላት።

«እንድ ቡና ብቻ ልጋብዝሽ። እባክሽ ወይዘሪት አሺ በይኝ። ከዚያ በኋላ እግራ ወደዚህ አካባቢ አይደርስም» አላት ምክር ሲቃ እየተናነቀው። በርሱ ግምት የምትናደድና የምትሰድበው ነበረ የመለለው። እርሷ ግን፤ ለግብገርው በማወላወል አንገቷን እወዛወዘችና ለመጀመሪያ ጊዜ አቀርቅሪ ቆየች። ቀናም ብላ በግራ እጇ ይዛው ወደ ነበረው መፅሐፍ እያመለከተችው «ገፍ ስዊ ትሬ ፋቲግ» አለችው ወደ ፈረንሳይኛዋ ተመልሳ። በእርግጥም ስለ መድከሚ አፈቷ ላይ ይነበብ ነበረ።

«ከትምህርት ቤት እያመሸሽ ነው የምትመጪው ማለት ነው? ሲል ምክር ቶሎ አለና ጠየቃት።

«አይደለም ማታ ማታ ከቤቱ ድረስ እየሄድኩ የማስተምረው ልጅ እለ» አለችው።

«እና ቡናውን ተጋበገርልኝ» አለ ምክር ዓይነ ከርተት እያለ።

«ደክሞኛል እያልኩህ፤»

«እባክሽን ወይዘሪት? አምስት ደቂቃ ብቻ ...»

«ዳ አኮርድ ... አሺ ... ግን አምስት ደቂቃ ብቻ» አለች። ምክር ለጥቂት ጊዜ ያህል ልቡ ጉርሮው ውስጥ የተሻጠች መለለው። ከደስታውም የተነሳ ለማይና ምድሩ ዘረበት። ልጅቱ የያዘችውን መፅሐፍ እንዴት እንደተቀበላትና እጇንም ይዞ መንገዱን እንዴት እንዳሻገራት አያውቀውም። ከቡናው ቤት ገብተው ወንበር ይዘው እንደተቀመጡ፤ ባለቤቱ ወደነርሰ መጣና ለላምታ ለጣቸው። ልጅቱንም ያውቃት ነበርና «እንደምን እመሸሽ ወይዘሪት ሶላንጅ?» ሲል ሰሚን በመጥራት አነጋገራት።

«ሶላንጅ ... ሶላንጅ ... ሶላንጅ» የልጅቱ ስም በምክር ጭንቅላት ውስጥ እንደ ደወል እንቃጨለበት። በህልም ዓለም ውስጥ እንዳልነበረም

ብርቅርቅታ

በዚያን ጊዜ ተረዳ። ልጅቱ የነገረችው እውነተኛ ስሚን ነበረ። በፀደ ነፍሱም ከፊት ለፊቱ ከነበረው ወንበር ላይ አሁን ተቀምጣለች።

ያዘዘችው ሻይ ብቻ ነበረ። ምክር ግን ምግብ ካልቀረበ ብሎ መብዝ አለ። ሶላንጅ ተሸነፈችለትና ምግብ ታዘዘ። ምክር በዚያን እጋጣሚ ነበረ የሶላንጅን ቅጥነት ልብ ብሎ ያየው። የችግር ጊዜ ማላለፍን ታወለውና አንጅቱ አለቀሰላት። የደረቷ አጥንቶች መታየት ጀምረው ነበረ። ሶላንጅ ከእንግዲህ አልተግደረደረችም። የቀረበላትንም ምግብ በልታ ጨረለች። ለማወራረጃ ወይን እንዲመጣላት ምክር አዘ ነበረ። እርሷ ግን ከሻይ ሌላ እንደማትጠጣ ነገረችው። ውስጥ ውስጡን ስታብላላ የቆየችውን ጥያቄ ያቀረበችለትም የመጣላትን ትኩስ ሻይ በመጠጣት ላይ እንዳለች ነበረ። «ለምንድን ነው ልትጋብዘኝ የፈለግኩት?» ስትልም ጠየቀችው።

ምክር የሚናገረው ጠፋበት። ለምን ቀኑን መሰሉ ሲከተላት እንደዋለና እንድታነጋግረው እንደ ፈለገ፤ በተለይም ደግሞ ለምን ምግብ ሊጋብዛት እንደፈለገ ያውቀዋል። ገና ዓይኖቹ በርሷ ላይ እንዳረፉ ነበረ ምክር የለየለት። አሁን ግን ምክንያቱን አውጥቶ ለመናገር አቃተው።

«ምክንያቱን እንዲህ ነው ብዬ ለመናገር ይቸግረኛል» አለና ዓይን ዓይኗን ማየቱን መረጠ። ሶላንጅ ግን በሰጣት መልስ ግራ ለመጋባቷ በግልፅ ይታወቅ ነበረ። በመሆኑም ምክር ማብራሪያ ለመስጠት ተገደደ። በቅድሚያ የቀኝ እጁን በልቡ ላይ አደረገ። ቀጠለናም ዓይኖቹን ነካክቶ፤ «አንቺን ከማየቱ ልቆጣጠረው የማልችለው ሰሜት አደረብኝ» አላት።

በምክር ንግግር ሶላንጅ አልተደለሰችም። በአባባሉም ዕፍረት ተለምቷት በቡና ቤቱ ውስጥ የነበሩትን ሌሎች ለዎች ተገላምጣ ተመለከተች። አብዛኛዎቹ የአሜሪካ ወታደሮች ናቸው። በጉናቸውም የፈረንሳይ ሴቶች ነበሩ።

«አይደለም! አይደለም! እንደዚህ ማለቱ አይደለም» አላት ምክር እንደሌሎቹ ለብልግና ያልፈለጋት መሆኑን በመግለፅ።

«ታዲያ ለምንድን ነው?» አለችው ሶላንጅ።

«የእኔ የተለየ ነው። ከልብ የመነጨ ሰሜት ነው» አላት።

«ከልብ? ከልብ ብሎ ነገር የለም» አለችው።

“ለምን? አለ እንጂ” አላት ደገመና።

“ሰውን ማመን አይቻልም” አለች ሶላንጅ።

“በዚህ የወጣትነት ዕድሜ ሰውን ሁሉ ለመጠራጠር ከበቃሽ እንደ የደረሰብሽ አስከሬ ነገር አለ ማለት ነው። ምናልባት ከምታፈቅ ሪያቸው ሰዎች ውስጥ ጆርመኖች ገድለውብሽ ይሆን?” ሲል ጠየቃት። ሶላንጅ ከንፈሯን ነክሰችና ራሷን በጋይል አወዛወዘች። ሆኖም ጥቂት ቆይታ መናገር ጀመረች። ዓይኖቿም እንባ እያቀረሩ፤ «እባቱን ... ወንድሜን ... ጆርመኖች ገደሏቸው። እናቴን ደግሞ የሕክምና እርዳታ የሚያደርግላት አጥታ በብርድ በሽታ ሞተች” አለችው።

“በጣም አዝናህህ” አለና ምክር በጠረጴዛው ላይ ዘርግታው የነበረውን እጇን ለማዕናናት ሲል ያዝ አደረገው። የርሱም ዓይኖች ቢሆኑ እንባ አግተው ነበረ።

ወንድሜ የአስራ ስድስት ዓመት ልጅ ነበረ። የርሱን ደም ለመበቀል አቸል ነበረ። ሆኖም እናቴን ማስታመም ስለነበረብኝ...” አለችና በሌላው እጇ መሐረብ አውጥታ እንባዋን ጠረገች። የምክር ልብ እብሯት አለቀለ። የሚሆንላትንም አጣው። ከደረቱ ባለጠጋትና እንደ ህፃን ልጅ ፀጉሯን እያሻሽ ባባባላት ደስታው ነበረ። ግን ሶላንጅን ሊደፍራት ከቶ አልቻለም። እስኪያልፍላት ድረስ ዝም ማለቱን መረጠ።

ሶላንጅ አንድም ዘመድ አዝማድ አልነበራትም። ሁሉም ዘመዶቿ በውስጥ እርባሳነት ሲያገለግሉ ነው በጀርመኖች እየታደኑ የተገደሉት። ጠቋሚዎቹ ደግሞ ፈረንሳዮች ነበሩ። ተጫዋችና ተግባቢ የነበረችው ሶላንጅ ከሰው ለመራቅና ብቸኛ ለመሆን የፈለገችው በፈረንሳዮች ላይ ካደረባት ጥላቻ የተነሳ ነበረ። በዛሬው ቀን ግን በማታውቀው ወጣት ለመጋበዝ ፈቃደኛ መሆኗ ራሷንም ጭምር አስገረማት። እጇንም በእጇ ላይ ሲያደርግ ዝም ብላለች። ልታስቀይመውም አልፈለገችም። ሶላንጅ እንባዋን ጠራርጋ ወደ መቀዝቀዙ የተቃረበውን ሻይ ረጋ ብላ እነሳችና ጠጣች። ምክርም የዕድሜዋን ለጋነት ልብ ብሎ አጥንቶ ነበረና፤

“ለመሆኑ ዕድሜሽ ስንት ይሆናል ሶላንጅ?” ሲል ጠየቃት።

“ዲዝ ነፍ” አለችው በፈረንሳይኛ።

“ዲዝ ነፍ? ዲዝ ነፍ በእንግሊዘኛ ስንት ማለት ነው?” አላት

“ናይንቲ” አለችው።

“የአምላክ ያለህ! ናይንቲ! ከሃያም አልፈሽ ዘጠና?” አላት በመገረም። ሶላንጅ ስህተቷ ገባትና ለመጀመሪያ ጊዜ ሳቀች።

“ናይንቲን ማለትሽ ይመስለኛል?” አላት ምክርም እየሳቀ።

“አዎን!” አለችው አሁንም እየሳቀች።

“ታዲያ የአስራ ዘጠኝ ዓመት ኮረዳ የዘጠና ዓመት አሮጊት ነኝ ትይኛለሽ?” አለና ምክር ሁለቱም ተሳሳቁ። ሐዘን የተፈራረቁበት የሶላንጅ ፊት አሁን ፈካ። ምክርም ይበልጥ ወጣት ሆና ታየችው። ከልቡም ውስጥ ጠልቃ ገባች።

“አንተስ ስንት ዓመትህ ነው?” አለችው ሶላንጅ።

“ሐያ ሁለት” አላት። የአሁኑ ጭውውታቸው የተለመደ የጉረምሳና የኮረዳ ውይይት ነበረ። ሁለቱም በወጣትነት ዕድሜያቸው የመከራ ጊዜን እሳልፈዋል። ብቸኛዋ ሶላንጅ በፓሪስ ውስጥ! እርሱ ደግሞ በሰሜን እፍሪካ በርሃና አሁን ደግሞ በአውሮፓ ውስጥ።

“ተማሪ ነበርክ?” አለችው አሁንም ሶላንጅ።

በአዎንታ ራሱን ጉንበስ አደረገና! “ቦስተን በሚገኝ ሐርቫርድ በሚባል ቦታ እማር ነበር” አላት። በሐርቫርድ ዝና ስለሚከራበትም ነበረ የዩኒቨርስቲውን መጠሪያ ያነሳላት። እንደ ገመተውም ሶላንጅም ስለዩኒቨርስቲው ስምታ ኖሮ “ከ! ሐርቫርድ?” አለች እንደ ፈረንሳዮች አጠራር።

“ስለ ሐርቫርድ ለምተሽ ኖሯላ?” አላት ምክር።

“ያለጥርጥር! ልክ እንደኛ ለርቦን ዝነኛ የኒቨርስቲ ነው” አለችው። ምክር በእነጋገሯ ደስ አለውና ክልብ የመነጨ ፈገግታ አሳያት።

እርሷም አፀፋውን መለሰችለት። የምግብ ሳህኖችና የሻይ ብርጭቆዎቹ ከተነሱ ቢቆይም ሶላንጅ ምክርን ትታው ለመሔድ እስከዚህም አልተጣደፈችም ነበረ።

ብርቅርቅታ

“ነገ ልንገናኝ እንችላለን ሰላንን?” ሲል እሺ እንድትሰው በዓይኖቼ ጭምር እየተለማመጠ ጠየቃት። ጠረጴዛው ላይ ወደ ነበሩት መፅሐፎች እያመለከተች ራሷን አወዛወዘች። “አንቺን በሚመችሽ ሰዓት። እባክሽ ሰላንን? እይው ፓሪስ ውስጥ ብንቆይ በጣት ለሚቆጠሩ ቀናት ይሆናል።

ስለዚህ አትጨክኝብኝ? እባክሽን ነገ ላግኝሽ?” አላት ምክር እጇን አሁንም እንደያዘ። ጦሩ ወደ ጀርመን አቅጣጫ በሚንቀሳቀስበት ጊዜ ከሰላንን እንዴት ጨክኖ እንደሚለይ ከአሁኑ ሲያስበው አንጅቱ ተላወሰበት። ከዚያን በፊት ፍቅር ምን ማለት እንደሆነ አያውቅም። ማሰጨነቅ ማስጠበቅ? ማስተካከል ማስለቀሱ ከዚያ በፊት ደርሶበት አላየውም። የዚያንም ያህል ደግሞ ፍቅር ሕይወትን ለዛ የሚያላብስ የሚያድስ፣ የሚያስደስት፣ የሚያስፈነድቅ ነበረ። እነኚህ ስሜቶች ሁሉ ምክር ሰላንንን ካያት ደቂቃ ጀምሮ ጉሻሽመውታል። ከሁሉም በላይ ደግሞ ፍቅር መተላለፍንም የሚያጉለብት ኃይል ነበረ። የሰላንን መጉላቆል ምክርን ሲበዛ አሳስቦታል። የሰውነቷን መክላት ልብ ብሎ አይቶታል። ልብስና ጫማዋም እንደነገሩ ነበረ። የሰላንን በራስ የመተማመን ስሜት ላለመንካት ምክር መጠንቀቅ ነበረበት። ስለ ልብስና ጫማዋ ጉዳይ ጊዜ ያደርስዋል። ሆኖም፤ ፓሪስን ከመልቀቁ በፊት ለሰላንን አንድ ነገር ማድረግ ነበረበት። የተጠመደባቸውን እነኝን አረንጓዴ ዓይኖቿን ለማየት ብቻ ሳይሆን ሰላንንን በየቀኑ ቢያንስ አንድ ጊዜ እያገኘ ደህና ምግብ መጋበዝ ነበረበት።

ዳግመኛ ካልተገናኘን ሲል ምክር እንደ ልማዱ ሙዝዝ አለባት። እርሷም በረጅሙ ተነፈሰች። ማንነቷን ደህና አድርጋ ብታውቀውም ከምክር ጋር ስለአንድ ስመጨረሻ ጊዜ በማግስቱ ለመገናኘት እሺ አላችው። ፓሪስ በጀርመን ይዞታ ሥር በቆየችባቸው ዓመታት ውስጥ ከአንድም የጀርመን ወታደር ጋር ተነጋግሮ አታውቅም። ፓሪስ በአሁኑ ጊዜ ነፃ ስለወጣች ደግሞ ሰላንን እንደ ሌሎቹ ልጃገረዶች ከአሜሪካ ወታደሮች ጋር የመታየት ፍላጎት ጨርሶ የላትም። ከፊቷ ተቀምጦ ይለማመጣት የነበረውን ወታደር ግን ትክ ብላ አየችው። በመልኩም ሆነ በፀባዩ የሚጠላ ልጅ ዓይነት አልነበረም።

“አመሰግናለሁ” አለና ምክር ከመቀመጫው ተነሳ። እንዳመጣ ጣቸው መፃህፍቱን በግራ እጁ እርሷን ደግሞ በቀኝ እጁ ይዞ መንገዱን አቋረጡ። ደረጃውንም ወጥተው ከበራፋ ሲደርሱ ቆም አሉ። ሰላንን ስለ ግብዣው አመሰግነችውና ደህና እደር ስትል እጇን ጨብጧው ዝባች። ከበስተውስጥም በራፋን ቆሰፈች።

ብርቅርቅታ

ምክር በዚያን ምሽት በፓሪስ ጉዳዮቻችላ ላይ ብቻውን በሚንዘበት ወቅት በሕይወቱ ላይ አዲስ ምዕራፍ መከፈቱን አውቆታል። ከእንግዲህም የዱሮው ግዴታና ደፋር ምክር ስመሆን አይችልም። በጥቂት ሰዓታት ውስጥ አስተሳሰቡ ተለወጧል። ያቺ ልጅ ... ያቺ ልዩ ፍጥረት ... ያቺ ባለአረንጓዴ ዓይን ልጅ ያጋጠመችው ያለምክንያት አስመሆኑም ገብቶታል። ከአሁኑም እንደ ግማሽ አካሉ ያህል ቆጠራት።

ምዕራፍ ሁለት

የት ነው ትናንትና ማታ ያመሸኸው? አለው ፓተርሰን ቁርስ በሙብላት ላይ እንዳሉ። ፓተርሰንም ቢሆን ብቻውን አላመሸም ነበረ። ብዙም ጠጥቶ ስለነበረ የዞረው ድምር አለቀቀውም ነበረና አልፎ አልፎ ያዛጋል። በዚያ ላይ ደግሞ ሌሊቱን ያሳለፈው ከአንዷ ኮረዳ ጋር በመሆኑ ተደካካም ነበረ። ምክር ስላመሸበት ቦታ ሊነግረው እንኳን አልፈለገም። ይታዘበኛል ሲልም አሰቧል። ሆኖም ፓተርሰን፣ 'የት ነው ያመሸኸው?' ሲል በድጋሚ ጠየቀው።

'ከሰላንድ ጋር በአንድ ቡና ቤት ውስጥ ነው' አለው ምክር ውሉ ቢያድርም ተሸፋፍኖ የማይቀር ነገር መሆኑ ተሰምቶት።

'ማን ናት እርሷ? እኔን ብቻዬን ጥለኸኝ አንተ ሌላ ቤት ፍለጋ ሄደህ ኖሯል?' አለው ፓተርሰን በትዝብት ራሱን እየነቀነቀ።

ምክር ፓተርሰንን ሙሉ ለሙሉ አያየው ከሌላ ቤት ጋር ያመሸሁ መስሎህ ይሆናል። ግን እኔ ያመሸሁት ከዚያች ክልጅ ጋር ነው። ያቺ ትናንትና እመንገድ ላይ ካገኘናት ልጅ ጋር አለው።

'ከዚያች ባለ አረንጓዴ ዓይኖችና ፀጉረ ወርቃማ ከሆነችው ልጅ ጋር?' አለ ፓተርሰን የለማውን ባለማመን።

'አዎን ክርሷ ጋር ነው' አለው ምክር ደገመና።

'ለምን ትዋሻለህ ምክር? ይልቅስ በእውነት የት እንዳመሸህ ብትነገረኝ?' አለው ፓተርሰን አሁንም።

'ክርሷ ጋር ነው አልኩህ! ክርሷ ጋር ነው ሲል ምክር ሊያላምነው ሞክረ።

'እና የዚያች ልጅ ስም ሰላንድ መሆኑንም ለማወቅ በቃህ?' አለው ፓተርሰን ላቅ እየቃጣው።

'ሰላንድ በርትራንድ!' አለ ምክር ኮስተር ብሉ።

'እውነት ያቺ ልጅ እሺ ብላህ አብራችሁ አመሸችሁ?' አለ ፓተርሰን የቀድሞው ጥርጣሬው በመጠኑ እየቀነሰ።

'እመነኝ አልኩህ እመነኝ!' አለው ምክር መልሶ።

ፓተርሰን በጠረጴዛው ላይ አንገቱን አሰገገና፤ 'ለመሆኑ የትና እንዴት ልታገኛት ቻልክ?' አለው የማታውን የምክር ገድል ለመስማት እየቋመጠ።

'ወደ መኖሪያ ቤቷ ልትገባ ስትል ከበሯ ፊት ለፊት ካለው ቡና ቤት ተቀምጧ በመጠባበቅ፣ ከቤቱ ድረስ እየሄደች ከምታስተምረው ልጅ ቤት ስትመለስ አገኘኳት።'

'ስታስተምር ማምሸቷን በምን አወቅህ? ልጄቱ የምትናገረው ፈረንሳይኛ ብቻ ነው። ለዚያውም የተራቀቀ ፈረንሳይኛ አለው ፓተርሰን በመገረም።

'ሳይበዛም እንግሊዘኛ ትችላለች። ዕድሜዋንም ስጠይቃት ዘጠና ነው አለችኝ። ያም ሆኖ ተግባብተን ነበረ ያመሸነው' አለና ምክር ፈገግ አለ። ፓተርሰን እያመነው መሔድ ጀመረ። ወዲያውኑም ደግሞ ተቆጩ። እንደ ምክር ዓላማ ፅኑ ለው ቢሆን ኖሮ በሚያውቀው ፈረንሳይኛ አግባብቶ ልጄቱን የራሱ ሊያደርጋት በቻለ እንደነበረ ተለማው። ምክር የለው መውደድ አለው። በሕይወትም ውስጥ በሚያጋጥመው ፋክክር ሁሉ አሸናፊ የሚሆኑት እንደ ምክር ያሉት ናቸው።

'እና ትክክለኛ ዕድሜዋ ስንት ነበረ?' አለ ፓተርሰን ስለ ሰላንድ በበለጠ የማወቅ ፍላጭ እየጨመረ።

'አስራ ዘጠኝ ነው። 'ናይንቲን' በማለት ምትክ 'ናይንቲ' ስላለችን ነው ብዙም እንግሊዘኛ አትችልም ያልኩህ' አለው ምክር።

'እኮ የአስራ ዘጠኝ ዓመት ልጃገረድ ይገዢ ከቡና ቤት አመሸሁ ነው የምትለኝ? አባቷ ቢያይ ኖሮ ያርድህ ነበረ' አለው ፓተርሰን።

'አባቷንም! ወንድሟንም ጀርመኖች ገድለውባታል። እናቷም ሞተዋል። የምትኖረው ብቻዋን ነው አለ ምክር።

ብርቅርቅታ

የፓተርሰን ጥርጣሬ ፍፁም ተወገደ። በእርግጥም ከልጁቱ ጋር ማምሽቱን አመነ “ዳግመኛስ የምትገናኙ ይመስልሃል?” አለው ፓተርሰን።

ዎከር ፈገግ ብሎ “ጥርጣሬ አለው? ዳግመኛ መገናኘት ብቻ አንዳይመስልህ። ጦርነቱ እንዳለቀ እንደምንጋባ እመነኝ” አለው።

ፓተርሰን አፉን ከፍቶ ዎከርን ንዝም ብሎ ያየው ጀመረ። ዎከርን አብዱል ሲል አሰበና ወዲያውኑ ደግሞ ዎከር አንድን ነገር ለማድረግ ከወሰነ ወደ ጎሳ የማይል መሆኑ ታወሰው።

ሶላንጅና ዎከር ለሁለተኛ ጊዜ በማግስቱ ተገናኝተው ራት ጋበዛት። በዚያንም ቀን ሶላንጅ ስለ ፓሪስ ብዙ ነገር አጫወተችው። በጀርመኖች ቁጥጥር ሥር በነበረችው ፓሪስ ለመኖር እጅግ መሰኛ መሆን ያስፈልግ ነበረ። በተለይም ፈረንሳዮች እርስ በእርስ በመካካድ ጓደኛ ጓደኛውን አያሳለፈ የሚሰጥበት ወቅት ስለነበረ ብርቱ ጥንቃቄ ማድረግን ይጠይቅ ነበረ። እንደ ሶላንጅ ላለች ልጃገረድ ደግሞ በሰላም መኖር ያስቸግራል። ጀርመኖች የወረሩትን የፈረንሳይን ግዛት ብቻ ሳይሆን ሕዝብንም እንዳሸቸው ለማድረግ መብት ያላቸው ይመስላቸው ነበረ። እንኳንስ ባል ያላገቡት ሌቶች ቀርቶ ባለትዳሮችንም የሚያባልጉበት ጊዜ ነበረ። ሶላንጅ አባትና ወንድሟ ተገድለውባታል። እናቷም ሀመምተኛ ናቸው። መድኃኒትም ሆነ ምግብ ለማግኘት ጥበበኛ መሆን ነበረባት። ክብርናዋን ላለማስደፈር ስትል ከቤት በምትወጣባቸው ቀናት እንኳን እንደ አርጊት ለብላና በሻርፕ ተሸፋፍና ነበረ። እናቷ ከሞቱ በኋላም ለሁለት ዓመት ያህል ብቻዋን መኖር ነበረባት። በተለይም የታናሽ ወንድሟን መገደል ስታስታውሰው እጅግ አድርጎ ያንገሸገሻታል። ስለ አገሯም ሆነ ስለህዝቡ ያላት ግምት እጅግ ዝቅተኛ ነበረ። የምትሄድበትም ብታገኝ ሀገሩን ለቃ ለመሄድ ቅር አይላትም ነበረ።

በመመገብ ላይ እንዳለው “ወደ አሜሪካ አንድ ቀን ብትመጪ ደስታውን አልችለውም ነበረ” አላት ዎከር መንገድ ለመጥረግ እየሞከረ።

“በጣም ሩቅ ነው። አሜሪካ በጣም ሩቅ ነው” አለችው ከምግቧ ላይ ቀና ብላ።

“ያን ያህል ሩቅ አይደለም” አላት ዎከር።

“ሩቅ እንኳን ሩቅ ነው። ግን አንተ ጦርነቱ እንዳለቀ ትምህርትህን እንደምትቀጥል እርግጠኝ ነኝ” አለችው

ብርቅርቅታ

“ሊሆንም ላይሆንም ይችላል” አላት ራሱን እያወዛወዘ። ለብዙም ጊዜ ሲመኘው የነበረውን ፍላጎቱን ለሶላንጅ ሊያካፍላት ፈለገ። ጥቲያትር ተዋናይ ለመሆንም ዕቅድ አለኝ ሲል የግል ምስጢሩ አድርጎ የያዘውን ምኞት ገለጸላት።

ሶላንጅ መመገቡን ትታ በመገረም ስታየው ቆየችና “ብእርሻርድ ዮኒቨርስቲ የምትከታተለው ትምህርት ምን ነበረ?” ስትል ጠየቀችው።

“ሥነ ጽሑፍ” አላት

“እንደዚያስ ከሆነ ጥሩ። የተዋጣለት ተዋናይ እንደሚወጣ እርግጠኛ ነኝ” አለችና ፈገግ አለችለት። በዚያን ጊዜ እቅፍ አድርጎ ከደረቱ ቢያስጠጋት፣ እንቡጥ ፅጌረዳ የመሰሉትን ከንፈርቿን ቢስም ፈቃዱ ነበረ። ሶላንጅን ግን እንደምትሰበር ዕቃ ሳላላት። እንደዚያም ማድረግ ክብሯን መቀነስ መስሎ ተሰማው። ስፈገግታዋ ፈገግታ ብቻ መሰለና ፍራፍሬ እንዲመጣላት አዘዘ። የገቡበት ሆቴል በምግብ ዝግጅቱ የታወቀ ነበረ። ሶላንጅም በዎከር ቸርነት ብትገረምም የቀረበላትን ምግብ ደሀና አድርጋ በላች። ዎከርንም አላፈረችውም ነበረ። ለብዙ ጊዜ እንደሚተዋወቅ ጓደኛ ነበረ የቆጠረችው። በሁለት ቀናት እውቂያ የዚያን ያህል ይግባባሉ ብሎ ማለቡ ያስቸግራል።

ውሎ ሲያድር መቀራረባቸው እየጠነከረ ሔደ። ራት ከበሉ በኋላ እጅ ለእጅ ይያያዙና በስዩን ወንዝ አጠገብ ይንሸራሸራሉ። ሲደክማቸው ከአንዱ ቡና ቤት ገብተው አረፍ ይላሉ። ከዚያም እጅ ለእጅ እንደተያያዙ እቤቷ ድረስ ይሸኛታል። ከበራፋም ሲደርሱ ቆም ይሉና የጀመሩትን ጨዋታ ይጨርሳሉ። እጅ ለእጅ ይጨባበጡና ይለያያሉ። ከደቂቃ በፊት በኩራት ደረቱን ነፍቶ የነበረው ዎከርም አንገቱን አቀርቅሮ በፓሪስ መገደች ላይ ብቻውን ይመለሳል። ሶላንጅ በዚያን ጊዜ ምን ታስብ ይሆን?

ዎከርና ፓተርሰን አብረው ማምሽት ካቆሙ ቀናት አልፈዋል። የሚገናኙት ቁርስ ላይ ብቻ ነበረ። በዚያን ቀን ጠዋት ፓተርሰን ያወራለት ዜና ከመርዶ አይሻልም ነበረ። እነ ዎከር ወታደራዊ ስልፍ ባላቸው ሰለት በጅነራል ፓተን የሚመራው ጦር የሙዮዝን ወንዝ ተሻግሮ ወደ ቤልጂግ መሐል ሀገር በመገሥገሥ ላይ ነበረ። በነሐሴም ወር መጨረሻ ላይ እንግሊዞች ብራስልሰንና አንትወርፕን ይዘዋል።

“እኛም ከሁለት ቀናት በኋላ እንደምንቀሳቀስ ስምቻለሁ” እሰ ፓተርሰን ፊቱ ጠቆር እንደ ማለት ብሎ። ምክር ሊጠጣ ወደ ክንፈሩ አድርጎት የነበረውን ቡና መልሶ አስቀመጠ። ፓተርሰን የተናገረው ልክ እንደነበረ ታውቆታል። ግን ከሶላንጅ እንዴት አድርጎ ይለያት ይሆን? በዚያን ዕለት ምሽት ሶላንጅን ከበራፏ ድረስ ሸኝቷት አልተመለሰም። ወደ ቤቱ ውስጥ ተከትሏት ገባ። ራሱንም ከትከሻዋ ላይ አድርጎ አስቀሰ። ሶላንጅም ነገሩን በደመ ነፍሷ አውቃው ነበረና ከደረቷ እስጠግታ አቀፈችው። በምክር ጥቁር ፀጉር ላይ እንገባ አየተንከባለለ ወረደ። እንዳቀፈችውም ወደ መኝታ ቤቷ ገባ። ጉን ስጉን እንደተቀመጠም ሶላንጅ የመጀመሪያ ፍቅረኛዋን ከንፈሮች ሳመቻቸው። ምክርም አጆ ጉርድ የነበረውን ሰማያዊ ቀሚሷን አወለቀላትና ተኘ። ሶላንጅ ለምክር ከብረ ንፅህናዋን በፍቅር ሰጠችው። ከዚያም ከደረቱ ላይ ተኝታ እንባ እነባች። ምክርም እንገባቸው የሚንቆረቆሩበትን ጉንጮቿን ሳማቸው። የምክርና የሶላንጅ ፍቅር ጊዜ በማይፍቀው ማኅተም ታተመ።

“ካየሁህ ቀን ጀምሮ ልቤ እንደተንጠሰጠለልሁ እንደነበረ ታውቃለህ ሳም?” አለችው ሶላንጅ። ትንፋሷ ቁርጥ እስከሚል ድረስ ሳማትና፣ “ህይወቴ ነሽ ሶላንጅ” አላት።

በየትኛው አንጀት ጨክኖ ከሶላንጅ እንደሚለይ አያውቀውም። ሶላንጅም በሆጂ ትወቀው አንጂ፣ ስለ መለያየታቸው አንዲነሳባት አትፈልግም። ከድቅድቅ ጨለማ ከጠቆረ ሕይወት አውጥቶ ነፍስ የዘራባት ምክር ነበረ። ከእንግዲህ ምን አለኝታ አላት? ከመኝታዋ ስትነሳ የሚታያት ከምክር ጋር የሚገናኙበት ሰዓት ነበረ። እጅ ለእጅ ተያይዘው በስዩን ወንዝ ዳር የሚንሸራሸሩበት ሰዓት የምክር ንግግር፣ ቀልዱ፣ ደግነቱ፣ ሩሀሩሀነቱ... ሶላንጅ አይለምዱ ልምድ ስመደች። ከምክር ተለይታ ምን ይውጣት ይሆን? የዳርው ብቸኝነቷ በተሻላትም ነበረ። በገዛ እጇ መድኃኒት የማይገኝበት ፍቅር የሚሉት በሽታ ገዛች። በህይወት አያሉ ስፍቅረኞች መለያየት ደግሞ ከሞትም የባለ መራራ ነበረ። ለሶላንጅ ሰቆቃ አንዳችም አፅናኚ ኃይል አይገኝለትም።

በመጨረሻውም ምሽት ከደረቱ ላይ ተኝታ ያስማጃረጥ ትንሰቀስቅ የነበረችውን ሶላንጅን ምክር ሊያፀናናት ሞከረ። “የጀርመን ጦር ዙሪያውን ተከቧል። ከእንግዲህ በርሊንን ለመያዝ ግፍ ቢል ሶስት ወር ቢፈጅ ነው። ከሶስት ወራት በኋላ አብረን እንሆናለን ማለት ነው። የገናን በዓል ብቻሽን አትውይም” ሲል ከወርቅ የጠራ ፀጉሯን አያሻሽ ነገራት። ዓይኖቿን፣

ጉንጮቿን፣ ከንፈሯን፣ አፍንጫዋን፣ ግንባሯን ሁሉ ተራ በተራ አየላም እንደ ሀፃን ልጅ አባባላት።

“ሶላንጅ የኔ ፍቅር ... ላንቺ ያለኝን ፍቅር ቃላት ሊገልፁት አይችሉም። ልቤ የአንቺ ብቻ መሆኑን እምልልሻለሁ” አላት። እንደ ሶላንጅ ያለች ልጅ የትም አላየም። በፓሪስ ውስጥ በጣሊያን፣ በሐርቫርድ አላጋጠመውም። የመጀመሪያ ፍቅሩም ሶላንጅ ነበረች። “ጦርነቱ እንዳለቀ ወዲያውኑ ነው የምንጋባው” አላት ምክር ከደረቱ ላይ ቀና አድርጎ ዓይን ዓይኗን አያየ። አሁንም እንገባ አያቋርጥ እንጂ መልስ አልሰጠችውም።

“እሺ በይኝ እንጂ ሶላንጅ?” ሲል መልሶ ጠየቃት። መልስ ልትሰጠው አሁንም አልፈለገችም ነበረ። “እንጋባለን ስትይ ቃል ግቢልኝ?” ሲል ደጋግሞ ለመናት።

በዚያን ወቅት ያደረገትን ፍርሃት ለመገሰፅ ተቸግራ ነበር። “ሳም” አለችና ጉንጭን ጉንጨን በሁለት እጆቿ ይዛ ትኩር ብላ አየችው። “ሳም ጦርነቱ አስከፊ ነው። ሰብዙ ነገሮች መለዋወጥ ምክንያት ሊሆን ይችላል። ሳም...” ሳያስጨርሳት ከክንፈሩ አስጠግቶ ትንፋሽ እስኪያጥራት ሳማት። የሶላንጅ እነጋገሯ፣ የሰም አጠራሯ፣ ትንፋሷ፣ ፀጉሯ፣ ዓይኗ ... ሁሉም ሁሉም የምክርን ልብ እንደ ሰም አቀሰጡት። የርሱም በመሆኗ ራሱን በቁሙ ከመንግስት ሰማይ እንደገባ ሰው አድርጎ ቆጠረ።

“ግን እኮ ሳም ጦርነቱ ካለቀ ፓሪስን ትረሳና ወደ አርቫርድ ትመለስ ይሆናል” አለችው ሶላንጅ። አባባሏ ፓሪስን ሳይሆን እኔን ትረሳኛ ለህ ማለቷ ነበረ። ነገሩ ለምክርም ገብቶታል።

“የፓሪስ ሕንፃዎች ውበት ሊረሳኝ ይችላል። ግን የአንቺ ዓይኖች፣ የአንቺ ፀጉር፣ የአንቺ ገላ አይረሳኝም። ሶላንጅን አልረሳም። ስለ ተጠራጠርሽኝም” አለና ምክር ከጉያው አስገብቶ ጭምቅ አድርጎ አቀፋት። እንደዚያም ጊዜ እንዴም አልጨከነባትም። አድራጉቱ ሁሉ የአልህ ነበረ። የሁለቱም ስሜት አኩል ሊረካ ምክር በጀርባው ተኛና ጉትቶ ደረቱ ላይ አደረጋት። “አሁንስ ፍፁም እንደምወድሽ አልገባሽም? ሶላንጅ ባልወድሽ ኖሮ ያን ያህል አስቸግርሽ ነበረ? እንደሌሎቹ ወታደሮች በፓሪስ ውስጥ ከሌሎች ሌቶች ጋር መጫወት ያቅተኝ ነበረ? ምን ያህል እንደማፈቅርሽ እንዴት ትጠረጥሪኛለሽ? ስታይኝስ ቃስ አባይና ባለጌ አመስልሻለሁ። ይልቁንስ ከአሁኑ ራስሽን አዘጋጂ። ጦርነቱ እንዳለቀ ወደ ሀገራ ብቻዬን

ብርቅርቅታ

እንደማልሄድ እውቁ። ካንቺ ጋር ነው ሰላንን፤ አብረን ነው የምንሄደው እሺ? አላት።

ራሷን ዘንበል በማድረግ የእሺታ ምልክት አሳየችው። ሰላንን ምክርን መጠራጠር ብቻ ሳይሆን በሆዱ የፈራችው ሌላ ነገር ነበረ። ያ ጦርነት የምትወዳቸውን ሁሉ አሳጥቷታል። ምክርስ ከሚቀረው ጦርነት በደህና ይመለስ ይሆን? አሁን አለኝ የምትለው ምክር ብቻ ነበረ። ጦርነት ጨካኝ ነው። ሰላንን በጣም ነው የፈራችው። ያለመጠንም ከመፍራቷ የተነሳ ምክርን ሰላንን እና ለመጨረሻ ጊዜ ፍፁም የራሷ ልታደርገው ፈለገች። ለፍቅር ገደብ አልነበረውም። ይሉኝታም የሚባለውን ነገር ረሳቸው። እንቅልፍ የሚባል ነገር በዓይናቸው ዘወር ሳይል አነገ።

በመንቀሳቀሻው ዕለት ምክርን ባቡር ጣቢያ ድረስ በመሄድ ልትሸኘው ፈልጋ ነበረ። ምክር ግን አለማስፈለጉን ነገራት። በአደባባይ ሲያለቅስ ለመታየት አልፈለገም። ሰላንንም ፍርሃቱ ገብቷታል። ከአልጋው ውስጥ ወጥቶ ሰራውን ለበሰ። ሽሚዙንም በማጥለቅ ላይ እንዳለ ሰላንን ከተኛበት አርቃኑን የነበረውን ሽንቃ ሽንጠን አየች። ሽሚዙን ጉተተኝና መልሳ አስተኛችው። የሰራውንም ቀልፎች በጣቶቿ ፈታቸው። ምክርን እንቅ አድርጋ አቅፋው ተኛች። የመሰነባበቻ ፍቅራቸውን ተለዋወጠ። ምክር በራፉን ከፍቶ ሲወጣ ሰላንን እንዳታይ ፊቷን ተሸፍና ነበረ። ምክርም ቢሆን ዞር ብሎ ለማየት ፈራ። ያን ጊዜ ተመልሶ የሰላንንን ሁኔታ ቢያየው ፍር ምናልባትም ከሰራዊቱ ሲከዳ ይችል ነበረ።

ምክር በደረሰበት ጦር ሜዳ ሁሉ ከቀድሞው በበለጠ ወኔ ተዋጋ። የርሱ ግምት ጦርነቱ ቶሎ ይፈፀምና ከገና በዓል በፊት ወደ ሰላንን እመሰላለሁ የሚል ነበረ። ግን በመስከረም ወር ማለቂያ ላይ ሁኔታው ሁሉ እንደተጠበቀው ሳይሆን ቀረ። ለገናም ወደ ሰላንን የመመለሱ ጉዳይ የቀን ህልም ሆነ። ጀርመኖች እንደተወራው በቀላሉ የሚሸነፉ አልነበሩም። ከምንጊዜውም በበለጠ ቆራጥነት ነበር የሚዋጉት። በጥቅምት ወር ማለቂያ ላይ አሜሪካኖች መጠነኛ ድል ተቀዳጁ። ግን ያም ሆኖ የከረምቱ ወራት በመግባቱ እንደልብ ወደፊት መግፋት አልቻለም። በረዶና ጭቃው አላሳውስ አላቸው። ልክ ከአንድ ዓመት በፊት በኔፕልስ ተራራዎች አካባቢ ይወርድ እንደነበረው ዓይነት ዶፍ ነበረ አሁንም የሚጥለው። ከጥቅምት እስከ ህዳር ባለው ጊዜ ውስጥ የአሜሪካን ጦር ጉልህ እንቅስቃሴ ለማድረግ ተሳነው። ጀርመኖችም አዳዲስ የታንክ ብርጌዶች በማከታተል ወደ ጦር ግንባሩ ይልኩ ስለነበረ የጦርነቱ ጊዜ እንደሚራዘም ግልፅ ሆነ።

ብርቅርቅታ

በህዳር ወር አጋማሽ ላይ ትልቁ የበልግ ጦርነት ተጀመረ። በቃል ኪዳን መንግስታት የጦር ኃይሎች ላይ ለአንድ ሳምንት ያለማቋረጥ የመድፍ ጥይት ዘነበባቸው። እንዳውም እንኳን ጀርመኖች ሊሸነፉ የድል ሚዛኑ ወደነርሱ አዘንብሎ ነበረ። ሆኖም የቃልኪዳኑ መንግስታት የአየር ኃይል የበላይነት ስለነበረው የጀርመኖችን ቅስም ሲሰብረው ቻለ። የጀርመን ታንኮችና መድፎች ማንራታቸውን አቁመው ሰማዩም ሊጠራ የቻለው ከሰባት ቀናት በኋላ ነበረ።

በገና በዓል ዋዜማ ምሽት ምክርና ፓተርሰን በበረዶ ከተሸፈነች የቀበሮ ጉድጓድ ውስጥ ተቀምጠው ሰዕሰቱ የተሰጣቸውን ራሽን በመብላት ላይ ነበሩ። የምክር ዓይኖች ተስፋ የመቁረጥ ምልክት ይነበባቸዋል። በተጣበቁት ጉንጮቹ ላይ ያደገው ሂሙም ሽማግሌ አስመስሎታል።

“ከአምናውና ከዘንድሮው ምግብ የቱ ይሻላል?” አለ ፓተርሰን ምክርን ለማዘናናት ሲል።

“የአምናው” አለው ምክር።

“ተው የዘንድሮው ይሻላል” ሲል ፓተርሰን በማሸፍ ተናገረ።

“ሰእኔሰ የአምናው” አለ ምክር።

“የአምናውን የመረጥክበት ምክንያት ይገባኛል። ያን ጊዜ ሐሳብና ጭንቀት የሰብሀም ነበረ። አሁን ግን እንዳው አሁሉም ጭምር ስላስጠላህ ነው” አለው ፓተርሰን።

“እኔ ወንዱ ይህን ያህል የተጨነቅሁ ሰላንን ምን ውጧት ይሆን?” አለ ምክር እየተከዘ።

“ያው አንተን እያሰላሰለኝ ማልቀስ ነዋ! እርሷን በመሰለኝ ልጅ መወደድ ትልቅ ዕድል ነው” ሲል ፓተርሰን መሰለሰ።

“ለምን ቸኩላታ አልሰጥህም?” አለና ምክር ከኪሱ ውስጥ የደረቀ ብስኩት አውጥቶ እጁን ዘረጋለት።

“ባታስጉመጀኝ ምን አለበት?” ብሎ ፓተርሰን ራሱን በምሬት አወዛወዘ። እንደ እውነቱ ከሆነ ግን በዚያን ወቅት እነ ፓተርሰን ለምግብ የሚጓጉበት ጊዜ አልነበረም። ከላይ በረዶው ይወርድባቸዋል። ዙሪያቸውን የጀርመን ጥይት ያፈጭባቸዋል። ፓተርሰን ቀድሞውኑም ቢሆን ለነፍሱ

ይላላታል። ምክርም ከቅርብ ጊዜ ወዲህ መጠንቀቅ አምጥቷል። ሕይወቱን ለሰላንን ለማቆየት ሲል መፍራት ጀምሯል።

የአሜሪካው ጦር የቦንን ከተማ ለመያዝ የቻለው በየካቲት ወር አጋማሽ ላይ ነበረ። ብዛታቸው ሶስት መቶ ሃያ አምስት ሺህ የሆነ የጀርመን ወታደሮች ተማረኩ። በመጋቢት አስራ ስምንት ቀንም ከምስራቅ ወደ ምዕራብ እየገፉ የመጣው የሶቭየት ጦርና ከምዕራብ ወደ ምስራቅ በመገስገስ ላይ የሚገኘው የአሜሪካ ጦር በቶርጋው መንደር ተገናኘ። በርሊንም ሚያዝያ አንድ ቀን ተያዘች። በስሜን አፍሪካ በርሃ፣ በጣሊያን ተራሮች፣ በፈረንሳይ ሽለቆዎችና በጀርመን ሜዳዎች ላይ የተካሄደው የነምክር የጦርነት ገድል በርሊን ላይ አበቃ። ምክርና ፓተርሰንም እንደ ወንድማማች ተቃቅፈው አለቀሱ። ከጉናቸው ብዙዎቹ ጓደኞቻቸው ወድቀዋል። ፓተርሰን አይወደኝም የሚለው አለቃ እንኳን ያቺን የደስታ ዕለት ለማየት ዕድል አላገኘም ነበረ።

ምዕራፍ ሶስት

ለምክር የተሰጠው የሶስት ቀናት ፈቃድ ብቻ ነበር። ከዚያ በኋላ ግን በቀጥታ ወደ ሀገሩ እንደሚመለስ ተነግሮታል። እርሱም በቀጥታ ወደ ፓሪስ ሄደ። ሰላንንም ከበሬቱ ይልቅ የከላች ብትመስልም እንደ ነበረች አገኛት። በእነኛ በሶስት ቀናት ውስጥ እንደ ሁለቱ ፍቅረኞች ደስተኛ ሰው አልነበረም። ስለዚህም እነኚህ ቀናት ለነሰላንን ፈጠነባቸው። በመጨረሻም ምክር ወደ በርሊን የሚመለስብት ዕለት ደረሰ።

ሰላንን ሳብር ጣቢያ ድረስ ሄዳ ሸኘችው። ምክር አሁን ልብ ሙሉ ነበረ። ከእንግዲህ ከሰላንን የሚለየው ኃይል አይኖርም። እምታለሁ የሚለውም ስጋት ቀርቷል። ስለዚህ ሰላንን ሳብር ጣቢያ ድረስ መጥታ ብትሸኘውም እንደማያለቅስ ታውቆት ነበረ። እርሷ ግን ራሷን በምክር ትከሻ ላይ አድርጋ ለረጅም ጊዜ ስትንስቀለቅ ቆየች። ባቡሩም መንቀሳቀስ ሲጀምር ነበረ ምክርን የለቀቀችው።

ምክር ለሰላንን ቀለበት አድርጎላታል። ከዚያም በኋላ ነው መቀያየሪያ የሚሆኑ ልብስና ጫማ የገዛላት። ለአራት ወራት ያህልም ሊረዳት የሚችል መጠነኛ ገንዘብ አስገድዶ ሊለጣት በቅቷል። ፓሪስ ውስጥ ሊጋቡ ይችሉ ነበረ። ግን ምክር ቀደም ሲል ወደ አሜሪካ ሔዶ ለመኖሪያቸው የሚሆን ቤት እንዲያዘጋጅ ተለማመ። በተጨማሪም ከወታደርነቱ ስለሚሰናበት ለመተዳደሪያቸው ሥራ ማግኘት ነበረበት። ከዚያም ጥቂት ገንዘብ አጠራቅሞ ሊልክላትና እርሷ በቱሪስት ስም ወደ አሜሪካ እንድትመጣ ተነጋግረው ጨርሰው ነበረ።

ሰላንን ሳብር ሰዓይን እስኪለወር ድረስ በቀኝ እጇ የያዘችውን ነጭ መሐረብ በማውለብለብ ላይ ነበረች። ባቡሩም እኩለ ሌሊት ላይ ከበርሊን ደረሰ። ምክርም በቀጥታ ወደ ጦር ሰፈሩ ሄደ። ፓተርሰን ከመኝታ ከፍላቸው ውስጥ አልነበረም። ፓተርሰን የበርሊንን ልጃገረዶች ሊያማርጥ ነበረ ውሎውና አዳሩ። ምክርም ከአልጋው ላይ ጋደም አለና እርሱና ሰላንን ስለሚመለሩት ትዳር ሲያስብ ቆየ። በዚያው እንቅልፍ ወለደው። ፓተርሰን የበርሊን ኑሮ ጥሞት ነበረና ለሁለት ሳምንታት

ብርቅርቅታ

የመቆየት ዕድል ተሰጠው። ከምክርም ጋር በኒዮርክ ከተማ ለመገናኘት ተቀጣጥረው ምክር በማግለቱ ወደ አሜሪካ በረረ። ከፎርት ዲክስ የጦር ሰፈር ደርሶ ከሠራዊት አባልነቱም እንደተሰናበተ ወደ ኒውዮርክ ሄደ። ከፔን የባቡር ጣቡያ ወርዶ በኒውዮርክ ጉዳዮች ላይ ሲጓዝ ልክ በጨረቃ ላይ ያረፈ ነበረ የመሰለው። ለሶስት ዓመታት በበረሃ ሲቆይ፣ በዝናብና በበረዶ ሲወገር፣ በጭቃ ሲጨማለቅ ነበረ የከረመው። የኒውዮርክ ከተማም ሆነች ነዋሪዎቿ ያጠርነት ሥጋት ሲያልፍም አልነካቸውም። የሕዝቡ እንቅስቃሴ፣ የመኪናው ትርምስ ከቀድሞውም ብሶበት ነበረ። ምክር መኝታ የተከራየው ከትንሽ ሆቴል ውስጥ ቢሆንም፣ የኒውዮርክን ኑሮ እስከሚላመደው ድረስ ጊዜ እንደሚፈጅበት አውቋል። ከጉኑም ሶላንጅም ሆነች ፓተርሰን ባለመኖራቸው ብቸኝነት አጥቅቶት ነበረ። ሆኖም ሥራ መፈለግ፣ ማፈላለግ ነበረበት።

ከወታደርነት ሲሰናበት የተሰጠው መቶ ሃምሳ አራት ብር ብቻ ነበር። ከዚህ ላይ ለመኝታና ለምግብ እየከፈለ ብዙ ቀን ለመቆየት አይችልም። ወጪውን መቀነስ ነበረበት። እንደተቃጠሩት ፓተርሰን ከሁለት ሳምንት በኋላ መጣ። ይህም ለምክር ታላቅ አፎይታ ነበረ። ከፓተርሰን ጋር በመኖር ለመኝታ የሚያወጣውን ገንዘብ አዳነ። እንደ አጋጣሚ በአንድ ሆቴል ውስጥ በአስተናባሪነት ሥራ አገኘ። ስለ ወደፊት ዕድሉ አንስቶ ለሶላንጅ ያጫወታት ነገር ነበረ። እርሷም ቢሆን የተዋጣላት ተዋናይ እንደሚወጣህ እርግጠኛ ነች እንዳሰችው አልተረሳውም። ቀን ቀን ሲሰራ እየዋለ ማታ ማታ የተዋናይነትን ሙያ ለመቅሰም በአቅራቢያው ከነበረው የኪነጥበባት ትምህርት ቤት ተመዘገበ። ቁመናውና የተፈጥሮ ተሰጥኦውም ታከለበትና በሐምሌ ወር ላይ በአንድ ተውኔት ውስጥ ተካፋይ የመሆን ዕድል አጋጠመው። ደስታውንም ለመግለፅ ለሶላንጅ ደብዳቤ ጻፈላት።

በመስከረም ወር ላይ የራሱን ቤት ለመክራየት በቃ። ለሶላንጅም ገንዘብ ልካት ነበረና በመስከረም ሃያ ስድስት ቀን ዴ ግራስ በሚባለው መረከብ ከኒውዮርክ ወደብ ደረሰች። ቀኑ ጥርት ያለና የደስ ደስ ያለው ነው። በወደቡም አካባቢ መጠነኛ ነፋስ ይነፍሳል። እንደ ሶላንጅና ምክር ከልብ ለሚፋቀሩ ወጣቶች ከዚያን ቀን የተሻለ መገናኛ ዕለት ሊኖር አይችልም ነበረ። ከመርከቡም ከመውረዷ በፊት አይታው ነበረና ደረጃዎቹን ቶሎ ቶሎ ተራምዳ ወርዳ እየበረረች ከደረቀ ተሰጠላች። እርሱም በጠንካራ ከንዶቹ እቅፍ እንዳደረጋት ለብዙ ጊዜ

ብርቅርቅታ

ተቃቅፈው ቆዩ። በቀኝ እጅ ከአገጫ ቀና አደረጋት። ከዓይኖቿም የደስታ እንባዎች ይንከባለሉ ነበረ።

“ሶላንጅ ምን ያህል አፈቅርሽ መሰለሽ? አንቺንስ በማግኘቴ አምላክ እንደኔ የወደደው ሰው ይኖር?” አለና እርሱም የደስታ እንባ አነባ። እንደ ተቃቀፉም ከወደቡ ወጡ። ወደ አዲሱ መኖሪያ ቤታቸውም በታክሲ ሄዱ። ከበራፉም እንደ ደረሱ ምክር ከንፈሯን ሳማትና ሳታስበው አንክብክቦ አቅፏት ወደ ውስጥ ገቡ። ከዚያም ለተከታታይ ቀናት ከሥራ ቀርቶ አብሯት ቤት መዋሉን መረጠ። የሁለቱም ፍቅር ከግምት በላይ ነበረ። ቁርስ በልተው መተኛት ነው። ምሳ በልተው ያው ነው። ከራትም በኋላ እንደዚያው።

ገና ሲቃረብ ነበረ፣ ምክርን ስለወደፊት ዕድሉ አጥብቆ እንዲያስብበት ሶላንጅ ልትገፋፋው የጀመረችው። ለምክር ግን፣ ከአንድ ነገር በስተቀር ሁሉም ሕልም መስሎት ነበረ የሚታየው። በርሱ ህይወት ውስጥ ቦታ የነበራት ሶላንጅ ብቻ ነበረች። በመሆኑም ለሶላንጅ ሲል ብቻ መሥራት ነበረበት። መሥራት ብቻ ሳይሆን ዝነኛና ሀብታም ሊሆን ቆርጧል። ለሶላንጅ ሲል ማናቸውንም መሥዋዕትነት ለመክፈል ቆርጧል። በልጅነት ዕድሜዋ ሐዘን የተፈራረቀባት ሶላንጅ አሁን ፍፁም ደስተኛ መሆን አለባት። ምክር የተያያዘውን የተዋናይነቱን ሙያ ማጠናከር ነበረበት። ከሶላንጅ መለየት ቢሆንበትም ማታ ማታ የጀመረውን ትምህርት ቀጠለ። በመምህራኑም ዘንድ አድናቆትን አግኝቶ ነበረ። ከብርድዌይ ትያትር ቤቶች ሥራ አስኪያጆች ጋር ያስተዋወ ቁትና በአንዳንድ ተውኔቶች ውስጥ የመካፈል ዕድል እንዲያገኝ የረዱትም መምህራኑ ነበሩ።

እንደ ዱርው ባይሆንም ከፓተርሰን ጋር አልፎ አልፎ ይገናኙ ነበረ። ፓተርሰን የሕግ አገልግሎት ድርጅት አቋቋሟል። ማርጂሪ የምትባልም ልጅ አጭቶ ነበረ። ማርጂሪ ደግሞ በሶላንጅ ውበት ትቀና ነበረና አትወዳትም ነበረ። በሶላንጅ ሳቢያ ባሏንም ምክርን ሰሰጠላቸው ፓተርሰንና ምክር አዘውትረው እንዲገናኙ አትፈልግም። ፓተርሰንና ማርጂሪ በተጋቡም ጊዜ ለሰርጋቸው ከፍተኛ ድግስ ተደግዖ ነበር። በግብጥውም ላይ ከሰባት መቶ በላይ እንግዶች ተጠርተዋል። ለምክርና ለሶላንጅ ግን ጥሪ አልተደረገላቸውም ነበረ። ምክንያቱም ማርጂሪ መሆኗን ስለሚያውቁ ለደካማው ፓተርሰን አዘነሉት እንጂ አልተቀ የሙትም።

ብርቅርቅታ

ሥክር በተዋናይነቱ ለዓመት ከመንፈቅ ያህል ሲለማመድ ቆየ። ሶላንጅም ከተማውን እያወቀችው በሔደች ቁጥር ከሥክር ጉን አትላይም ነበረ። የሁለቱ መፋቀር መንፈሳዊ ቅናት ያሳደረበት ሥራ እስኪያጅ ነበረ በሚቀጥለው ተውኔት ውስጥ ለሥክር ዋነኛውን ገቢ ሰጠው። ሥክርም ሌት ተቀን በመለማመዱ ትያትሩ ተደናቂነትን አተረፈ። ለአራት ወራት ተኩልም በተከታታይ ሊታይ ቆየ። ትያትሩን ለማየት ከቦስተን ከተማ ሕዝብ ጥያቄ በመቅረቡም ሥክርና ሶላንጅ ወደዚያ ሄዱ። ለስድስት ዓመታት ያህል ዓይኗን ያሳየው እህቱ ኢሊን ትዝ ያለችውም ያን ጊዜ ነበረ።

ኢሊንን ሲያገኛት የቻለው ቀድሞ ከምትሰራበት ቡና ቤት ሔዶ በማጠያየቅ ነበረ። መርከቦች የነበረም ባል አግብታ ከከተማው ወጣ ካለ መንደር ውስጥ እንደምትኖር ሰማ። ኢሊን ከዱርውም ይልቅ አሁን ከስታ ነበረ። እነሥክርም በደረሱበት ጊዜ መጠጥ በማብዛቷም ሊሆን ይችላል እነጋገሯ ሁሉ ልክ አልነበረም። ባሏም የርሷው ቢጤ ሰካራም ነበረ። ከሶላንጅም ጋር ካስተዋወቃቸው በኋላ ብዙም ሳይቆይ ወደ አረፋበት ሆቴል ተመለሱ። ሶላንጅም ኢሊንን በመታዘቧ የሥክር እህት ናት ብላ ለማመን ከቶም አልቻለችም ነበረ። ሥክር መልክ መልካምና ደልዳላ ቁመና ያለው ነው። ኢሊን ግን በጣም ቀጭን ነበረች። የርሷ ፀጉር ቀይ ነው። የሥክር ግን ጥቁር ነው። በመልካም እነጋገርም ጭራሽ አይመሳሰሉም ነበረ። ሥክር ከቅርብ ጊዜ ወዲህ መጠጥ መጠጣት ቢጀምርም እንደ ኢሊን ሰለኛ አልነበረም። ስለዚህ ሶላንጅ ልትረላት፣ ስለርሷም ዳግመኛ ለሥክር እንደማታነሳበት ወሰነች።

ከቦስተን ወደ ኒውዮርክ ተመልሰው ብዙም ሳይቆዩ ሥክርን ታላቅ ዕድል ጠበቀው። «ዋይልደርነስ» በሚለው ታላቅ ተውኔት ውስጥ ለሥክር ዋነኛውን ክፍል ተሰጠው። ብዙም ገቢ የሚያስገኝ መሆኑ ስለሚታወቅ፣ ሥክርን በመወከል የተፈራረመለት ፓተርሰን ነበረ። ዕለቱንም ሻምፖኝ በመክፈት አከበሩት። በዚያንም ዕለት ምሽት ነበረ ሥክር ሌላም የምስራች የሰማው። ሶላንጅ መፀነሷን ስትነገረው ከመጠን በላይ ተደስተ። ከእንግዲህ ሥክር ሀብትም፣ ዝናም እግኝቷል። የርሱንና የሶላንጅን ደስታ ፍፁም ለማድረግ ደግሞ ልጅ ሊያገኙ ነው። የሥክር ምኞት ሊሟላለት ነው ማለት ነው።

ብርቅርቅታ

ሥክር ከቀድሞውም ይልቅ የተዋጣለት ተዋናይ መሆኑን በአ ዲሱ ተውኔት እስመለከረ። ስለ ተውኔቱም ሆነ ስለ መሪ ተዋንያኑ ሥክር ጋዜጦች ስፋ አድርገው በየዓምዳቸው በመጻፍ አድናቆታቸውን ገለፁ። በተውኔቱም ውስጥ የሥክር ፍቅረኛ ሆኖ የሰራችው ባርባራ ጆርጅ ከሥክር ያላነሰ ሙገላ አገኘች።

ምዕራፍ አራት

የ'ዋይልደርነሰ' ተውኔት ለብዙ ወራት በተከታታይ ሲታይ ከረመ። የዎከርም ለምና ዝና በመላው አሜሪካ ተናኝቶ ነበረ። በመዝጊያውም ዕለት ሶላንጅና ፓተርሰን በትያትር ቤቱ ተገኝተው ነበረ። ተውኔቱም ወደ መጋመሱ ሲቃረብ ሶላንጅን ምጥ አፋፍሞ ያዛት። ወደ ሐኪም ቤትም የወለዳት ፓተርሰን ነበረ። በማግሥቱ ጠዋት ላይ ሴት ልጅ ተገነባለች። የተወለደችው አራስ እንደ አባቷ ጥቁር ፀጉር ነበራት። የእናቷም አረንጓዴ ዓይኖች ወርሳለች። በጣምም የምታምር ልጅ ነበረች። ከፓተርሰንም የቀረበ ወዳጅ ስላልነበራቸው የክርስትና አባቷ እንዲሆን ተሰመነ። ማርጂሪም፣ ባታፈቅራቸውም የፓተርሰን ባለቤት በመሆኗ ብቻ ለአራሷ የክርስትና እናት ሆነችት። በዚያንም ዕለት ፓተርሰን ለክርስትና ልጁ ሂላሪ የሚል ስም አወጣላት።

እነዎከር መኖሪያ ቤታቸውን የቀየሩት ቀደም ሲል ነበረ። ሰፊ ቤት እንደሚያስፈልጋቸው ግልፅ ነው። የዎከር እንግዶች ቁጥር እየጨመረ በመሔዱ በእንድ ወር ጊዜ ውስጥ ብዙ የተውኔት አዘጋጆች ከቤቱ በመመላለስ ከነርሱ ጋር አብሮ እንዲለራ ጥያቄ አቅርበውለታል። በመጨረሻ ላይ አንዱን ደስ ያለውን መምረጥ ነበረበት። ልምምዱም ጊዜ የሚፈጅና ከባድ ቢሆንም ዎከር ለሶላንጅና ለሂላሪ ፍቅርን የሚገልፅባቸው ሰዓታት ቆጥቦ ነበረ።

ሂላሪ በዘጠኝ ወራት እንደልቧ እየዳኸች ቤቱን ለታዳርስ ነበረ የምትውለው። በተለይ ሰአባቷ የነበራት ፍቅር ሰየት ያለ ነበረ። ከመታጠቢያ ቤት ገብቶ ሂላሪ ትመጣና ከእግሩ ትጠመጠ ማለች። ከፅሁፊት ጠረጴዛው ተቀምጦም በመሥራት ላይ ከሆነ 'ባ፣ባ፣ባ' እያለች እስቲያቅፋት ድረስ ዙሪያውን ትዞራለች። ዎከር ልጅ ከማፍቀሩ የተነሳ ሌላም ልጅ እንዲወለድለት ጓጎቶ ነበረ። ሆኖም ሶላንጅ ጥቂት መቆየቱን ፈለገች። ሂላሪን በእንክብካቤ ማሳደጉን መረጠች። የባልና የሚስቱም ፍቅር እየተጠናከረ ሔደ። የሶላንጅም ውበት ከቀድሞው ይልቅ አሁን እያበበ መጣ። ጋዜጠኞችና መፅሔቶች ፎቶግራፏን እያወጡ ስለ

ቁንጅና ማወደስ ጀምረው ነበረ። ቅርጿም ሆነ መልካ ለፊልም ተዋናይነት ወይንም ለሞዴልነት የተሰጠ በመሆኑ ይህንኑ በማስመልከት እንዳንድ ድርጅቶች አነጋግረዋት ነበረ። እርሷ ግን ጥሩ የቤት እመቤት ሆና ባሏትና ልጇን በማፍቀር መወለኑን መረጠች።

ሶላንጅ ሁለተኛ ልጇን የፀነለችው ሂላሪ አራት ዓመት ከሞላት በኋላ ነበረ። ምጥም በያዛት ጊዜ አሁንም ወደ ሆስፒታል የወለዳት ፓተርሰን ነው። ሶላንጅ ሴት ልጅ ደገመች። አራሷም ልክ እንደናቷ ወርቃማ ፀጉርና አረንጓዴ ዓይኖች ያሏት ነበረች። ፓተርሰን የምስራቹን ሰዎከር ሊያበስረው ፈልጎ ልምምድ ወደ ሚያደርግበት ትያትር ቤት ስልክ ቢደውልም ሲያገኘው አልቻለም። በማጠያየቅ እንደተረዳውም ዎከር ልምምዱን ጨርሶ አብራው በመሪ ተዋንያንነት ከምትሰራው ሴት ጋር ተያይዞው መሄዳቸውን አወቀ። ወደ መኖሪያ ቤቱም እንዳልተመለሰ እረጋግጧል። የዎከር ጠባይ ከቅርብ ጊዜ ወዲህ መለዋወጡን ፓተርሰን በሚገባ ተረድቶታል።

ዎከር ወደ ሆስፒታል የመጣው በማግስቱ ረፋዱ ላይ ነበረ። በዚህም ሶላንጅ ቅሬታ ገብቷታል። ሌሊቱን ሁሉ ከአሁን አሁን ይመጣል ስትል ስትጠብቀው ነው ያደረገችው። እንደ ደረሰም እግረ መንገዱን ገዝቶላት የነበረውን የአልማዝ ቀለበትና የወርቅ አምባር ሰጣት። የሶላንጅ አረንጓዴ ዓይኖች እንደ ወትሮው ደስታን አላንፀባረቁም። የት ነው ያደርከው? የሚል የጥርጣሬ ጥያቄ የሚነበብባቸው ይመስሉ ነበረ።

ሶላንጅን ወደ ሆስፒታል እንዳመጣት ሁሉ ወደ ቤትም መልሶ የወለዳት ፓተርሰን ነበረ። ዎከር ግን በልምምዱ ከባድነት እያመካኘ እንደ ወትሮው ወደ ቤት ሰዓት ጠብቆ መምጣት ትቷል። ቢመጣም እንኳን መሰወጡን ሶላንጅ አይታለች። ከልብሱም ላይ ጠረኑ የርሷ ያልሆነ ሽቶ ሸቷታል። ሆኖም ሁሉንም በትዕግስት ልታሳልፈው ፈለገች። በዎከር ላይ ካደረባት ቅናትና ጥርጣሬ ይልቅ ለርሱ ያላት ፍቅር ያመዘን ነበረ። ስለዚህ ልቦናው አስኪመለሰሰት በሌላም ልትተው ወሰነች።

አራሷም ልጅ ክርስትና በተነሳችበት ዕለት ዎከር በሉል ያጌጠ የእንገት ድሪ ስጦታ አበረከተላት። ከፍተኛ ገንዘብ ያወጣበት መሆኑን ሶላንጅ ታውቃለች። ለበደሉ ማካካሻ መሆኑን ሶላንጅ ተለምቷታል። በተለይም ለአራሷ የክርስትና አባት ለሆነው ለቅርብ ወዳጃቸው ለፓተርሰን ደግሞ የስጦታው መልዕክት በይበልጥ ግልፅ ሆኖለታል። የአራሷን ልጅ

ብርቅርቅታ

የክርስትና ዕለት በፍቅር በደስታ አክብረውት ዋሉ። ፓተርሰንም ለአዲሷ የክርስትና ልጅ አሌክሳንድራ የሚል ስም አወጣላት።

ዎከር በርግጥም የተሰጠ መሥሪያ ነበረ። ለጥቂት ቀናትም ለቤተሰቡ የነበረውን ፍቅርና አክብሮት ሲገልፅ ከረመ። መሥሪያው ስለነበረበት ደግሞ ወደ ትያትር ቤቶች መሔድ ነበረበት። ጳጳሱም ተውኔት በመዘጋጀት ላይ ስለነበረ ዎከር ውሎ ሳይረ ቁጥር የተሰመደ ሰዓት ማሳለፉን አመጣ። ቆየትም ሲል እስከናካቲው ማደር ጀመረ። ሰላንንድን ሊያፀናና የሚችል አንድ ሰው ብቻ ነበረ። ፓተርሰን በሰላንንድና በዎከር መካከል ገብታ ስለምታምሳቸው አዲሷ ወጣት ኮረዳ አንድ በአንድ ደርሶበታል። ሰላንንድ ግን ሲነገራት አልፏትም።

አንድ ቀን ፓተርሰንን ምላ ጋበዘችውና በመመገብ ሳይ እንዳሉ "የናንተስ ጋብቻ እንዴት ነው? ልጅህ የማትወልዱበት ምክንያት ለምንድነው?" ስትል ጠየቀችው።

የፓተርሰን ሚስት ማርጆሪ ልጅ መውለድ የምትፈልግ ሴት አልነበረችም። ፓተርሰንም ሲበዛ - ሲበዛ እንደምትንቀው ያውቅ ስለነበረ ሴትን ልጅ ካልወለድሽልኝ ብሎ ማስገደድ አይቻልም። ተገዳ እንኳን በትውልድ ደግሞ ደህና እናት አይወጣትም። ትርፉ የሚወለደውን ህፃን ማስቀየት ነው። ዕድሉኛ ብሆን ኖሮ እንዳንቺ ያለች የተባረከች ሚስት ባጋጠመኝ ነበረ አላት። እንደ እውነቱ የሰላንንድ ሁለቱ ህፃናት ልጆች መልአክ ይመሳሰሉ ነበረ። የሂላሪ መልክና ፀጉር የአባቷን ይመሰላል። ዓይኖቿ ደግሞ እንደ እናቷ ዓይኖች ትልልቅና አረንጓዴ ነበሩ። አራሷ አሌክሳንድራ ግን በምናም በምናም ቁርጥ እናቷን ነበረ የምትመስለው። ፓተርሰን ሰላንንድን አየች ሲያደርጋት ከፊቷ ላይ የትካዜ ምልክት አነበበ። ስለዎከርና ስለ አዲሷ ተዋናይ ፍቅረኛው ድፍን የኒውዮርክ ነዋሪ የሚያውቀው ነው። ስለዚህም ሰላንንድም የማታውቅበት ምክንያት እንዳልነበረ ፓተርሰን ተሰማውና "ምን ሆነሻል ሰላንንድ? ለምን ትካዜ ይገባሻል?" ሲል ሊያፀናናት ሞከረ።

"የእኔና የዎከር ጋብቻ እንደ ዱርው ጤናማ ይመስልሃል?" አለችው ዓይኖቿ እንደ አያቀረሩ።

"ካለበደ በስተቀር ዎከር በጤናው እንደዚህ ይሆናል ብዬ አልገምትም። ዕድሜው ገና ለላሳ አንድ ዓመት ነው። ግን በዓለም ውስጥ ዝነኛ ሰው ለመሆን በቅቷል። በጣምም ሀብታም ሆኗል። ይህ ሁሉ

ብርቅርቅታ

ተጨማሪም ይህን የሚሰራውን ያሳጣው? እንቺን የመለሰች ሴት ለማግኘት ማንም ቢሆን ቀኝ እጅን በሰጠ አለ ፓተርሰን ዓይን ዓይኗን እያየ።

"እኔ ለእኔ ምን ያደርግልኛል ፓተርሰን?" አለችና ዓይኖቿን አባባለች። ቀና ብላም ፈገግ አለችና። "እኔ እኔ አልፈልግም የምፈልገው ልብ ነው። የዎከርን ልብ ብቻ። ጥፋት ስርቶ በመጣ ቁጥር ለመደለያ ጌጣ ጌጥ ገዝቶልኝ ይመጣል። በሳጥን የሚሞላ ዕንቁና አልማዝ አለኝ። ግን ያ ሁሉ ለእኔ ምንም አይደለም። ድሃ ሆኜ ዎከር የግሌ ቢሆንልኝ እመርጣለሁ" አለች ሰላንንድ።

"ይገባኛል" አለና ፓተርሰን በተራው ሲተከዝ ቆየ። ፓተርሰን ለዎከር ሙሉ ነገረ ፈጅ ከሆነ ውሎ አድሯል። በመሆኑም ስለዎከር ሀብት ይዞታ ያውቃል። ሰላንንድ ስለ አልማዝና ዕንቁ ስታውራ ትዝ ያለው ነገር ነበረ። ለርሷ ብቻ አልነበረም ዎከር አልማዝና ዕንቁ የሚገዛው። በየጊዜው የሚቀያይራቸውን ፍቅረኞቹን ዋጋቸው በናረ ጌጣ ጌጦች ያሰጌጥም ነበረ። ለዎከር ገንዘብ መጫወቻው ሆኗል። ለሆነ ላልሆነም መርጨት፣ መርጨት ነበረ ሥራው። በየቀኑ የሚቀያይራቸው ልብሰቶች በእንግሊዝ ሀገር የተሰሩ ሱፎች ነበሩ። ከሀፃናቱ አሻንጉሊት ጀምሮ የሐር ቀሚሶቻቸውም ሆኑ የሰላንንድ ካፖርቶች ጭምር የሚመጡላቸው ከፓሪስ አየተገዙ ነው። ፓተርሰን ዎከርን ገንዘብ እንዲቆጥብ ደጋግሞ መክርታል። የዎከር ገንዘብ ግን በገባበት መጠን መውጫ ቀዳዳ ይፈልጋል።

"ምን ማድረግ እንደሚሻለኝ አላውቅም። አምርሬ ልናገረው እቆርጥና ወዲያውኑ ደግሞ ሆዴ ይዋልልብኛል። ዎከር ተመልሶ የእኔ መሆኑ ላይቀር አላሰቀይመው ስል አሰባለሁ። እስካሁንም መመለሱ አልቀረም" አለችና የፓተርሰንን ዓይኖች እያየች ፈገግ አለች።

ፓተርሰንም በአድናቆት ሲመለከታት ቆየና "እንደ ለሚረካዊ ሴቶች ሳይሆን ሚዛናዊ አመለካከት ያለሽ ልጅ ነሽ። ይህን ጊዜ የአሜሪካ ሴቶች ቢሆኑ ኑሮ ስንት ጉድ ባፈሉ ነበረ። ባላቸውን በምስጢር የሚከታተል ሰው ይቀጥራሉ። ሰውየው መረጃ ያሰባለባል። ባልየውም በህግ ይከሰስና ከፍተኛ ካሳ እንዲከፍ ይደረጋል" አለ ፓተርሰን።

"ካላ አልክ ፓተርሰን? የእኔ ፍላጎት መቼ ካላ ሆነና። የምፈልገው የምወደው ባሌን ብቻ ነው" አለችና እንደ ልማዷ ፈገግ አለች። ቀጥላም "ሁሉም ነገር እንደሚያልፍ፣ እንደሚበርድለትም አውቃለሁ።

ብርቅርቅታ

ተዋናይ በመሆኑ በቀላሉ ለብልግና ሊገፋፋ እንደሚችል ይታወቀኛል። የሥራው ባህርይ ከተለያዩ ቆንጆ ሴቶች ጋር በሰሚያገናኘው ጥፋተኛ ነው ስል መቶ በመቶ አልፈርድበትም አለች ሰላንንጅ።

“እንዳልሸውም ለምክር ጥፋት መንስኤ ምክንያቶች ሊኖሩ ይችላሉ። በመሆኑም መቶ በመቶ ላትፈርድበት ትችላለሽ። ግን ከምክንያቶቹ ውስጥ አንደኛዋ እራስሽ መሆንሽን ታውቁያለሽ?” አላት ፓተርሰን።

“ለምን?” አለችው ሰላንንጅ በመገረም።

“እንደ ጣኦት ታመልኪዋለሽ” አላት ፓተርሰን።

“ማምለክ ነው? ሲበዛ ስለምወደው ህይወቴን ጭምር እለዋለታለሁ” አለች ሰላንንጅ ከልቧ።

“እንግዲህ መበርታት ይኖርብኛል፤ ወደ አንቺ መመለሱ የማይቀር ነው። አሁን የሚያደርገው ሁሉ ለርሱ ጨዋታ መስሎ ነው የሚታየው። ይህንንም አውቀሽ መፅናናቱ ላይ ነው ቁምነገሩ” አለ ፓተርሰን።

ጥሩ ምክር ነበረ በመጨረሻ ላይ ፓተርሰን የሰጣት። እርሱም እንዳለው ታገለች። ባሏም ከስድስት ወራት በኋላ ወደርሷ ‘ማሪኛ’ ብሎ ተመለሰ። በዚያ ተውኔት ውስጥ ከምክር ጋር ተካፋይ የነበረችው ልጅ ሚስቱን እንዲፈታና እንዲያገባት ትነዘንዘው ነበረ። ምክር ግን ለጊዜው ሰላንንጅን በሌላ ሴት ቢቀይራትም ልቡን እንድ ጊዜ ፓሪስ ጎዳና ላይ ላያት ባለወርቃማ ፀጉርና ባለ አረንጓዴ ዓይኖች ለግላጋ ወጣት ለጥቶት ስለነበረ እንደማይቻል ነገራት። ያቺም ተዋናይ ራሷን ለመግደል ሞክራ ነበረ። ይህም ለርሷና ለምክር መቆራረጫቸው ሆነ።

ምክር ‘ማሪኛ’ ብሎ ወደ ሰላንንጅ ከተመለሰ በኋላ ቤተሰቡን ይዞ ለዕረፍት ወደ አውሮፓ ሔደ።

ምክር ቀደም ሲል ባደረገው ዝግጅት መሰረት ወደ ተከራየው ሆቴል አመሩ። ምክር ወደ ሰላንንጅ ሔደና አንገቷን እቅፎ ራሱን ከትከሻዋ ላይ እደረገና አለቀለ። ሰላንንጅም በተራዋ ከደረቷ አስጠግታ አቀፈችውና የደሰታ እንባ አነባች። እየተንከባለለ የሚወርደው እምባም የምክርን ጥቁር ፀጉር እራሰው። እንዳቀፈችውም ወደ መኝታ ቤት ገቡ።

ብርቅርቅታ

ሰላንንጅ ከዘጠኝ ዓመታት በፊት ክብረንፅህናዋን በፍቅር ለምክር እንደሰጠችው ዛሬም ምክር ቀሚሷን አወለቀላት። እንደ ዱሮአቸውም ተኛ ። የዱሮውም ትዝታ በአዲስ ኃይል ታደሰ። ለመሆኑ ማን አስቦት ነበረ ኩሩዋ ሰላንንጅ እንድ የእሜሪካ ተራ ወታደር ትወዳለች ብሎ? ማንስ ገምቶ ነበረ ያች ብቸኛዋ ሰላንንጅ በዝነኛ ተዋንያኑ በምክር ሚስትነቷ የመላ እሜሪካ ሴቶች መቀናኛ ትሆናለች ብሎ? ከቶ ማንስ ነበረ የተጠራጠረ እንደ መልእክ የሚያማምሩት የነሂላሪና አሌክሳንድራ እናት ለመሆን ትበቃለች ብሎ? ማንም አልነበረም።

ከሰላንንጅም የቀድሞ ቤት ፊት ለፊት ወደ ነበረው ቡና ቤት ሔዱ። መንገዱንም ያቋረጡት እጅ ለእጅ እንደ ተያይዙ ነው። እንደገቡም ቀጥታ የሔዱት ወደ ቡና ቤቱ ባለቤት ነበረ። “ደህና ነዎት ሙሴ ዠልያን” ብትል ሰላንንጅ ሰላምታ ሰጥታው ፈገግ አለች። ባለቤቱ አንዴ እርሷን አንዴ ምክርን ሲያይ ቆየና ራሱን ይዞ “ሰላንንጅ! ማድሚዬል ሰላንንጅ!” አለና ጮኸ። ከዚያም እቅፍ አደረገና ግንቧሯን ከሳማት በኋላ ምክርን ፈገግታ አሳይቶ ጨበጠው፤ ቶሎ አለናም ያልተያዘ ጠረጴዛ በዓ ይኑ ፈልጉ ወደዚያ ሁለቱንም አቅፎ ወሰዳቸው። ከባለቤቱም ጋር ብዙ ሲጨዋውቱ ቆየና በፓሪስ ለሶስት ቀናት ያህል ስለሚቆዩ ዳግመኛ እንደሚገናኙ ነግረውት ወጡ። ከዚያም ታክሲ ይዘው ልጆቻቸው ወደ አረፋበት ሆቴል አመሩ።

ከልጆቻቸውም ጋር የራት ለዓት እስከሚደርስ አመቹ። ሕፃናቱም መተኛታቸውን እንዳረጋገጡ ሞግዚቷን አደራ ብለው እነርሱም ራት ለመብላት ሔዱ። በምክርና ሰላንንጅ ጉን ያለፈ የፓሪስ ነዋሪ ገልመጥ ብሎ በአድናቆት ደግሞ ሳያያቸው እያልፍም። በገቡበትም ሆቴል ውስጥ የነበረው ማንኛውም ሰው እትኩሮቱ በሁለቱ ላይ ነበረ። በመልካቸው፣ በቁመናቸው፣ በአለባበሳቸው የሚያስቀኑ ባልና ሚስት ነበሩ።

ራት ከተበላ በኋላ ምክርና ሰላንንጅ በስዩን ወንዝ አጠገብ እንደ ዱሮአቸው እጅ ለእጅ ተያይዘው ሲንሸራሸሩ አመቹ። ሲደከማቸውም ከአንድ ቡና ቤት አረፍ ብለው ቡና ጠጡ። እጅ ለእጅ እንደ ተያይዙም ወደ መኝታ ከፍላቸው ተመለሱ። እንደ እሜሪካዊ ምክርና ሰላንንጅ ሳይሆን ሁለቱም እንደ ፓሪስ ምክርና ሰላንንጅ ሲፋቀሩ አደሩ። ፍቅራቸው ታደሰ። በአዲስ ማህተምም ታተመ።

በማግለቱ፤ ህፃናት ልጆቻቸውን ይዘው ፓሪስን ሲጉበኙ ዋሉ። ሂላሪ በዚያን ጊዜ ዕድሜዋ እራት ዓመት ቢሆንም እንደ ዕድሜዋ ጨቅላነት

ዋዛ ልጅ አልነበረችም። በዚያን ዕድሜዋ ከእናቷ የተማረችውን ፈረንሳይኛ ና የአባቷ ቋንቋ የሆነውን እንግሊዘኛ መናገር ትችል ነበረ። አሌክሳንድራ ግን ገና አንድ ዓመት ያልሞላት አራስ ነበረች። ሂሳብ በአንድ እጁ ያባቷን በሌላው እጁ የእናቷን እጅ ይዞ ከሥር ከሥራቸው ድክ ድክ ስትል አሌክሳንድራ ደግሞ በሞግዚት እቅፍ ነበረች። የፓሪስን ዝነኛ ሱቆች አንድ በአንድ አዩላቸው። ሶላንጅ አልፎም ብትልም ከጊቨንኪ፣ ከቻንልና ከዱዋር የልብስ ሱቆች በደርዘን የሚቆሽሩ የተሰያዩ ዘመናዊ ልብሶች ራሱ እየመረጠ ገዛሳት። ለህፃናት ልጆቹም እንደዚሁ። ከካርቲየር የጌጣ ጌጥ ሱቅ ሲደርሱም በውበቱ ዓይኑን የማረከውን አንድ በዕንቁና በሉል ያጌጠ የእጅ አንገር ካልገዛሁልሽ አለ። ያን ጊዜ ግን አሻፈረኝ ስትል ሱቁን ጥላ እስከ መውጣት ደርሳ ነበረ። እርሱ ግን ገዛና እንዳትነቃበት ከኋላ ኪሱ ደበቀው።

በዚያን ምሽት ምክርና ሶላንጅ ለልጆቻቸው መኝታ በያዙበት በሪትዝ ሆቴል ራት በሱ። በማግስቱ ፓሪስን በለቀቁበት ምሽት ደግሞ በማከሊምና በቱር ደ አርጃ ሆቴሎች አመሹ። ወደ ኒውዮርክም ለመብረር እኩስ ሌሊት ላይ በአውሮፕላን ተሳፈሩ። አውሮፕላኑም ከመሬት አኩብኩብ እንደ ተነሳ ነበረ ምክር ደብቆት የነበረውን አምባር ከኪሱ አውጥቶ ሳታስበው ከሶላንጅ እጅ ውስጥ ያጠለቀው። ያደረገውን ስታይ ሳቆችና «ሞዛዛው ምክር» ብላ ከንፈሩን ላመችው። እርሱም ከደረቱ እቅፍ አደረጋት። እጅይም ሊል በረጅሙ ተነፈሰ። ምናልባት ሶላንጅ ፓሪስ ከደረሰች በኋላ ትከዳኛለች የሚል ሥጋት ገብቶት ሰንብቶ ይሆን? ሶላንጅ አሁንም ካለ ምክር ሌላ ህይወት የሌላት ሌት ነበረች።

ኒውዮርክ መመለሳቸውን ለምቶ 'እንኳን ደህና መጣችሁ' ሊላቸው የመጣው እንግዳ ሁሉ በሶላንጅ ውበት መታደስ ያልተገረመ አልነበረም። ተመልሳ የአስራ ዘጠኝ ዓመቷን ሶላንጅ ነበረ የመለሰችው። ከእንግዶቹ አንዷ ዝነኛዋ የፊልም ተዋናይ ማርሊን ምንሮው 'ምነው አንቺን ባደረገኝ?' ስትል አፍ አውጥታ አድናቆቷን ገልጻለች። ለምንስ የፊልም ተዋናይ እንደማትሆንም ጠይቃት ነበረ። ሶላንጅ ግን 'በአንድ ቤት ውስጥ ሁለት ከክቦች ካሉ ሊዞሩ ሊጋጩ ስለሚችሉ አንድ ብቻ ይበቃል' ስትል እየላቀች መልሳለች ነበረ። በአመሳሰሏም የነበሩት እንግዶች ሁሉ አድናቆታቸውን በጭብጨባ ገልፀዋል። ምክርም እንደዚያን ቀን በሶላንጅ የአእምሮ ብስለት ኮርቶባት አያውቅም።

ብዙም ሳይቆይ ምክር በአንድ ተውኔት ውስጥ እንዲካፈል ጥያቄ ቀርቦለት ነበረ። ምክር ግን አልተቀበለውም። በምክር አቋም ያልተገረመ ሰው አልነበረም። ከጥቂት ቀናት በኋላ ከሆሊውድ በፊልም ተዋናይነት እንዲሰራ ሌላ ጥያቄ ቀረበለት። እሺ ከማለቱ በፊት የፊልሙን ይዘት መረመረ። ምክርም የሚጫወተው ሚና ከሌት ተዋናይ ጋር የማያቀራርብ መሆኑን እንዳረጋገጠም ጥያቄውን ተቀበለ። ቤተሰቡንም ይዞ ወደ ሆሊውድ ሔደ። በቢቨርሊ ሂልስ ሆቴል ግቢ ውስጥ ከተሰሩት የግል መኖሪያ ቤቶች አንዱን ተከራይቶ ቤተሰቡን ከዚያ አሳረፈ። ለአንድ ዓመት ያህልም በዚያ ቆዩ።

ምክር ከፊልም ተዋናይነት ይልቅ ከተመልካች ጋር በቀጥታ ለሚያገናኘው ለትያትር ተዋናይነት ምርጫ ነበረው። ዓመሱንም ቢሆን አሻሽሏል። የሆሊውድ ቆንጆቹት በልዩ ልዩ ዘዴ ሊያጠምዱት ሞክረው አልተሳካቸውም። ምክር ለሶላንጅ ታማኝ ባል ሆኗል። ከእንግዲህ ወደ ኒውዮርክ መመለሱንና እንደ ቀድሞው በትያትር ተዋናይነቱ መቀጠሉን ሶላንጅም ብትሆን ደግፋው ነበረ።

ወደ ኒውዮርክ እንደተመለሰም ብዙ የትያትር ቤቶች በሚያዘጋ ጁት ተውኔት ውስጥ እንዲካፈል ጠየቁት። የቀረቡለትንም ጥያቄዎች አንስቶ ከሶላንጅና ከፓተርስን ጋር ተመካከሩ። የሶስቱም ምርጫ ተመሳሳይ ሆነ። ምክርም ፓተርስን ይዞ ከመረጡት ትያትር ቤት ሥራ አስኪያጅ ጋር ውለታ ተፈራረሙ። ለምክርም በቅድሚያ የአንድ ሚሊዮን ብር ክፍያ ተደረገለት።

ምክር ከልቡ ቆርጦ መለማመድ ጀመረ። ተውኔቱ ደግሞ የፍቅር ስለነበረ አቻው ከነበረችው መሪ ሌት ተዋናይ ጋር ከመጀመሪያው እስከ መጨረሻው ፍቅረኛዋ መስሎ መቅረብ ነበረበት። ያቅፋታል፣ ታቅፈዋለች፣ ይሰማታል፣ ትስመዋለች፣ ይተኛል፣ ትተኛለች። ልምምዱ ለስድስት ወራት ያለማቋረጥ ቀጠለ። አብራው የምትሰራው ልጅ በምክር ፍቅር የተነደፈችው በመጀመሪያው ቀን ከሳማት በኋላ ነበረ። ከዚያም ምክርን የምታቅፈው የምትስመው እንደ ተዋናይ ሳይሆን እንደ ፍቅረኛ ሆነ። የምክር ልብ ተገዝገዝ... ተገዝገዝና መጨረሻ ላይ ተሸነፈ። መሸነፉም የአደባባይ ምስጢር ሆነ። እንደ በፊቱ ሁሉ ሶላንጅን በልዩ ልዩ ስጦታዎች ሊያባብላት ሞክረ። ለልጆቹም የማይገዛው ነገር አልነበረም።

ብርቅርቅታ

አንድ ቀን ለሶላንጅ ግብጽን የተባለው መፅሔት በፖስታ ቤት በኩል ደረሰት። የሳክላት ግን ማን እንደሆነ ገና ሽፋኑን ከማየቷ ገብቷታል። የመክርና የአዲሱ ፍቅረኛው ፎቶግራፍ በጉልህ ተቀርቦበታል። በሥሩም 'ለምን እይጋቡም?' የሚል ርዕስ በትልልቅ ፊደላት ተፅፎበታል። ሊጋቡ የማይችሉበትን ምክንያት የሚዘረዝረው ፅሁፍ የሚገኝበትን ገፅ የሚያመለክት ቁጥርም ሰፍሯል። 'ለጃን እይጋቡም' ስትል ሶላንጅ መልሳ መላልሳ አለበት። ሌላ ርዕስ ቢሆን ኖሮ ሶላንጅ ሳታነበውም ትችል ነበረ። መፅሔቱንም ቀዳዳ ከቅርጫት ውስጥ በወረወረችው። ግን ይህ ርዕስ ሕሊናዋን ጨምሮ ያዘው። መፅሔቱን ታስቀምጥና መልሳ ታነሳለች። ለወትሮው ምክር ሌላ ሴት ቢያፈቅርም ተመልሶ የርሷ እንደሚሆን አርግጠኛ ነበረች።

መፅሔቱን ሳታነበው ሶስት ቀናት አለፉ። ግን ያ ከአእምሮዋ የተቆራኘው ርዕስ የመንፈስ እረፍት ነሳት። በእራተኛው ቀን የመፅሔቱን ገጾች ገለጠች። ማንበብም ጀመረች። ምክር አዲሊቷን ፍቅረኛውን ቢያገባ ሊገጥሙት የሚችሉት ችግሮች ደረጃ በደረጃ ተዘርዘረዋል። እንደ ማንኛውም ትዳር ሁሉ ባል ሚስቱን ፈትቶ ሌላ ለማግባት ቢፈልግ የሚገጥመውን ዓይነት ችግሮች ነበረ። የሞራል ካሳ፣ የንብረት ክፍፍል፣ ልጅ የማሳደግ ኃላፊነትና... ወዘተ ነበሩ። የዚህ ሁሉ መጻፍ ሶላንጅን ቅንጣት ያህል አልደነቃትም። ለለዚህም ማንበቧን ቀጠለች። በፅሁፉ መደምደሚያ ላይ የለፈረው ጥያቄ ግን የሚከነክን ነበረ። 'ታዲያ ይህ ሁሉ ቀላል ሆኖ ሳለ ለምንድነው ምክር ሶላንጅን ፈትቶ አዲሊቷን ፍቅረኛውን የማያገባው? ይላል። ለጥያቄውም የመፅሔቱ የዝግጅት ክፍል የመለለውን መልስ አለፍሯል። 'በመተተኛዋ የዱእርኩል ጎዳና ቅሬ በመተብተቡ ነው' በሚሉት ቃላት ፅሁፉ ተደምድሟል።

እርግጥ ሶላንጅና ምክር ለመጀመሪያ ጊዜ የተገናኙት በፓሪስ የዱእርኩል ጎዳና ላይ ነው። በቅድሚያም ምክር አያት እንጂ እርሷ አላየችውም። ሊያናግራትም ሞክረ እንጂ አላናገረችውም። ከቤቷ በራፍ ልታባርረው ሞክረች እንጂ እንዲገባ አልጋበዘችውም። ሶላንጅ እንደ ሌሎቹ የፓሪስ ልጃገረዶች የአሜሪካን ወታደሮች ለማጥመድ ከቤቷ አምራና ተኳካሳ አልወጣችም። እንደ ሌሎቹም ፈገግታ አሳይታ፣ ዳሌዋን እውረግ ርጋና ሽንጧን ለብቃ በፍቅር የማጥመድ ፍላጎት አልነበራትም። እና መተተኛ መባል አልነበረባትም። ደግሞ ቅሬም አልነበረችም። ቅሬ የሴት ወርበላ፣ መሽተኛ፣ ባለጌና ጋለሞታ ማለት ነው። እንደኛውም ቅፅል ለሶላንጅ አይለማማም። በመፅሔቱ ላይ የወጣው ፅሁፍ ምንጭ የምክር

ብርቅርቅታ

አዲሷ ፍቅረኛ መሆኗን ሶላንጅ ገብቷታል። መፅሔቱም እንዲደርሳት ያደረገችው እርሷው ራሷ ለለመሆኗ ሶላንጅ አልተጠራጠረችም። ዓላማዋም ሶላንጅ በመሰደቧ ተናዳ ባሏን ለመፍታት ሕጋዊ ጥያቄ እንድታቀርብ ለመገፋፋት ነበረ።

አንድ ቀን ከምክር ጋር ቁርስ በመብላት ላይ እንዳሉ ሶላንጅ መፅሔቱን አሳየችውና፤ 'ለምን ታሰድበኛለህ?' አለችው። ምክርም ቢሆን ያንን መፅሔት አሳየውም ነበረ። ከአፋ ያደረሰውን ሹካ መልሶ ከሳህኑ ላይ አስቀመጠና ማንበብ ጀመረ። እንብም እንደጨረሰ ከመቀመጫው ተነሳና ከሶላንጅ እግር ስር ሔዶ ተንበረከከ። 'ማሪኝም' አለና ከጭኖቿ ላይ ተደፋ፤ ፀጉሩንም ስታሻሽው ቆየችና ከተንበረከከበት ደግፋ እያሰነሳችው።

'አዲስ ተውኔት! አዲስ ሴት... ዋ ምክር!' አለችና የሌባ ጣቷን አወዛወዘችበት። ከትላልቅ አረንጓዴ ዓይኖቿ የሚስረቀረቀው ብርሃን የምክርን ልብ እንደ ጦር ወጋው። ከዚያች ደቂቃ ጀምሮ ያቺን ተዋናይ ፍቅረኛውን ላለማየት ቆረጠ።

የምክርና የሶላንጅ ኑሮ ጤናማ አየር ሰፈነበት። ሶላንጅም ለሦስተኛ ጊዜ ፀነለች። በዜናው እንደ ሂሳሪና እሌክሳንድራ የተደለተ አልነበረም። ሶላንጅ ምጥ የተያዘችው ምክር ለሥራ ወደ ካሊፎርኒያ በሔደበት ጊዜ ነበረ። እንደ ልማዱም ከሐኪም ሴት ያደረሳት ያው ፓተርሰን ነው። ምክርን በሰልክ ለማግኘትና በደህና ሴት ልጅ የተገላገለች መሆኗን ለመንገር ሁለት ቀን ሙሉ ፈቅቶበታል። የሶላንጅም የተለመደ ጥርጣሬ መታደስ የጀመረው በዚያን ጊዜ ነበረ። ምክር ዜናውን ቢለማም ተቻኩሉ አልመጣም። አራሷ ክርስትና የተነሳችውም እርሱ በሌለበት ነበረ። እንደ ፊተኞቹ ሁለቱ ሁሉ በቅርቡ ለተወለደችው አራስ ፓተርሰን የክርስትና ላባት ማርጆሪ የክርስትና እናት ሆኗት።

ምክር ወደ ኒውዮርክ የተመለሰው ሶላንጅ በወለደች በሦስተኛው ወር ነው። በዚያን ወቅት ስለ ምክር አዲስ ግንኙነቶች መፅሔቶች ና ጋዜጦች ብዙ ፅፈዋል። የሚነፍለውም ወራ ሶላንጅን እጅግ አድርጎ አስቆጥቷታል። ምክር እንደ በፊቱ በአንዲት ሴት ሳይቆጠብ የሆሊውድን ቆንጃጅት ተራ በተራ ማዳረስ ይዞ ነበረ። በተለይም ደግሞ በየዕለቱ መጠጥ አብዝቶ በመውሰዱ ሳይሰክር የማያድርበት ቀን እንደሌለም ሶላንጅ ስምታለች። ደሚ እንደፈላ ነበር የምክርን መመለስ ስትጠባበቅ የሰነበተችው።

ብርቅርቅታ

“መሳቂያ መሳላቂያ አደረግክኝ። ስለምወድህ ብዙ ታግሼህ ነበረ። በመደጋገም በላዩ ላይ በደል ፈፀምክ። ከእንግዲህ ብንለያይ ይሻላል” አለችው ሶላንጅ ጨካኛ።

“ማነው ብትፋቹ ይሻላል ብሎ የመከረሽ? ፓተርሰን ነው?” አለና ከርሱው ብሶ ጨኸባት። ፍ

“በእኛ መሐል ፓተርሰንን የሚያገባው ነገር የለም። መፅሔት የማላነብ ጋዜጣ የማልመለከት መስለህ? ከኒውዮርክ እስከ ካሊፎርኒያ ድረስ ስለ አንተ የተጻፈውን አይቻለህ። ከዓመት ዓመት፣ ከወር ወር በእያንዳንዱ ተውኔት በእያንዳንዱ ሲኒማ ውስጥ ከአዲስ ኮረዳ ጋር፣ ከአዲስ ሱት ጋር እንደተዳራህ ነህ። መንዘላዘሉንም በጣም ነው ያበዛኸው። ይህም እኔን ከመናቅህ የተነሳ ነው። እኔ ደግሞ የሚወደኝና ለክብራም የሚቆረቆርልኝ ባል አፈልጋለሁ” አለችው ሶላንጅ ረጋ ብላ።

“ክብር? የምን ክብር አላለኝ ነው? ከፓተርሰን ጋር ምን ስትሰሩ እንደምትውሉ የማላውቅ መስለሽ?” አለና አሁንም ጮኸባት።

“ከማን ጋር ልወያይ ታዲያ? ችግራችሁ ለማን ላካፍለው? ፓተርሰን ብቻ ነው ሳዝን የሚያዕናኝኝ አለችው ሶላንጅ።

“ማዕናናት ብቻ ሳይሆን የሚያስደስትሽም ጭምር እንጂ! በተጨማሪ አንድ ነገር ላስጠነቅቅሽ እፈልጋለሁ” አለ ምክር ከመቀመጫው እየተነሳ። “ከፓተርሰን ጋር ዳግመኛ እንድትገናኙ አልፈልግም! የመፋታትንም ወሬ ሁለተኛ እንድታነሱ ብኝ አልፈልግም” ብሎ በሩን በኃይል ዘጋና ወጣ። በዛው ወደ ካሊፎርኒያ ሔደ።

ሶላንጅ ከበሬቱም ይልቅ ንደቷ አሁን ጨምሮ ነበረ። ምክር ካሊፎርኒያ የበረረው ካንዲት የኒውዮርክ ልጃገረድ ጋር መሆኑን ለምታለች። ለጥልም አቆብቀባ ትጠብቀዋለች። እርሱ ግን ለስድስት ወራት ያህል በካሊፎርኒያ ቆየ። ምክር ወደ ኒውዮርክ በተመለሰበት ምሽት ሶላንጅን ከቤት አላገኛትም። ፓተርሰን ራት ጋብዟት ስለነበረ ቆይታ ነበረ የመጣችው። ምክር እርሷን በመጠባበቅ ላይ እንዳለ የከፈተውን ሙሉ ጠርመሶ ውስኪ ከቂጡ አድርሶታል። ሶላንጅ ከመድረሷ ከምክር ጋር መነታረክ ጀመሩ። የአባቷ ጭቅጭቅ አላስተኛ ያላት ሂላሪ ከመኝታ ክፍሏ ወጥታ ከሳሎን በር ሥር ተለጥፋ የሚለዋወጡትን ኃይለ ቃል ትስማ ነበረ። የዘጠኝ ዓመት ልጅ ብትሆንም በዚያን ምሽት የተፈፀመውን እያንዳንዱን ነገር

ብርቅርቅታ

ታስታውሰዋለች። የእምቡላንስና የፖሊስ መኪናዎች ድምፅ በግቢያቸው ውስጥ ማስተጋባቱን... እናቷን በቃሬዛ ይዘዋት መውጣታቸውን ... ፖሊሶች ያለቅስ የነበረውን አባቷን አጅበው መውሰዳቸውን ... ሁሉንም ታስታው ለዋለች።

የነሂላሪ ሞግዚት ለፓተርሰን ስልክ ደውላለት መጥቶ ነበረ። የሰማውንም ለማመን ከቶ ተሳነው። በቅዠት ዓለም ውስጥ ያለ መሰሉ ተለማው። በምክርና በሶላንጅ መካከል ቅሬታ መፈጠሩን ያውቀዋል። ግን ከዚህ የሚያደርስ ነው ሲል ጥርጣሬም አላደረሰትም ነበረ። ሶላንጅ ምክርን እንደምታፈቅረው እርሱም ከልቡ እንደሚወዳት ፓተርሰን በቅርብ የሚያውቀው ነው። ለዚህም ከርሱ የተሻለ አንዳችም ምስክር ሊገኝ አይችልም። የሁለቱን ፍቅር፣ ለመውደድ ያልታደለው ፓተርሰን ብቻ ሳይሆን አገር ቀንቶበታል። የሶላንጅ ፍቅር በምክር ጥፋት መጠን እየቀነሰ የሚሔድ ሳይሆን ይቅርታ ለማድረግ ብቃት የነበረው ነበረ። የምክርም ፍቅር በፓሪስ ደ.አርኩል ጎዳና ላይ ያያትን ሶላንጅ ተከታትሎ የራሱ እስከማድረግ ፅናት የነበረው ነበረ። የሁለቱ ፍቅር የራሱ የሆነ ልዩ ውበት የነበረው ፍቅር ነበረ። ... ፈረንሳይቷ ልጃገረድ ሶላንጅ ከብረ ንፅህናዋን ያቆየችው ለሐርሻርዱ ተማሪ ለምክር ነበረ። የምክር ዓይኖች ለሶላንጅ ትዝታ እንዳላነቡ፣ ልቡ እንዳለቀሰላት፣ አንጀቱ እንዳልተላወሰላት ዛሬ ምን ተፈጠረ? እስከዚያስ የሚያስጨክነው ምን ጉዳይ ተገኘ? ...

ፓተርሰን ከሳሎን ውስጥ ሳይነቃነቅ ጉህ ቀደደ። እንደፈራውም አልቀረ በሩ ተንኳኳና ሶላንጅ ከተወለደችበት ሐኪም ቤት የተላከው ሰው መርዶ ይዞ መጣ። ወረቀቱን የተቀበሉት የፓተርሰን እጆች ተንቀጠቀጡ። ዓይኖቹም ብኸ አሉበት። ሕይወት ሕልም ናት ማለት ነው... ስለዚህ ሶላንጅም ሕልም ነበረች ማለት ይቻላል... እንደ ሕልምም ሶላንጅ ዳግመኛ አትታይም ... ሶላንጅ አለፈች... ምክር ሶላንጅን አንቆ ገደላት!!

ምዕራፍ አምስት

ፓተርሰን ምክርን ለማነጋገር የተፈቀደለት ከለዓት በኋላ ላይ ሲሆን እስከዚያን ድረስ ምክር በምርመራ ላይ ነበረ። ምርመራው ግን ያን ያህል ሰዓት የሚፈጅ አልነበረም። ምክር ከማልቀስ ብዛት በጉረነነ ድምፁ ሁሉንም ነገር ነገሯቸዋል። ጉሮሮውን ያፈነው ሲቃ እንደ ልብ ባያናገረውም እንዳችም ነገር ሳያባቀር ተናዚል። ለክሮ እንደነበረ ትዝ ይለዋል። ቤቱን ጥላለት እንደምትሔድም ዝታብታለች። ሌላም የተናገረችው ነገር ነበረ። ምክር ባይጠጣ ኖሮ ነገሮችን ለማገናዘብ በበቃም ነበር። ያደረገውንም ጨክኖ ባላደረገ ነበረ። ለዚያ በመጠጥ ለደነዘዘ እእምሮ ግን የተናገረችው ነገሮች ሁሉ እውነት መሰለው ታዩት። ሕሊናውንም አስተው እንደ አውራ አሰጨክነት።

ምክር የታሰረበትን ክፍል ቀልፍ የያዘው ፖሊስ ፓተርሰንን እስገባውና በፋን ከውጪ ቆለፈ። ራሱን በሁለት እጆቹ ይዞ አቀርቅሮ ሲያለቅስ የነበረው ምክር ቀና አለና ተመሰክተ። ፓተርሰንን ለማየት ባለመፈለጉም ተመልሶ አቀረቀረ። ፓተርሰን ግን ምክር ተቀምጦባት ወደ ነበረችው አልጋ ጠጋ አለና ከጉኑ አረፍ አለ። እጁንም በምክር ትከሻ ላይ በፍቅር አሳረፈና “ሳም...” ሲል ምክርን በማቆላመጥ ጠራው። ፓተርሰንም እንደ ምክር ሲያለቅስ ውሎ ኖሮ ድምፁ ሻክሮ ነበረ። ምክር ወደ ጉን እየት አደረገው። የፓተርሰንንም ዓይኖች መቅላት እንዳጤነ ካቀረቀረበት ቀና አለ።

“ሳም ...” አለው አሁንም ፓተርሰን በቀልምጫ።

“ገደልኳት አይደለም? ... ገደልኳት። እውነት ሞተች ፓተርሰን?” ሲል ምክር እንባው በጉንጮቹ ላይ እየወረደ ጠየቀው።

“አዎን ሞተላችሁ ሳም። ከእንግዲህ ከሞት ልትመልሳት አትችልም። ይልቅስ ለምን እንደዚያ ለማድረግ እንዳበቃህ ንገረኝ። ምን ስትል ተናገረችህ? ምንስ ብላ ሰደበችህ? በቅድሚያስ እሷ መታችሁ?” አለው ፓተርሰን። እንደ ታናሽ ወንድሙ ለሚያየው ለምክር በሀገሪቱ ውስጥ ካሉት እውቅ ጠበ

ቆች እንዲ እንዲከራከርለት ለመግዛት ፓተርሰን ወስኗል። በመሆኑም ጠበቃውን ከማነጋገሩ በፊት የግጭቱን መንስኤ ማጣራት ነበረበት።

ምክር በሐሳብ ባህር ውስጥ ጭልጥ ብሎ ሰጠመ። ቆይቶም ቀና አለና፤ “ከለድብም አልፍ እስፈራራችኝ... ተናዳም ነበረና ሌላም ነገር ተናገረችኝ” አለው።

ፓተርሰን የተጠራጠረው ነገር ነበረና “ሳምንድን ይመስልሃል የተናደደችው?” ሲል ጠየቀው።

ምክር አቀርቅሮ መሬት መሬቱን አየ። የማታውንም የሌላንጅን ንዴት አሰታወሰ። እንጂቷ በግኖ ነበረና እርር ትክን ብላ ነበር የተናገረችው። እንደዚያ መናገሯ ደግሞ ሲያንሳት ነው። ከእንተም ጋር አብራ እልፍርም ስትል ዝታብት ነበር። ሌላንጅ ለዘለቄታው ተለይታው ሕይወት እንደማይኖረው ምክር ያውቀው ነበረ። ከልቡ የሚያፈቅረው እርሷን ብቻ መሆኑም ቆርጠላት ጥላኝ ትሂዳለች ሲል ፈራ። ሌላም ነገር ስለ ተናገረችው ሕሊናውን ሳተ። ቀና አለና ተስፋ በቆረጡ ዓይኖቹ ፓተርሰንን አየ። “አሁንም ሌላ ሌት መያዜን አውቃ ነበረ ... እኔ ደግሞ ለጊዜ ማሳለፊያ ስል ያደረኩት ነበረ... ለዚህ ያደርለናል ብዬ እልጠረጠርኩም” አለ ምክር።

“መጠርጠር ነበረብህ ሳም! ሌላንጅ ብዙ ጊዜ ታግላህለች” አለው ፓተርሰን። ምክር ራሱን ብቻ እውዛወዘ እንጂ ለመናገር አልፈለገም።

“እና መፋታት አሰብን ስትል ነው ያለፈራራችሁ?” አለና ፓተርሰን ጠየቀው።

ምክር በአሱታ እጉነበሰና አሁንም በሐሳብ እንደ ተዋጠ ቆየ። ያ የተናገረችው ሌላ ነገር አሁን ግልፅ መሆን ነበረበት። ሌላንጅንም ለመግደል ያበቃው በዚያ ነገር የተነሳ ነበረ። ስካር ነው። በዚያ ላይ ደግሞ እንደዚያ ስትናገረው እውነት መሰሉት ራሱን መቆጣጠር አቅቶታል። ያ የነገረችው ነገር መፍረጥረጥና ሐቁንም ማወቅ ነበረበት። ስለዚህ ፓተርሰን ሊጠይቀው ወሰነ። ቀና አለናም “ከእኔ ተፋታ ከእንተ ጋር ለመጋባት ወስናችሁ ነበረ?” ሲል ጥያቄ አቅርቦለት ትኩር ብሎ ያየው ጀመረ።

ፓተርሰን ግን በሐዘኔታ እመለካክት እያየው “መልሱ ምን ይመስልሃል?” በማለት መልሶ ጠየቀው።

“እንዴት ለማወቅ እችላለሁ? በጣም እንደምትቀራረቡ አውቃ

ብርቅርቅታ

ሊሁ ... ብዙም ጊዜ ስትገባበዙ ነበረ አለው ይከር።

“ስለመገባባችን አንስታ አጫውታህ አታውቅም?”

“ብዙ ጊዜ ነው ያነሳችኩኝ።”

“አንደዚያ ማድረግ ታዲያ አንቱንም ለማስቀናት መስሎ አልታየህም ነበረ? ሰላንኛን በቅናት አሳርረሃታል። ስባዚህ ምናልባት እርሱንም ባስቀናው ሁለተኛ ከሌላ ሴት አይሄድም፤ ባሉ ዮኔ ብቻ ይሆናል የሚል ግምት ኖሯት ይሆናል እንደዚያ ያለችህ” አለው ፓተርሰን።

አሁን አእምሮው በትክክል ስለሚያሰብ ማመዘን ይችላልና ይከር በፓተርሰን ማብራሪያ አመነበት። ግን በትናንትናው ምሽት ንትርክ መካከል “አንተን ፈትቼ ፓተርሰንን ላገባ ነው” የሚለውም የሰላንኛ አነጋገር ለስከረው ይከር አውነት መስሎት ነበረ። እንደ እብድም ስላደረገው ሰላንኛን አንቆ ገደላት... ሰላንኛን፤ የሕፃናት ልጆቹን የነሃላሪን፤ የነ አሌክሳንድራ፤ የነሚጋንገ... አናት ሰላንኛን። ቀምበጣ ሰላንኛ፤ ለግላጋዎ ሰላንኛ፤ ባለወርቃማ ፀጉሯ፤ ባለትላልቅ አረንጓዴ ዓይኖቿ ሰላንኛ ከፊቱ ድቅን አለች። የመጀመሪያና የመጨረሻ ፍቅር የሆነችውን ሰላንኛ ያ እንደዚያ ይብረከረክላት የነበረው ይከር ጨካኛ አንቆ ገደላት። ፅንባው እንደ ውሃ ፈለለ። የተቀመጠበት አልጋ አስቲንቀጠቀጥ ድረሴ ተንሰቅቆ አለቀለ። ፓተርሰንም አጁን ከትከሻው ላይ አድርጎ አብሮት አነባ። ሊያፅናውም ሞከረ።

“ልጆቼን? የልጆቼን ነገር አንዴት ሊሆን ነው?” አለ ይከር በለቅሶው መካከል ትዝ አሉትና። ልጆቹ ለአባትና ለእናታቸው የነበራቸውን ፍቅር ያውቀዋል። በተለይ ሰላንኛ አንድም ቀን ከልጆቿ ተለይታ አታውቅም ነበረ። ከወከር ያገኘቸውም ልጆች በመሆናቸው ከማንኛውም አናት ይበልጥ ነበረ የምትንከባከባቸው። እነኛ በእናት ሞግዚትነት ያደጉ ሕፃናት እንዴትስ ሊሆኑ ይሆን?

“የሚከራከርልህ ጠበቃ በሀገሪቱ ውስጥ ፅውቅ መሆን አለበት። ስለዚህም ከፍተኛ ገንዘብ ሊጠይቀን ይችላል። ለልጆቹም የቤት ኪራይ፤ የልብለ፤ የትምህርት ቤት፤ የሌላ ሌላም ወጪ ይኖራል” አለው ፓተርሰን።

“ሌላ ጠበቃ አልፈልግም። አንተ ትክራክርልኛለህ” አለ ይከር። ፓተርሰን አእምሮው ውስጥ ለሜቶች ተጋጩ። ይከር የሚወደው ጓደኛው ነው። በጦር ሜዳ ላይ ከአንዴም ሁለቱ ሕይወቱን አትርፎለታል።

ብርቅርቅታ

ከሰሜን አፍሪካ እስከ በርሊን ድረስ አልተለያዩም። ሆኖም ሰላንኛን የመለለች ሚስቱን ገድሏል። ግፍ የዋለባት እርሱ ሆኖ ላለ ይባላ ብሎ ሕይወቷን አጥፍቷል። ስለዚህ የፓተርሰን አቋም ወላወለ። “እኔ የንግድ ሕግ ምሩቅ እንጂ በወንጀል ህጎች ችሎታ የለኝም።” አለ።

“የፈለገው ይሁን ሌላ ጠበቃ በማፈላለግ ጊዜህን እንዳታባከን” አለ ይከር።

“እባክህ ይከር፤ ከእስር ቤት ለመውጣት ከፈለግህ በሙያው የለሰጠኝ ልምድ ያለው ለው ላፈላልግልህ” አለ ፓተርሰን።

“የምራን እኮ ነው ፓተርሰን፤ ሌላ ጠበቃ ፈጽሞ አልፈልግም” አለው ይከር።

“ጥሩ ለማንኛውም ህጻናቱ ብቻቸውን እንዳይሆኑ የቅርብ ዘመድ ካለህ ብትነግረኝና ለጊዜው አብሯቸው እንዲኖር ባደርግ” አለ ፓተርሰን።

ይከር ጥቂት አለብ አደረገና ራሱን በአሉታ አወዛወዘ። ፓተርሰን ብቻ ነበረ ሰላንኛም ሆነ ለወከር የቅርብ አውቂያቸው። እርግጥ በኒውዮርክ በኖሩባቸው ዘመናት ይከር በቲያትር ዓለም ውስጥ ካሉ በሺህ ከሚቆጠሩ ለዎች ጋር ይተዋወቃል። ብዙም ጓደኞች ሊኖሩት ይችላሉ። ሰላንኛ ግን አንድም የቅርብ ጓደኛ አልነበራትም። ለእርሷ ሕይወቷ ልጆቿና ባሏ ብቻ ነበሩ።

ፓተርሰንና ይከር በጦር ሜዳ ላይ ባላላፏቸው ሦስት ዓመታት ውስጥ ስለ ብዙ ጉዳዮች አንስተው ተወያይተዋል። ይከር ወላጆቹ በመኪና አደጋ መሞታቸውን እንዳጫወተው ፓተርሰን ያስታውላል። ጊዜው ስለ ረዘመ ከጥርጣሬ ላይ ቢወድቅም፤ አሁን እንዳለችውም የነገረው ይመስለዋል። “የቅርብ ዘመድ እንዳለህ ብትነግረኝ?” አለ ፓተርሰን ደገመና።

“የረባ ዘመድ የለኝም። እርግጥ በስቶን ከተማ ውስጥ አሁኑ አለች። ግን እርሷ ደግሞ ለህፃናቱ አለኝታ ልትሆን ቀርቶ ለራሷም የማትሆን ሴት ናት። ስለዚህ እሷን መጥራቱ ዋጋ አይኖረውም” አለ ይከር።

“ለጥቂት ቀናት ብንሞክራት?”

ብርቅርቅታ

“ልፋት ነው ትርፋ ፓተርሰን። የምትረባ ሴት አይደለችም። እኔም ሁኔታዋን ገምጃ ነው ያላቀረብኳት። ባይገርምህ ለመጨረሻ ጊዜ ያየኋት ሂሳሪ ከመወለዱ በፊት ነው። ስለዚህ እርሷን እርሳት” አለ ምክር።

ፓተርሰን ግን የምክርን እህት ለመርላት አልፈለገም። ምናልባት ህፃናቱን ስታያቸው ልትራራ ትችላለች። ለብቸኛዎቹም ሕፃናት በዚያን ወቅት የአባታቸውን እህት ማግኘት ሊያፀናናቸው እንደሚችል ተሰምቶታል። “ለማንኛውም ሰሚን ብትላግረኝ? የሚሆነው አይታወቅም” አለው ፓተርሰን።

“ኢሊን፣ ኢሊን ምክር ትባላለች። ባሏም መርከቦች የነበረ ጆንስ የሚባል ሰው ነው። የሚኖሩትም በቦስቶን ከተማ ነው። ሴትየዋን ግን እንደማትወዳት አመነች። መጥፎ ሴት ናት” አለና ምክር ከአልጋው ተነስቶ ወደ መስኮቱ ሔደ። በመስኮቱም ውስጥ ወደ ውጪ ሲመለከት ቆየ። እንባው ተለል እያለ በጉንጮቹ ላይ ፈሰሰ። በእጆቹም እንባውን ጠራረገና ወደ ፓተርሰን ዘወር ብሎ “እባክህን ልጆቹን እንዳያቸው አስፈቅድልኝ?” አለው። ሚስቱ፣ ህፃናት ልጆቹ በዓይኑ ላይ ሄዱበት ሂሳሪ፣ አሴክላንድራ፣ ሚጋን፣ ያለ ወላጅ እናት ያስቀራቸው ልጆቹ ዕድል ታሰበው። ሰላንኛን ከመሰለች እናት ነጥሏቸዋል። ሰላንኛ ሁልጊዜ ለልጆቿ እንደ ተንሰፈሰፈች ነበረች። ከጭኗ፣ ከደረቷ፣ ከጉያዋ እንዲርቁባት አትፈልግም ነበረ። ስማ፣ ልሳ አትጠግባቸውም። ለስሙ ሞግዚት ብትኖርም፣ የምታጥባቸው፣ ፀጉራቸውን የምታበጥር፣ የምታለብሳቸው፣ የምትመግባቸው እርሷ ነበረች። ማታ ማታም እንቅልፍ እስከሚወስዳቸው ድረስ ፀጉራቸውን ስታሻሽ፣ ተረት ስታወራላቸው ነበረ የምታመሸው። እንኳን ሌላ ሰው ራሱ ምክርም ቢሆን ለእነኛ ህፃናት የሰላንኛ ምትክ ሊሆን አይችልም ነበረ።

ፓተርሰን ሰጥቂት ጊዜ ዝም ብሎ ሲያየው ቆየና፣ “በዚህ እስር ቤት ውስጥ እንዳለህ ህፃናቱ ቢያዩህ ለነርሶ ጥሩ ይመስልሃል?” አለው።

“ጥሩ እንዳልሆነ አውቃለሁ። ብቻ አንድ ነገር ታስቦኝ ነው ... ለማስረዳት የምፈልገው ነገር ስላለኝ ነው። ቢያንስ ሂሳሪን እንኳን ብታመጣልኝ የምነግራት ነገር ይኖረኛል” አለ ምክር።

“ለዚህ በኋላ ያደርሰሃል። የእኔ የአሁኑ ጭንቀት ከዚህ እስር ቤት እንዴት በአስቸኳይ እንደምትወጣ ነው” አለው ፓተርሰን። ምክር ያልተጠበቀ ፈገግታ አሳየውና፣ “እና የምታሰፈታኝ ይመስልሃል?” ሲል ጠየቀው።

ብርቅርቅታ

“ከእኔ የተሻለ ጠበቃ እንፈልግ ብለህ እንገረኝ አልከኝ እንጂ የመፈታት ዕድል ይኖርህ ነበረ” አለው ፓተርሰን።

“ከፓተርሰን የተሻለ ጠበቃ አይኖርም” አለና ምክር መለሰ።

“ቀላል ክርክር የሚጠብቀን እንዳይመሰልህ ሳም። አድራጎትህን በማመን ለፖሊስ ቃልህን ሰጥተህል። ወንጀለኛነትህ የተረጋገጠ ነው ማለት ነው። ለክርክር የሚኖረን አንድ የመነመነ ዕድል ብቻ ይሆናል። ያንንም ዕድል ከመናገሪ በፊት ይቅርታ እንድታደርግልኝ በቅድሚያ እጠይቅሁለሁ። ያ ዕድል በዕብደት ማመካኘት ብቻ ነው። ዕብድ ሰው በሆነ ባልሆነው ሊቀና ይችላል። እንተም በሚስትህ ላይ ያልሆነ ቅናት ስላደረግህ ገደልካት” አለው ፓተርሰን። ቃላቱ ከአፋ ከወጡ በኋላ ፓተርሰን የታወሰው ነገር ነበር። “የምክር ዕድሜ ገና ስላሳ አምስት ነው። ዝነኛ መሆን ከጀመረ አስር ዓመታት አልፈዋል። ገንዘብ እንደለሱ በማግኘቱ የፈለገውን ሁሉ አድርጓል። ከመጠን በላይ ይጠጣል ... ያመነዝራል ... ምናልባትም እራሱን መቆጣጠር ያቃተው በእርግጥም የአእምሮ ጉድለት ስላደረሰበት ይሆን?” ሲል አለበ።

ፓተርሰን ወደ ቢሮው በሚመለስበት ሰዓት ሁሉ ሲያሰላስለው የነበረው ይህንን የምክርን ሙሉ በሙሉ ጤነኛ መሆንና አለመሆንን ነበረ። ዝና... ገንዘብ... ሴት... መጠጥ... የእነኝህ ድምር ውጤት ዕብደት ይሆን ይሆን? ካልሆነ ሰላንኛን፣ የልጆቹን እናት፣ እንደዚያ የምትወደውን ሚስቱን እንዴት ሊገድላት ይጨክናል? ምክር ሰላንኛን በመግደሉ በሆዱ ጠልቶታል። ግን ደግሞ ያለው ንደኛ እርሱ ብቻ ነው። በመሆኑም ስለ ምክር ዕብደት ፍርድ ቤቱን በማሳመን ሊያስፈታው ቆርጧል። እስከዛ ድረስ ግን ለህፃናቱም ቢሆን ፓተርሰን የሚቀርባቸው ሰው አይኖርም። ምናልባት ያቹ አክስታቸው ሆዱ ከራራ ምክር እስከሚፈታ ህፃናቱን ተንክባክባ ትይዛቸው ይሆናል። ስለዚህ ፓተርሰን የርሷን ስምና አድራሻ መርላት የለበትም ነበረ። ለጊዜው ግን ሊያነጋግራት አልፈለገም።

ቀጥሎም ፓተርሰን ያደረገው ነገር ቢኖር ስለ ምክር ገንዘብና ንብረት ጥናት ማካሄድን ነበረ። የምክርን የባንክ ደብተሮችና ሌሎችም ሰነዶች በጥንቃቄ መረመረ። ያገኘው ውጤት ግን ከጠበቀው በታች ነበረ። የምክር ገንዘብ እንደ አገባቡ መጠን ወዲያውኑ ይወጣል። በየጊዜው ለሚቀያይራቸው ልጃገረዶች ስፍር ቁጥር የሌለው ስጦታ ያበረክታል። እንዳውም ገዢው አልበቃ ብሎት በታሳቢ የሚከፈል ገንዘብ ተሰድሮም እንደነበረ ፓተርሰን ደርሶበታል። በባንክ ያለውን ተቀማጭ ከዕዳው ጋር

ሲያመዛዝነው የሚተርፈው ገንዘብ በጣም እናሳ ነበረ። ምክር እስከሚፈታ ወራት ሊያልፉ ይችላሉ። የተረፈው ገንዘብ ደግሞ ለምግብ፣ ለሰራተኛ ደመወዝ ተከፍሎታል። ለሀገሩ ምግብና ልብስ ሆኖ ለዚያን ያህል ጊዜ የሚቆይ አልነበረም። ምክር የገንዘብ ፀር ነበረ። ታዲያ ሶሳንጅም ብትሆን ከብኩንነት እንዲታቀብ ብዙ ጥራሰች። ምክር ግን ገንዘብ ከማጠራቀም መቸርን ይመርጥ ነበር። ስለዚህም ፓተርሰን ከፊት ሰፊቱ የነበሩትን ሰነዶች አመሳክሮ ሲጨርስ የተገኘው ገንዘብ መጠን ከአስር ሺህ ብር አይበልጥም ነበረ። ፓተርሰን ምክርን ቁጥብ እንዲሆን በጥብቅ ሲመክረው በተገባ እንደነበረ የተሰማው በዚያን ወቅት ነበረ። ምክር ልጆቹን ስድርብርብ ችግር አጋልጧቸዋል ማለት ነው። አስር ሺህ ብር ሀገሩ ለሚኖሩበት ቤት የሰድስት ወር ኪራይ እንኳን አይበቃም ነበረ።

ፓተርሰን ልጆቹን ወደርሱ ቤት ለመወሰድ በመፈለጉ ባለቤቱን ማርጆሪን አማካሪነት። እርሷ ደግሞ ቀድሞውንም ቢሆን እነምክርን ስለማትወዳቸው ልጆቹ አብረዋት በአንድ ጣሪያ ስር እንዲኖሩ አልፈሰገችም። ፓተርሰን በማስተዛዘን ደጋግሞ ለምኅን ነበረ። እርሷ ግን ይብሉኑ ከነፍስ ገዳይ ልጆች ጋር አብራ አልኖርም ስትል ከነጭራሹ ተሰፋውን አስቆረ ጠችው።

ለሚቀጥሉት ሁለት ቀናት አንድ ጊዜ ከምክር ጋር፣ አንድ ጊዜ ደግሞ ከሀገሩ ጋር ሲል ዋተተ። በዚያም ላይ የሶሳንጅን የቀብር ሥነ ሥርዓት ለማስፈፀም ዝግጅት ማድረግ ነበረበት።

ምክር በታሰረ በሶስተኛው ቀን የሶሳንጅ የቀብር ሥነ ሥርዓት ተፈፀመ።

አስከሬን ለሁለት ቀናት በክብር አርፎ በሺህ በሚቆጠሩ ሰዎች ስንብት ተደረገለት። በሦስተኛውም ቀን የፍትሐት ፀሎት ሲካሄድ አረፈደ። ትልቁንም ካቴድራል ባጣበቡት ሰዎች ብዛት ፓተርሰን መገረመው አልቀረም። አብዛኛዎቹም ለምክር የነበራቸውን አክብሮት ለመግለፅ ብቻ ሳይሆኑ ሶሳንጅንም ይወዷት ነበረ። ስለ ሶሳንጅ እያነሱ የማያወሩት የለም።

“ተወዳዳሪ የማይገኝላት ውብ ነበረች... ባሏን ከመጠን በላይ ታፈቅረው ነበረ... የፊልም ተዋናይ መሆን ነበረባት... ለምዴልነት ብዙ ጊዜ ተሰምኖ እንቢ አለች... አቤት ልጆቿን ስትወድ! ... እውነተኛ የፈረንሳይ ቆንጆ ነበረች... እንደዚያ ስትወደው እንዴት ጨክኖ ገደላት . ይህን ጊዜ ምክር ምን ያሰብ ይሆን ... ትሑትና ሰው አፍቃሪ ነበረች.

ክብረ ንፅህናዋን በጀርመኖች እንኳን ያላስደፈረች ጉበዝ ነበረች ... ልጆቿን ምን ይውጣቸው ይሆን?... ሰው ሚሰጠው አስተያየት ማብቂያ አልነበረውም።

አስከሬን ካረፈበት ሳጥን ፊት ሰፊት ክነበረው አግዳሚ ወንበር ላይ ፓተርሰን፣ ሂላሪና አሌክሳንድራ ተቀምጠዋል። ቀጥላም ሚጋንን የታቀፈችው ሞግዚት ነበረች። ሳጥኑ ከመካደኑ በፊት ሂላሪ ከተቀመጠችበት ተነስታ እናቷን ለመጨረሻ ጊዜ ለመሰናበት ሄደች። ሶሳንጅንም ትኩር ብላ ስታያት ቆየች። ጎንበስ አሰችና ግንባሯን ሳመቻት። ከዚያም የተከደኑ ዓይኖቿን ሳመቻቸው። በመጨረሻም ከንፈሯን ስማ ቀና አሰች። በካቴድራሉም ውስጥ ወደ ነበሩት በሺ የሚቆጠሩ ሰዎች አየች። በዚያች በሀገን ልቧ ከተራራ የክበደ ሀዘን ተሸክማለች። ግን ሂላሪ አላሰቀሰችም። ሂላሪ የሶሳንጅ ልጅ ናትና እንደ ገደል ውሃ ካልፈሰሰኩ የሚላትን ፅንባ እንደ አዋቂ ስም ቃ ያዘችው። ካልፈነዳሁ ብሎ ጉሮሮዋን የሚተናነቃትንም ሲቃ ውጣ ወደ መቀመጫዋ ተመለሰች። አሌክሳንድራም ለምን እናቷ ክላጥን ውስጥ እንደተኛች ጠየቀችት። ሂላሪም ስለሞተች ነው ስትል መሰለችላት። አሌክሳንድራ ግን ሞት ምን ማለት እንደሆነ አታውቅም። ትዝም ያላት እናቷ ማታ ማታ ከምታጫውታቸው ተረቶች አንዱ ነበረ። ሶሳንጅ፣ በተረቱ ውስጥ እንዳሰችው 'ስኖው ጊይት' ተኝታለች። ስኖው ጊይት ከሸለብታዋ የምትነሳው ፍቅረኛዋ መጥቶ ሊሰማት ነው። 'ለምንድነው የእኛስ አባት መጥቶ እናታችንን የማይሰማትና እንድትነሳ የማያደርግልኛለች?' ስትል ሂላሪን ጠየቀችት።

“አክሲ የእኛ እናት እንደ ስኖው ጊይት አይደለም የተኛችው። አባታችንም መጥቶ ቢሰማት አትነሳም” አለችት ሂላሪ። በዚያን ጊዜ የፍትሐት ፀሎቱ መዝጊያ የሆነው የድንግል ማርያም ምስጋና ዜማ በመሰማት ላይ ነበረ። “ለምን?” አለችት አሁንም አሌክሳንድራ።

“ስለሞተች ነው አክሲ” አለችና የእህቷን እጅ ጭብጥ አድርጋ ያዘችው። የእናታቸውን አስከሬን የያዘው ሳጥን በአጠገባቸው እያለፈ ስለነበረ የሂላሪ ፊት በድንጋጤ ነጣ። ቆም አለችና እጇን ከሳጥኑ ላይ በነበረው የአበባ ጉንጉን ላይ አሳረፈች። ሁለት ነጫጭ ፅጌረዳዎችም መዛ አወጣች። አንዱን ለራሷ አስቀርታ ሌላውን ፅጌረዳ ለአሌክሳንድራ ሰጠችት። አሌክሳንድራ በዚያን ጊዜ ማልቀስ ጀመረች። ለምንድነው እናቱ እንዳትነሳ ሳጥኑን ከድነው የሚወስዷት ስትል ትንሰቀስቅ ጀመረ። ሞት የሚሉት ቃል ትርጉም አይግባት እንጂ ሞት መሰያየት መሆኑን ያወቀችው

ብርቅርቅታ

ይመስላል። ሌላው ቀርቶ በሞግዚት እቅፍ የነበረችው ሚጋን እንኳን በዚያን ወቅት ከእናቷ መለየቷን ያወቀች ይመስል ከእህቷ ጋር አብራ አልቅላለች።

ያን በመሰለ የደስ ደስ በነበረው ቀን ሶላንጅ ትቀበራለች ለማለት ላለበው ይከብድ ነበረ። ባለፀጉረ ወርቃማዋ ሶላንጅ፣ ባለ ብሩህ አረንጓዴ ዓይኖቿ ሶላንጅ፣ ውጧና ለገላጋዋ ሶላንጅ፣ ያ ቀን ከባሏና ከልጆቿ ጋር የምትስቅበት፣ የምትጫወትበት እንጂ የምትቀበርበት አልነበረም። ለምን ያ ቀን የደስ ደስ እንደ ነበረው ለመገመት ያስቸግራል።

ፓተርሰን ህፃናቱን ከቤት ካደረሳቸው በኋላ ወደ መቃብር ቦታው ተመለሰ። የቀብሩም ሥነ ሥርዓት በትክክል መፈፀሙን ካረጋገጠ በኋላ ምክርን ለመጠየቅ ሔደ። ሂሳሪና አሌክሳንድራ ከፊላ ሳጥኑ ላይ የወለዱትን ዓይነት ነጭ ፅጌረዳ ለምክርም አምጥቶለት ነበረ።

ዛሬ ፓተርሰን ለምክር ለየት ያለ ፍጥረት መስሎ ነበረ የታየው። ቁመቱ ረዝሟል፣ ሰውነቱ ቀጥኗል፣ ፊቱ ገርጥቷል። በዚያ ላይ ደግሞ ከነጭ ሸሚዙ በስተቀር ሌላው ልብሱ ጥቁር ነበረ። በግራ እጁ የያዘውም ባርኔጣው ጥቁር ነው። ጫማውም እንደዚህ ልክ የሞት መላክተኛ መስሎ ነበረ የታየው። በተዘዋዋሪም መንገድ ፓተርሰን የሞት መላክተኛ ነው ለማለት ይቻላል። ምክር ሶላንጅን ለመግደል የበቃው በርሱ የተነሳ ነበር። ምክር ቀና ብሎ ሲያየው መላ ሰውነቱ በሆነ ስሜት ተንዘፈዘፈ።

“ከሶላንጅ የፊላ ሳጥን ላይ ነው ያመጣሁልህ” አለና ፓተርሰን ነጩን ፅጌረዳ ሲለጠው እጁን ዘረጋ። ምክር ረጋ ብሎ ተቀበለውና ፈገግ አለ። “ልጆቹ ደህና ናቸው?” አለናም ጠየቀው።

“ደህና ናቸው። ሂሳሪ እያለች ምን ይሆናሉ ብለህ ነው። ልክ እንደ እናታቸው ሆና ነው የምትንከባከባቸው። ትንሿ ሶላንጅ ሆናለች” አለ ፓተርሰን።

ምክር ከአልጋው ላይ አረፍ አለና በረጅሙ ተነፈሰ። በእጁ የያዘውንም ፅጌረዳ ወደ ከንፈሩ አስጠጋው። ለሶላንጅ ያለው ፍቅር ከእንግዲህ ትርጉም አልነበረውም። ህይወቱም ንቡ እንደ ከዳው ቀፎ ወና ሆኗል። ሲሰመው የነበረውን ፅጌረዳ ወደ እፍንጫው አስጠጋው። የሳበውም አየር የፅጌረዳ መፃዛ አልነበረም። በጦር ሜዳ ላይ ቀባሪ አጥቶ እንደሸተተ አስከሬን ሆነበት። ሶላንጅን ቢያስብ፣ ቢያሰላስላት ከሄደችበት አትመለስም።

ብርቅርቅታ

ከእንግዲህ አያያትም። ልጆቹም እንደ ሶላንጅ ሲርቁት፣ ሲሸቡት፣ ሲለወሩት ታየው። አምን! አንድ ቀን ሶላንጅን የመሰለች እናት እንዳላጣቸው ሲያውቁ እስከ ፅላት ሞታቸው ድረስ ይቅር እንደማይሉት ተሰማው። የርሱ ህይወት መኖር አለመኖር ከእንግዲህ ከንቱ፣ የከንቱም ከንቱ እንደሆነ ያውቀዋል። ፓተርሰን በምክር አእምሮ ውስጥ የሚመላለሰውን ሐሳብ ቁጥርጥር፣ ኩምትርትር ከሚለው ፊቱ ላይ አንብቦ ለልጆቹ ሲል ተስፋ መቁረጥ እንደሌለበት አበክሮ አስገንዝቦት ነበር።

ምክር ግን “እንግዲህ ምን ላድርግላቸው?” ሲል በምሬት ተናገረ።

“ዕዳ አለብህ። በህይወት ቆይተህ ህፃናቱን ማሳደግ ግዴታ አለብህ” አለው ፓተርሰን ለዘብ ባለ ሁኔታ።

“ዕዳ የሚከፈለው ተቀባይ ሲኖር አይደለም? የእኔን የአውሬውን፣ የሰው በላውን እርዳታ ልጆቹ እሺ ብለው እንደማይቀበሉት አውቃለሁ” ሲል ምክር መሰለለት።

“የሚሆነውን ወደፊት እናያለን። ለጊዜው ግን፣ ስለ ልጆቹ ወቅታዊ ችግር ብንነጋገር። እንደምታውቀው አሁን ያላቸው ገንዘብ ከወጪው አንፃር ሲታይ እጅግ አነስተኛ ነው። ስለዚህ እንደኔ የሶላንጅ ጌጣ ጌጦች ተሽጠው መጠባበቂያ ገንዘብ እንዲኖራቸው ቢደረግ ጥሩ ይመስለኛል” አለው ፓተርሰን።

“ልጆቹን የሚረዳ አስከመሰለህ ማናቸውንም ነገር ማድረግ ጋላፊነቱ ያንተ ይሆናል። ጌጣ ጌጦቹ ያሉበት ዕቃ የተቀመጠው ከባንክ በተከራየነው ሳጥን ነው። ቁልፉንም ከሶላንጅ መኝታ ትራሲን አጠገብ ካለው ከመዲና ውስጥ ታገኘዋለህ” አለው።

“ጥሩ፣ በዚህ ለምን ውስጥ ሸጬ ውጤቱን አላውቅሃለሁ” ብሎት ፓተርሰን ተሰናብቶት ወጣ።

ፓተርሰን ከእንቅልፉ አልነቃም ነበረ! ስልኩ ሲጮሁ። ከጉኑ ተኝታ የነበረችው ማርጆሪ ተንጠራርታ የስልኩን መናገሪያ አንስታ “ሃሎ” አለች። የተፈለገው ፓተርሰን ነበረ። የተደወለውም ምክር ከታሰረበት ፖሊስ ጣቢያ ነበረ። ፓተርሰን በምክርና በልጆቹ የተነሳ ጊዜውን እንበለ ከንቱ እያጠፋ ነው ስትል ማርጆሪ ሆድ ሆዳን ሲበላት ሰንብቷል። አሁን ደግሞ በእንቅልፍ ላይ እያለ ከፖሊስ ጣቢያ ስልክ ተደወለ። ስልኩን ልትዘጋው አለበችና ሐሳቧን ወዲያውኑ በመቀየር “ለምን ነበር የተፈለገው?” ስትል

ጠየቀች። መልሱን ከሰማች በኋላ እየተቻከሰች ፓተርሰንን ቀስቅላ መናገሪያውን ሰጠችው።

“ምን?” አለና ፓተርሰን በስልኩ ውስጥ ጮኸ። ቀጠለናም “መቼ?” ሲል ጠየቀ። የፓተርሰን ልብ መምታት አቁሞ ነበረ። በዚያው በተኛበት ፍላጎት ብሎ ሊቀር ምንም ያህል አልቀረውም። ነፍስ ሲዘራም የሰልኩን መናገሪያ ከትራሱ ላይ ወድቆ አገኘውኝ። አነሳውናም “ሃሎ” አለ። ሰልኩ አልተዘጋም ነበረና “ሃሎ” የሚል መልሴ አገኘ። “ሰውን ማሰር ብቻ እንጂ ጠባቂ አታቆመሙ ማለት ነው?” አለ ፓተርሰን እንዳበደ ሰው። ሰልኩን ከደወሰው ክፍል የሚሰጠውን መልስ ሲያዳምጥ ቆየና “ጥሩ ብዘገይ ልብሴን እስከምሰብስ ድረስ ብቻ ነው፤ አሁኑኑ እመጣለሁ” አለና ሰልኩን ዘጋ።

ፓተርሰን በመኪና ውስጥ ሆኖ ስለ ጓደኛው ስለ ምክር አለበ። ምክር እንደዚያ ያደርጋል ሲል ፈርቶ ነበረ። የፈራውም ውሎ ሳያድር ደረሰ። እነ ሂላሪ እናትም አባትም አጡ። እነኛ ሀፃናት የሙት ልጆች ሆንን። ደፋሩ፣ ቆራጡ... ሩሀሩሀ... ችሩ ምክር ሰላንኛን ሊደርስባት ተከተላት። በዱአርኩል ጎዳና ላይ ያያትን ልጅ እቤቷ ድረስ ተከትሎ የራሱ ያደረጋት ምክር ዛሬም የተሰየችውን ሰላንኛን በሞት ጎዳና ላይ ሊደርስባት የራሱ ሊያደርጋት ተከተላት። ሰላንኛን እንቆ እንደ ገደላት ሰላንኛ ታንቆ ሞተላት። ፓተርሰን አቀማጥላ ላሳደገችው እናቱ እንኳን እንደዚያ አላለቀሰም።

ክፍል 2

ሂላሪ

“ስለምን ከማህፀን አወጣኸኝ? ዓይን ሳያየኝ ምንው በሞትሁ።”